

உ
சிவமயம்

அநுராதபுரம்
விவேகானந்த சபை
பொன் விழா மலர்
(1925 — 1975)

Donated by:-
PROF. K. ZAILASAPATY

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை வெளியீடு

ANURADHAPURA VIVEKANANDA SOCIETY

GOLDEN JUBILEE — SOUVENIR

1925 — 1975

University of Jaffna

238.61

VIV

246051(AR; MAIN)

க. வல்லிபுரம் அன் கோ.,

கச்சேரி வீதி,
புதிய நகரம்,
அநுராதபுரம்.

தொலைபேசி : 307

தரத்தில் உயர்ந்த
தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையான இடம்.

கிளை :

ஆபரண மாளிகை

பஜார் வீதி,
வவுனியா.

தொலைபேசி : 526

பொன்விழாக் காணும் விவேகானந்த சபைக்கு

எமது உளம் கனிந்த

வாழ்த்துக்கள்

நல்லதையே செய்யுங்கள்
ஹேடி டேயன் கிரீஸ்
DO GOOD

நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்குப் பெறுமதியான
மில்க்வைற் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு
அமோக ஆதரவு தந்தால்
நாட்டிற்கு நன்மை தரும் இலவச வேளியீடுகளைப் பரப்ப
உதவியாக இருக்கும்.

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7233

கிளை:

79, மெசன்ஜர் வீதி,
கொழும்பு - 12.

தொலைபேசி: 36063

ARCHIVES

அன்பளிப்பு—

பராசக்தி விஸாஸ்

பெருந்தெரு

அநுராதபுரம்

அன்பளிப்பு—

ஜயகேசன் அன் கோ.

பெருந்தெரு

அநுராதபுரம்

1925

1975

அரை நூற்றாண்டு வருடம்

அநுராதபுரத்தில் ஒரு விவேகானந்த சபை 50 ஆண்டுகள் இளமையுடன் செயல்படுகின்றது, என்றால் நாம் பெருமையடைய வேண்டாமா? இவ்வூரில் எத்தனையோ சபாக்கள், மன்றங்கள், சமீதிகள் தோன்றியுள்ளன, மறைந்துள்ளன. இன்னும் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இச்சூழ்நிலையில் அரைநூற்றாண்டாக அநுராதபுர விவேகானந்த சபை இயங்குவது ஒரு தனி அழகல்லவா? அந்த அழகிற்கு அணிகலனாக மலர்கின்றது இம்மலர், அதில் ஓர் இதழ் நமக்குக் கிடைத்தமை பற்றிப் பெருமையடையும் இத்தருணத்தில், அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு நம்மை மீண்டும் அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

நியூ விஜேந்திரா தியேட்டர்

தொலைபேசி: 406

அநுராதபுரம்

பொன் விழாக் காணும்

விவேகானந்த சபையினருக்கு

எங்கள்

பொன்னான நல்வாழ்த்துக்கள்

ஸ்ரீபுர ஸ்டோர்ஸ்

சாய்ப்புச் சாமான், தானிய விற்பனையாளர்

மார்க்கட் வீதி,

அநுராதபுரம்.

தொலைபேசி: 695

அன்பளிப்பு, கலாநிதி த. கைலாச பதி அவர்களுக்கு.

க. அருமைநாயகம்.

மார்ச் 20 21/xi/1975

உ.
சிவமயம்

அநுராதபுரம்
விவேகானந்த சபை
யொன் விழா மலர்
(1925 — 1975)

238.31

VIV.

ARCHIVES

AR

246051

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை வெளியீடு

246051

ANURADHAPURA VIVEKANANDA SOCIETY

GOLDEN JUBILEE — SOUVENIR

1925 — 1975

Donated by:-

PROF. K. KAILASAPATHY

University of Jaffna

246051

Library

அநுராதபுரம்
விவேகானந்த
சபை

பொன்விழா

1975

பொன்விழாக் குழு.

தலைக்குழு: திரு ம. கணேசமூர்த்தி
திரு சி. நாகலிங்கம்
திரு செ. சிவசுப்பிரமணியம்

கலை நிகழ்ச்சி } திரு சி. குமாரசாமி
பேச்சுப் போட்டிகள் } திரு கு. வேல்முருகு

மலர்க் குழு: திரு க. அருமைநாயகம்
திரு வி. சிவசுப்பிரமணியம்

முருகன் துணை

“கலைமகள்” ஆசிரியர் திரு. சி. வா. ஜகந்நாதன்

அவர்களின்

வாழ்த்து மடல்

இலங்கைநெடுந் தீவினிலே மன்னர் ஆட்சி
இயற்றியநற் றலைநகராய் ஓங்கி நின்று
துலங்கியநல் அநுராத புரத்தில் ஞானச்
சுடராய விவேகானந் தர்தம் பேரால்
நலங்கெழுமு கல்வியினிற் றெண்டும் பண்பு
நண்ணுசம யத்தொண்டும் ஆற்றி ஓங்கும்
வலங்கெழுமு சபையின்று ஓரைம்பாடும்
வருடம் நிறைவுற்றதனை அறிந்துவந்தேன்

அந்தவிவே காணந்த முனிவன் முன்னர்
அமெரிக்கா ஏகியங்கே சமயத் தோர்கள்
தத்தம்நெறி பற்றியுரை பேசும் சங்கம்
சார்ந்திந்து சமயத்தின் சிறப்பையோதிச்
சந்தமுற மீள்கின்ற போதில் இங்கே
சார்ந்ததனை நினைந்து சபை நிறுவப்பெற்ற
சொந்தவர லாற்றிந்தேன்; சபை மேலோங்கித்
தொண்டுபல செய்துவளர்ந் தினிது வாழி!

நல்லோர்கள் துறவியர்கள் வருங்கா லத்தில்
நல்வரவு வழங்கியன்பு செய்யும் பாங்கும்
பல்லாற்றிற் சமயம்வளர் தரச்செய் பாங்கும்
பாலர்கல்விச் சாலையினை நடாத்தும் பண்பும்
எல்லோரும் வியக்கும்வகை பெற்ற இந்த
ஏற்றமுள சபைபல்லாண் டோங்கி வாழி!

சி. வா. ஜகந்நாதன்.

கலைமகள் காரியாலயம்,
55/56 எம். கே. அம்மன் கோவில் வீதி,
த. பெ. 64,
சென்னை - 800004.
4. 9. 78.

MESSAGE

of

S. Nataraja Esqr., J. P., U. M., Attorney-at-Law
President, Anuradhapura Vivekananda Society

The Anuradhapura Vivekananda Society was formed in the year 1925 and I am proud of the fact that I was associated with the formation of the society then. I am very happy to be alive to witness the 50th anniversary celebrations of the society. The late D. A. Coomaraswamy, who was the District Audit Examiner then, in one of his periodical visits to Anuradhapura mooted the idea of forming the society and he approached the leading residents of this place and took keen interest in the formation of the society. He showed great interest in the progress of the society till his death some years back. I must also pay my humble tribute to Mr. M. A. Masilamani, the first President and Mr. A. Sivacolunthu, who built up the society and brought it to a high level of efficiency. Mr. Sivacolunthu was the live-wire of the society till his death and was instrumental in putting up two halls for the society. These buildings were taken over by the Government as they formed part of the school building. The society as a result lost both its buildings without any compensation being paid. Today, the society is without a hall of its own to carry out its activities and it is the duty of every Hindu to see that a hall is built at the earliest possible opportunity. I am sure that there will be a generous response to any appeal which may be made for a building fund for the society.

In the early stages it was a very difficult task to carry on the activities of the society and the school and the response of the people was very generous and praiseworthy.

I well remember the enthusiasm shown by the public in the General Meetings which were celebrated with enthusiasm every year. The late Swami Vipulananda showed great interest in the society and he attended several annual meetings.

I am very sad to note that the Hindu public at Anuradhapura is not showing much interest in the society now and it is their duty to enlist the support of everybody.

I wish the society every success.

S. Nataraja

"Brindaban"
Jaffna Road,
Anuradhapura.
8-10-1975.

திரு. எஸ். நடராஜா. J. P., U. M., சட்டத்தரணி.
தலைவர், அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை
அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையின் அரை நூற்றாண்டு இவ்வருடம் முடிவடைகிறது. அதையொட்டி விழாக் கொண்டாடவும், மலர் ஒன்றை வெளியிடவும் ஏற்பாடுகள் செய்வதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சபை தொடங்கிய நாள் தொடக்கம் இன்றுவரை அதன் அங்கத்தவரைப் பங்கு பற்றிய பாக்கியமெனக்குக் கிடைத்ததுபற்றிப் பெருமிதம் கொள்கிறேன். சுவாமி விவேகானந்தரது பாதச் சுவடுபட்ட இந்தப் புண்ணிய நகரில், அவர் பெயரால் சபையொன்றை உருவாக்க வேண்டுமென முன்னின்றுழைத்த பெருமை காலஞ்சென்ற டி. ஏ. குமாரசாமி அவர்களைச் சரணும். அன்னார் இறக்கும்வரை சபையின் முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை காட்டி வந்தார்.

சபையின் முதற்றலைவரான காலஞ்சென்ற வி. இராமசாமியும், முதற் காரியதரிசியான ஆ. சிவக்கொழுந்துவும் சபைக்குச் செய்த சேவைகளை மறக்க முடியாது. சிறப்பாக திரு. ஆ. சிவக்கொழுந்து ஆற்றிய சேவையினை என்னால் மறக்க முடியாது. அன்னார் தனது நேரத்தின் பெரும்பாகத்தைச் சபையின் விருத்திக்கென அர்ப்பணித்தார். கதிரேசலைய தர்மகர்த்தாக்களின் உதவியுடன் கதிரேசலைய வீதியில், சபைக்கென நிரந்தர மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. சுவாமி விபுலானந்தரவர்கள் தனது சீவிய காலம் வரைக்கும் இச்சபையின் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறைகாட்டி, வருடாந்த விழாக்களில் பங்கு பற்றியும், உரை நிகழ்த்தியும் எங்கையெல்லாம் உற்சாகப்படுத்தி வந்தார்கள்.

1944ஆம் ஆண்டில் இந்நகரிலுள்ள சைவசமயப் பிள்ளைகளுக்கென விவேகானந்த வித்தியாலயத்தினையமைத்து, அநேக வருடங்களாக அதைத் திறமையுடன் நடாத்தி வந்த பெருமை, இச்சபைக்கும் மேற்கூறிய பிரமுகர்களுக்குமே உரியது. இவ்வித்தியாலயத்தை அரசினர் உதவிபெறும் பாடசாலையாக்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரயத்தனம் அநேகம். ஈற்றில் காலஞ்சென்ற விவசாய மந்திரியும், அநுராதபுர பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான திரு. P. B. புளாங்குளம திசாவையின் உதவியால் அரசாங்க உதவி கிடைத்தது. பின்னர், பாடசாலை பெரு முன்னேற்றமடைந்து இன்று மகா வித்தியாலயமாக மிளிர்கின்றது.

பாடசாலை அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்டபொழுது, சபையின் மண்டபமும் நஷ்டஈடு எதுவுமின்றிச் சுவீகரிக்கப்பட்டதால், சபைக்குப் பெரு நஷ்டமேற்பட்டதுடன் சபையைக் கொண்டு நடாத்த வசதியுமில்லாது போய்விட்டது. சபை பழைய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. சபையின் வளர்ச்சிக்கு இது பெரும் குந்தகம் விளைவித்தது.

சபையின் தற்போதைய முழுமுயற்சியும் ஒரு மண்டபம் அமைப்பதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த முயற்சி வெகுவிரைவிற கைகூட வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அநுராதபுரத்தில் வதியும் இந்துக்கள் சபையில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை மென்மேலும் வளர்ந்தோங்குக!

“பிருந்தாவன்”
யாழ்ப்பாணம் வீதி,
அநுராதபுரம்,
8, ஒக்ரோபர், 1975.

எஸ். நடராஜா

MESSAGE

of

Swami Prematmananda

Vice-President, Ramakrishna Mission (Sri Lanka Branch)

I am very happy to learn that the Vivekananda Society, Anuradhapura, founded in 1925 to commemorate the visit of Swami Vivekananda to this city, will be celebrating its Golden Jubilee on 18th October, 1975.

I have heard and have also seen the various activities of the Society. I am gratified to note that the Society is observing the Gurupujas of all Hindu Saints, arranging public lectures by inviting prominent speakers from India and other parts of the Island, conducting essay competitions and oratorical contests among school children, feeding pilgrims bound for Kataragama during Esala Festival and conducting study classes for the prisoners at Anuradhapura prison.

I am also happy to learn that the Society is taking active interest in the activities of the Sri Kathiresan Temple and the Vivekananda Maha Vidyalaya, founded by the Society and since handed over to the Government of Sri Lanka.

I hope and wish the Vivekananda Society, Anuradhapura will continue to render all possible service to the people of the sacred city, Anuradhapura, in general and to the Hindus in particular.

I wish the Golden Jubilee function all success.

With best wishes, love and namaskarams.

Yours in the service of the Lord,

Swami Prematmananda

Ramakrishna Mission
(Sri Lanka Branch)
40, Ramakrishna Road,
Colombo - 6.
22-9-1975,

சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா

உப தலைவர், இராமகிருஷ்ண மிஷன் (இலங்கைக் கிளை)

அவர்களின்

ஆசியுரை

1925-ம் ஆண்டு சுவாமி விவேகானந்தரின் விஜயத்தை நினைவுபடுத்துமுகமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை தனது பொன்விழாவைக் கொண்டாடவிருப்பது கேட்டு மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இச்சபையின் நடவடிக்கைகளைக் கேட்டும் பார்த்தும் இருக்கிறேன். இந்தச் சபை இந்து சமயக் குரவருடைய குருபூசைத் தினங்களைக் கொண்டாடுவதுடன், இந்தியாவிலிருந்தும், உள்ளூரிலிருந்தும் பிரபல பேச்சாளர்களை அழைத்துச் சொற்பொழிவுகள் நடாத்துவதையும், கல்லூரி மாணவர்க்குக் கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டிகளை நடாத்துவதையும், கதிர்காமம் போகும் யாத்திரிகர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்குவதையும், அநுராதபுரச் சிறைக் கைதிகளுக்குச் சமய வகுப்புகள் நடாத்துவதையும் அறிந்து மகிழ்ச்சியுறுகிறேன்.

அத்துடன் ஸ்ரீ கதிரேசன் கோவில் அலுவல்களில் அக்கறை எடுப்பதும், சபையினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுப் பின்பு அரசாங்கத்துக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட விவேகானந்தா மகா வித்தியாலயத்தின் அலுவல்களில் அக்கறை காட்டுவதும் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அநுராதபுர விவேகானந்த சபை தொடர்ந்தும் புனித நகர மக்களுக்கும், விசேடமாக இந்துக்களுக்கும் எல்லாச் சேவைகளும் ஆற்ற வேண்டுமென விரும்பி வாழ்த்துகிறேன்!

பொன் விழா நிகழ்ச்சிகள் இனிது நிறைவேற வாழ்த்துகின்றேன்!

நல்வாழ்த்துக்களும், அன்பும், நமஸ்காரங்களும் உரித்தாகுக!!

இறைச் சேவையிலுள்ள
சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா

இராமகிருஷ்ண மிஷன்,
40, இராமகிருஷ்ண வீதி,
கொழும்பு - 6.
22 செப்ரெம்பர், 1975.

MESSAGE

of

Mr. K. B. Ratnayake

Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Transport
and Chief Govt. Whip

I am happy to send this message to the souvenir published in connection with the Golden Jubilee of the Anuradhapura Vivekananda Society. Swami Vivekananda was one of the greatest Hindu Saints of recent times. His life was exemplary and his impact on Society has been so great that even his very name is now a house-hold word. The greatest tribute we can pay to his memory is to emulate the life he led and nurture the good work he initiated.

I congratulate the Anuradhapura Vivekananda Society for having kept the Swami's message alive and active for 50 years. May their activities prosper.

K. B. Ratnayake

Ministry of Parliamentary Affairs and Sports
No. 33, Torrington Place,
Colombo - 7.
24-9-1975.

கௌரவ கே. பி. இரத்தினயக்கா
பாராளுமன்ற விவகார, விளையாட்டு, போக்குவரத்து அமைச்சரும்,
அரசாங்க கொரடாவும்

அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையின் பொன் விழாவையொட்டி வெளியிடும் மலருக்கு என் ஆசிச் செய்தியை அனுப்புவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சுவாமி விவேகானந்தர் சமீப காலத்தில் வாழ்ந்த இந்து சமயக் குரவருள் ஒருவராவர். அவரின் வாழ்க்கை உன்னதமானது. சமூகத்தில் அவரின் தாக்கம் அதிக அளவில் இருந்ததால் அவரின் நாமமே வீடுதோறும் உச்சரிக்கப்படுகிறது. அவரின் ஞாபகத்திற்கு நாம் செய்யும் பெரிய தொண்டு அவரின் வாழ்க்கையைப் பின்பற்றுவதும், அவர் தொடங்கிய நற்பணியைப் பூர்த்திபண்ணுவதுமாகும்.

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை சுவாமியினது இலட்சியத்தைப் பேணிக் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக நற்பணி புரிந்திருப்பது பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்களின் நற்பணிகள் வளரட்டும்!

கே. பி. இரத்தினயக்கா

பாராளுமன்ற விவகார, விளையாட்டு அமைச்சு,
இல. 33, ரொறிங்டன் பிளேஸ்,
கொழும்பு - 7.
24 செப்ரெம்பர், 1975.

MESSAGE

of

Mr. Maithripala Senanayake

Minister of Irrigation, Power & Highways

The Anuradhapura Vivekananda Society Ltd., formed in 1925 to commemorate the visit of Swami Vivekananda to Anuradhapura, is an active Hindu organisation with a commendable record of work in the cultural field.

The Vivekananda Tamil School, established by the Society in 1944 to foster education with a Hindu background, grew from small beginnings to become one of the foremost educational institutions in Anuradhapura. It is today a Maha Vidyalaya, with facilities to prepare students for the University Entrance Examination. The society now runs a Montessori School, established in 1967, known as the 'Sarathadevy Palar Padasalai'.

On the occasion of the Golden Jubilee celebrations of the Anuradhapura Vivekananda Society, we must remember with gratitude the services done to the Society by one of its founders, Mr. D. A. Cumarasamy. It is fitting that the Society's President today is Mr. S. Natarajah, one of the oldest residents of Anuradhapura, who made a very substantive contribution to local government in Anuradhapura.

I wish the Society all success in the years to come.

Maithripala Senanayake

Ministry of Irrigation, Power and Highways
The Secretariat,
Colombo - 1.
22-9-1975.

கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்கா
நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி, பெருவீதிகள் அமைச்சர்

அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

அநுராதபுரத்துக்குச் சுவாமி விவேகானந்தர் விஜயஞ் செய்ததை நினைவுபடுத்துவதற்காக 1935 இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை பாராட்டத்தக்க நற்பணிகள் புரிவதோடமையாது கலாச்சார ரீதியிலும் இயங்கும் ஸ்தாபனமுமாகும்.

1944 ஆம் ஆண்டு இந்து மதப் பின்னணியிற் கல்வி புகட்டுவதற்காகச் சிறிய அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவேகானந்த தமிழ்ப் பாடசாலை இப்பொழுது அநுராதபுரத்தில் முன்னணியில் நிற்கும் ஸ்தாபனங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. அது இப்போது ஒரு மகா வித்தியாலயமாகிப் பல்கலைக் கழகப் புகுமுகத் தேர்வுக்கு மாணவர்களைத் தயார் செய்கிறது. இச்சபை 1967 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் “சாரதா பாலர் பாடசாலை” என்ற பாலர் பாடசாலையை நடாத்தி வருகிறது.

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையின் பொன் விழாக் கொண்டாட்டத்தின்போது நாம் இச்சபையின் தாபகருள் ஒருவரும், இதற்குச் சேவை செய்தவருமான திருவாளர் D. A. குமாரசாமி அவர்களை நன்றியுடன் நினைவு கூரவேண்டும். சபையின் தலைவராக இப்போது அநுராதபுர வாசிகளால் மிகவும் முத்தவரும், அநுராதபுர உள்ளூர் ஆட்சிக்கு அதிக சேவை செய்தவருமான திரு. S. நடராசா அவர்கள் இருப்பது பொருத்தமாக இருக்கிறது.

இச்சபை எதிர்காலத்தில் வெற்றிகளையீட்ட வாழ்த்துகிறேன் !

மைத்திரிபால சேனநாயக்கா

நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி, பெருவீதிகள் அமைச்சர்,

கொழும்பு - 1.

22 செப்டம்பர், 1975.

MESSAGE

of

Mr. T. Somasundaram, Advocate

President, Saiva Paripalana Sabai, Navalar Trust Protection Society,
All Ceylon Saiva Mission and
Vice-President of All Ceylon Sekkilar Manram.

It is with great pleasure I send this message. The Anuradhapura Vivekananda Society is one of the oldest Hindu Institutions in Ceylon. I have been following the activities of the society for about half a century, and I can say without fear of contradiction that this society has been in the forefront of all Hindu Religious activities in that part of the Republic of Sri Lanka and has done very good work towards promoting the Hindu Religion and its practices.

In the holy ancient and Historic City of Anuradhapura the society was able to organise, conduct, and celebrate the various religious activities of the Hindus.

The society has extended its activities to the field of education as well. The founders and the members of the society of whom the present President is perhaps the only survivor realised that Saiva students should receive their education in a Saiva religious atmosphere and established the Vivekananda School which is now upgraded to the position of a Maha Vidyalaya. On this occasion it will not be out of place to mention that it is a girl student from this Maha Vidyalaya who obtained the highest marks in the Oratorical Contest organised by the All Ceylon Sekkilar Manram during the annual celebrations this year. It goes without saying that the Principal and Staff and students are very much interested in these religious activities that they travelled all the way to Jaffna on their own expense to take part in the contest. The school also presents students for the All Ceylon Saiva Religious Examination conducted by the Saiva Paripalana Sabai.

I wish the organising committee all success in their Golden Jubilee Celebrations and pray that Parameshwara should shower all blessings on the society and enable the society to render service to the people for ever.

T. Somasundaram

திரு. T. சோமசுந்தரம், சட்டத்தரணி

தலைவர் : சைவ பரிபாலன சபை, நாவலர் ஆதன பாதுகாப்புச் சபை,
அகில இலங்கைச் சைவ மிஷன்.

உப தலைவர் : அகில இலங்கை சேக்கிழார் மன்றம்.

அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

நான் பெருமகிழ்ச்சியுடன் இச்செய்தியை அனுப்புகிறேன். இலங்கையில் உள்ள மிகப் பழைய ஸ்தாபனங்களுள் அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையும் ஒன்றாகும். இச்சபையின் நடவடிக்கைகளை நான் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாகக் கவனித்து வருகிறேன். ஆதலால், அநுராதபுரத்தில் நடைபெறும் எல்லா இந்து சமய வைபவங்களிலும் இச்சபை முன்னணியில் நின்று உழைத்திருக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

புனித, புராதன, சரித்திரப் பழமை வாய்ந்த அநுராதபுரத்தில், இந்து மக்கள் சமய வாழ்க்கை வாழ்வதற்குச் சாதகமான சூழலை ஏற்படுத்துவதற்காகச் சமய விழாக்களை ஒழுங்குபடுத்தியும், நடாத்தியும் வருகிறது.

சபை தனது நடவடிக்கைகளைக் கல்வியிலும் விஸ்தரித்துள்ளது. இச்சபையால் சைவச் சூழலிற் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் எனும் நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவேகானந்த பாடசாலை இப்போது மகா வித்தியாலயமாக மிளர்கின்றது. இக் கல்லூரியின் மாணவி, அகில இலங்கைச் சேக்கிழார் மன்றத்தால் நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப் போட்டியில் ஆகக் கூடிய புள்ளிகள் பெற்றாரெனக் கூறுதல் இத்தருணத்தில் பொருத்த முடையதாகும். அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர் எல்லோரும் சமய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். போட்டியிற் பங்குபற்றுவதற்காகத் தமது செலவில் யாழ்ப்பாணம் வந்து பங்குபற்றிய மாணவர்கள் இதற்குச் சான்றாகும். சைவ பரிபாலன சபையால் நடாத்தப்படும் அகில இலங்கைச் சைவ சமய பாடப் பரீட்சையிலும் இப்பாடசாலை பங்குபற்றுகிறது.

பொன் விழாக் கொண்டாட்டங்கள் இனிது நடைபெற வேண்டுமென வாழ்த்துவதுடன், எக்காலத்திலும் மக்களுக்குச் சேவையாற்றுவதற்கு வேண்டிய தெம்பினைச் சபைக்குப் பரமேஸ்வரன் அளிக்கவேண்டுமெனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

T. சோமசுந்தரம்

சிவமயம்

திரு. ஆ. சின்னத்தம்பி
அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைவர்
அவர்களின்

வாழ்த்துரை

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையினர் பொன் விழாக் காண்பதனையிட்டு நாம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக இச்சபையினர் சைவ சமயத்திற்கும், தமிழ் மொழிக்கும் ஆற்றிவரும் பணி அளப்பரியது. இவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பாடசாலை, இன்று பல்கலைக் கழகக் கல்விக்கு மாணவர்களை ஆயத்தஞ் செய்யும் ஒரு மகா வித்தியாலயமாக மிளர்கின்றது. இத்தனைக்கும் மேலாக, இவர்களால் நடாத்தப்படும் சாரதாதேவி பாலர் பாடசாலை இளஞ் சிறுர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக விளங்குகின்றது. மாணவர்களிடையே சமய அறிவுப் போட்டிகளையும், நாவண்மைப் போட்டிகளையும் ஏற்படுத்தி, அவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்க்கும் சீரிய பணியையும் திறம்படச் செய்து வருகின்றனர். அநுராத புரத்தில் வாழும் தமிழர்களுக்கு இச்சபை புரிந்துவரும் தொண்டு மேலும் பெருக ஆண்டவன் அருள்புரிவானாக.

ஆ. சின்னத்தம்பி

அ. இ. இ. மாமன்றப் பணிமனை,
75, உலோறன்சு வீதி,
பம்பலப்பிட்டி.
1975-10-10.

கொழும்பு விவேகானந்த சபை

அனுப்பிய

ஆசிச் செய்தி

18-10-75 இல் அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையினது பொன் விழாக் கோலாகலமாக நடைபெற இருப்பதை அறிந்து எமது சபை மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறது. இச்சபை ஐம்பது ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்துகொண்டிருப்பது போற்றற்குரிய காரியமாகும்.

உலகத்திலே பெரிய மகானாய் விளங்கியவர் சுவாமி விவேகானந்தர். எம்மதமும் சம்மதமே என்ற சர்வமத சகோதரத்துவத்தை உலகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டியவர் அவரே. அத்தகைய பெரியாரது திருப்பெயரால் இச்சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் சில உன்னத இலட்சியங்களையும் சிறந்த குறிக்கோள்களையும் முன்வைத்துச் செயலாற்றி வருகின்றது.

அநுராதபுரத்தில் சமயத் தொண்டினைப் பன்னெடுங் காலந் தொடர்ந்து இச்சபை நடாத்த வேண்டுமென்றும், சிறந்த சநாதனதர்ம அடிப்படையில், சைவ சமய நெறியில் எமது சேவையைச் செய்து, எமது சமுதாயத்தில் துன்பம் நீங்கி, இன்ப ஆக்கம் எங்கும் பரவச் செய்தல் வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக!

“ஏல்லோரும் இன்புற்றிருப்ப நினைப்பதுவே யல்லால்
வேறென் றறியேன்” என்பது தாயுமானர் வாக்கு.

கொழும்பு விவேகானந்த சபையினர்

விவேகானந்த சபை,
34, விவேகானந்த மேடு,
கொழும்பு - 13.
12-10-75.

பொருளடக்கம்

வாழ்த்துச் செய்திகள்	1
எமது எண்ணம்	6
எமது தோற்றமும் வளர்ச்சியும் — திரு. க. அருமைநாயகம்	6
சபையின் வளர்ச்சிப் பாதையிலே	...
விவேகானந்த தத்துவம் — திரு. ப. சந்திரசேகரம், B. A. (Cey.), Dip. in Ed. (Cey.), M. A. (Lond.)	10
அநுராதபுரத்தில் இந்துசமயம் — கலாநிதி கா. இந்திரபாலா	13
அநுராதபுரத்தில் இந்துசமயம் - தற்காலம் — திரு. க. அருமைநாயகம் B. A. (Hons.) (Cey.)	16
நாவலர் காட்டிய வழி — கலாநிதி ச. தனஞ்சயராசசிங்கம்	20
கௌமாரம் - சில குறிப்புகள் — திரு. வி சிவசாமி, B. A. (Cey.) B. A. (Hons.) (Lond.), M. A. (Cey.)	22
விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் — திரு. சி. குமாரசாமி, M. A.	27
பெறுதற்கரிய பிறவி — திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி, B. A. (Cey.)	31
விவேகானந்த சுவாமிகள் அவதார மகிமை — சுவாமி விபுலானந்தர்	33
அநுராதபுரத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி — திரு. க. ச. தங்கரத்தினம்	35
Our Growth — Mr. K. Arumainayagam	...
பொன்விழா - தொகுப்பு — திரு. க. அருமைநாயகம்	...
பொன்விழா நினைவுப் பேச்சு வண்மைப் போட்டி	...
சபையின் நடப்பு வருட உத்தியோகத்தர் பட்டியல்	...
சபையின் சீவிய கால உறுப்பினர்கள்	...
சபையின் கடந்த கால உத்தியோகத்தர் பட்டியல்	...
நன்றி	...
	54

எங்கள் எண்ணம்

வணக்கம்,

இறைவன் சேவைக்கெனத் தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையினரது பொன் விழா மலர் தங்கள் கரங்களில் தற்பொழுது தவழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது இதனைப் படைத்தளிக்கும் பெருமையும் பேறும் தமக்குக் கிடைத்ததையிட்டு மலர்க் குழுவினர் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளனர்.

சபையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, இந்து சமுதாயத்திற்கு அது ஆற்றிய அளப்பரிய சேவை பற்றி மலரில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் விளக்குகின்றன.

ஒவ்வொரு தனி மனிதனது வாழ்விற்கும் பின்னணியொன்றுண்டு. அதே போன்று ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும், சமயத்திற்கும் பின்னணியுண்டு. அப்பின்னணியைச் சரிவர அறிந்துகொள்ளாதவரை குறிப்பிட்ட சமூகத்தினதும், சமயத்தினதும் தனிச் சிறப்புகளையும், உலக நாகரீகத்திற்கு அவையாற்றிய சேவைகளைப் பற்றியும் உணர்ந்துகொள்ள முடியாது. ஆகவே, சமகால சமூகத்தின் மனிதன் திறம்படச் செயலாற்றுவதற்குக் கடந்த காலச் சமூகத்தினைப் பற்றிய அறிவு மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

ஈழவள நாட்டினது வரலாற்றுடன் தோன்றியது எமது சமூக, சமய வரலாறு. இதனை வரலாற்றுச் சான்றுகள் நன்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆனால், ஈழத்தில் எழுதப்பட்ட வரலாற்று நூல்களில் நாம் அநாதைப் பிள்ளைகளின் நிலைக்குத் தரங் குறைக்கப்பட்டுள்ளோம். வரலாற்றுக்கு முந்திய காலந் தொடக்கம் ஈழத்தைத் தாயகமாகக் கொண்டு, சிறப்புப் பணியாற்றிய சமூக, சமயத்தினது வரலாறு எத்தகையது என்பதனை விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்ள வேண்டியதவசியம். தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்களும் பிறரும் பகுதி பகுதியாகப் பல்கலைக்கழக உயர் பட்டங்களுக்காகவும், வெளியீடுகளுக்காகவும் ஆய்வுகளை நடாத்தியுள்ளனர். அவைகள் ஆங்காங்கே சஞ்சிகைகளிலும் இதே போன்ற மலர்களிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவைகளை நன்கு தொடர்புபடுத்தி நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து தொகுத்து நூல் வடிவில் மக்கள் முன் சமர்ப்பிக்க முயற்சிகளெதுவும் மேற்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

இன்று பல்கலைக் கழக வளாகங்கள் பெருகியுள்ளன. ஆராய்ச்சியாளர்களது எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது ஆராய்ச்சி ஆர்வமும் மேலோங்கியுள்ளது. எனினும், தொல்பொருள் பிரதேசங்கள் இன்னமும் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பதால் இவ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தம்மிச்சைப்படி ஆராய்வுகளை நடாத்த முடியாதுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி, அகழ்வாராய்வுகள் நடைபெற்று முடிந்தும் பல முடிவுகள் இன்னமும் வெளியிடத் துணியவில்லை. அதே நேரத்தில் எமது சிறந்த சிற்பங்களை வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கு விலை பேசும் ஆபத்துமுண்டு. இவைகளின் நோக்கம்தான் என்ன?

இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடி நிலையில் தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்கள் நூல்களைத் தம் சொந்தச் செலவில் அச்சிட்டு வெளியிடுவது இலகுவான காரியமல்ல என்பதை நாமறிவோம். அம்முயற்சியினை — பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எமது சபை போன்ற இந்து ஸ்தாபனங்கள் முன்வர வேண்டும். இது அவசியம் மாத்திரமன்றி, அவசரமாகச் செய்யப்படவேண்டிய ஒரு தொண்டுமாகும்.

அநுராதபுரத்திலுள்ள இந்துக்களிற் கணிசமான தொகையினர் நிரந்தரவாசிகள் அல்லர். அரசாங்க அலுவலர்களானபடியால் 'நாடோடிகள்' (Birds of Passage) போன்றவர்கள். இவர்களிற் பலர் சமயத்திற்கும் சபைக்கும் பல வழிகளில் உதவக்கூடிய செயற்றிறன் உடையவர்கள். ஆனால், முன்வருவதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். கடந்த காலத்தில் இவ்வாறு பராமுகமாயிருந்ததால் எம் உற்றூர் உறவினர்களை இன்று அடையாளம் கண்டுகொள்ளமுடியாத நிலையில் நாமிருக்கிறோம். இந்நிலை மீண்டும் ஏற்படாவண்ணம் தற்பாதுகாப்புகள் தேடப்படவேண்டிய அவசியத்தை இங்கு வலியுறுத்திக் குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

அநுராதபுரத்தில் இறைவன் "திருத்தொண்டெனும் வரன்பயிர் தானோங் குவதற்குச் சூழும் வேலியாக" அமைந்துள்ள சபை மேலும் பல தொண்டுகளைச் செய்வதற்கு இறையருள் பாவிக்க வேண்டுமென வழத்தி, இம்மலரினைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

சீர்பெருகு வங்க நிலம் சிறக்க வந்தோள்
 ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பதம் சிரமேற் கொண்டோள்
 பார் புகழும் வேதாந்தப் பயிர் வளர்த்தோள்
 பாரதத்தின் பெருமை யெங்கும் பரவச் செய்தோள்
 வேர் பறிய எதிர்வாதம் விரித்துக்கூறி
 வீண் வாதம் செய்பவரை வென்று வெற்றித்
 தார் புனைந்த தவயோகி விவேகானந்தன்
 தாள் பணிந்து வாழ்வோமித் தரணி மீதே.

மலர்க் குழுவினர்.

அன்பு என்பதற்கு மதம், சாதி, இனம் என்கிற வேறுபாடுகள் எதுவும் கிடையாது.

— மகாத்மா காந்தி.

*

*

*

மதங்கள் எல்லாம் ஒரே முடிவைச் சென்றடையும் மார்க்கங்களை தானே. நாம் அடையவிரும்பும் இலட்சியம் ஒன்றாகவிருக்கும் போது எம்மார்க்கத்தில் சென்றல்தான் என்ன?

— மகாத்மா காந்தி.

சபையின் ஸ்தாபகர்கள்

காலஞ்சென்ற
ம. ஏ. குமர சுவாமி அவர்கள்
கணக்குப் பரிசோதகர்

காலஞ்சென்ற வி. இராமசாமி
நியாயதூரந்தரர், (J. P., U. M.)

காலஞ்சென்ற
எஸ். என். சிற்றம்பலம் அவர்கள்.

காலஞ்சென்ற ஏ. சிவக்கொழுந்து
நியாயதூரந்தரர்

திரு. ச. நடராசா
சட்டத்தரணி, (J. P., U. M.)
தற்போதைய தலைவர்

எமது தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

க. அருமைநாயகம்

இவ்வாண்டுடன் எமது சபையின் ஐம்பதாண்டு பூர்த்தியாகின்றது. இச்சபை 1925 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் அங்குராப்பணஞ் செய்யப்பட்டது. அமெரிக்காவில், சிக்காகோ நகரில் நடைபெற்ற சர்வசமய மகாநாட்டிற் கலந்துகொண்டு, இந்து சமயப் பேர் முழக்கஞ் செய்ததன் பின்னர், 1897 ஆம் ஆண்டு அநுராதபுரத்திற்கு வருகை தந்த சுவாமி விவேகாநந்தரை நினைவுகூரும் முகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சபையே இதுவாகும்.

அச்சமயம் முற்றவெளியில் நடைபெற்ற இந்து மக்களின் கூட்டமொன்றிலே சுவாமிஜி சொற்பெருக்காற்றினார்கள். ஆரம்பகாலத்தில் இச்சபையின் தோற்றத்திற்கு முன்னின்றுழைத்த பெருமை, அக்காலத்தில் மாவட்டக் கணக்குப் பரிசோதகராகக் கடமையாற்றிய காலஞ்சென்ற டி. ஏ. குமாரசுவாமி அவர்களையே சாரும். நகரில் அக்காலத்தில் முக்கிய பிரமுகர்களாக விளங்கிய காலஞ்சென்ற எம். ஏ. மாசிலாமணி (அட்வக்கேற்), எஸ். என். சிற்றம்பலம் (வியாபாரியும் நிலச்சுவானும்), சி. ஏ. முத்தையா (வனத்திணைக்கள ஒப்பந்தகாரர்), ஏ. முத்துத்தப்பி (பிரதம இலிகிதர், அநுராதபுரம் ஷேச்சேரி), சோமசுந்தர ஐயர் முதலியோரையும், தமது சகபாடிகள் சிலரையும் ஒருங்கு சேர்த்து, டி. ஏ. குமாரசுவாமி அவர்கள் ஷேச்சபையினை ஸ்தாபித்தார்கள். அன்றைய தினம் காலஞ்சென்ற எம். ஏ. மாசிலாமணி முதறறலேவராகவும், வி. இராமசாமி அவர்களும், தற்போதய தலைவராக விளங்கும் திரு. எஸ். நடராசா அவர்களும் (பிறக்கிராமியும், பிரசித்த நோத்தாரிசும்) உப தலைவர்களாகவும், ஏ. சிவக்கொழுந்து (பிறக்கிராமி)

அவர்கள் முதற் காரியதரிசியாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

அநுராதபுரத்தில் வாழும் இந்து மக்களின் வரலாற்றில், இச்சபையின் ஸ்தாபிதம் மகத்தான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். எனினும், இஃது ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சியல்ல. இந்நிகழ்ச்சியை இலங்கையிலும், இந்திய உபகண்டத்திலும் அக்காலத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த பெரும் சமய, கலாச்சார இயக்கங்களுடன் தொடர்புபடுத்தலாம். இலங்கையில் இக்கலாச்சார மறுமலர்ச்சி இயக்கம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆறுமுகநாவலருடன் ஆரம்பமாகியது. பின்னர் 1897 இல் சுவாமி விவேகாநந்தர் அவர்களின் வருகையாலும், தொடர்ந்து வந்த அவரது சீடர்களிலும் இவ்வியக்கம் பெரிதும் உத்வேகம் அடைந்தது இதனால், அநுராதபுரத்தில் இதற்கு முன்னர் சமய சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லை என்பது அர்த்தமன்று. முக்கிய கோவில்களை மையமாகக் கொண்ட, வழமையான சமய நிகழ்ச்சிகளே அன்று நடைபெற்றன. சபையின் ஸ்தாபிதம் பழைய சமய முறைகளிலும் பார்க்க, தாபன ரீதியிலும், நடைமுறையொழுங்கிலும் முற்றிலும் வேறுபாடானது. இப்புதிய இயக்கத்தினைக் கொண்டு நடத்தியவர்கள் அரசாங்க அலுவலர்கள், சட்ட அறிஞர்கள், ஒப்பந்தக்காரர், நிலச்சுவான்கள் ஆகியோர் ஆவர்.

இச்சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காலந் தொடங்கித் தனது கவனத்தை அங்கத்தவரிடையே ஞானம், அன்பு, சகோதரத்துவம் ஆகிய உன்னத தத்துவங்களை ஊக்குவிப்பதிலும், இந்துக்களின் கல்வி, ஆத்மீகம், சமூக கலாச்சாரங்களை வளம்படுத்த

துவதிலும் ஈடுபட்டு வந்தது. ஆரம்பத்தில் சபை தனது கூட்டங்களை ஏ. முத்துத்தம்பியின் வீட்டில் நடாத்திவந்தது. பின்னர் சபையின் நூலகத்தையும், அங்கத்தவர்களது விடுதியையும் உள்ளடக்கிக் கொள்வதற்காகக் கட்டிடம் ஒன்று வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்டது.

1932 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணபரமஹம்சரது நேரடிச் சீடரான சுவாமி விக்ரானந்தா, சுவாமி அசங்கானந்தா ஆகியோர் விஜயஞ் செய்து, சபையை ஆசீர்வதித்தனர். சுவாமிகளின் தரிசனத்தைப் பெறுவதற்காக ஆயுற பிரதேசங்களிலிருந்தும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் ஏராளமான பக்தர்கள் அநுராதபுரத்திற்கு வந்தனர். இத்திருக்கூட்டம், சபைக்கென நிரந்தரமான கட்டிடத்தின் அவசியத்தை அங்கத்தவர்களுக்கு வலியுறுத்தியது.

அக்காலத்தில் இராமகிருஷ்ண சபைகளைத் தீவின் பல பாகங்களில் உருவாக்குவதில் முனைந்திருந்த சுவாமி விபுலாநந்தரது ஆரோசனையையும், வழிகாட்டுதலையும் டி. ஏ. குமாரசுவாமி நாடினர். சுவாமி விபுலாநந்தர் பலமுறை அநுராதபுரத்திற்கு விஜயஞ் செய்து, சபைக்கு நிரந்தரமாகக் கட்டிடம் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தினார். அவரது முயற்சி பலிததது. 1936 ஆம் ஆண்டு நிரந்தரக் கட்டிடத்திற்குச் சுவாமி விபுலாநந்தர் அத்திவாரமிட்டு, அவராலேயே 1938 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 10 ஆம் திகதி கட்டிடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர், சபையினர் தமது கவனத்தைக் கல்வித்துறையில் ஈடுபடுத்தினர். "குழந்தைப் பருவமே மனித வாழ்வில் பெரும் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தக்கூடிய காலமாகும்; ஆகவே, இப்பருவத்தில் வீட்டுச் சூழ்நிலையிலும், முற்றிலும் வேறுபட்ட சூழ்நிலையிலுள்ள பாடசாலைகளில் படிப்பதற்கு அனுமதித்தல் அல்லது பழைய நாகரிகங்களைப் பரிகரித்து, அதற்குப் பதில் அந்நிய கலாச்சாரத்தைப் புகுத்தல் எமது கலாச்சாரத்

தைப் பாதுகாக்க, அல்லது விருத்தியாக்க வழி வகுக்கமாட்டாது. ஆகவே, வீட்டுச் சூழ்நிலையுடன் முரண்படாது வீட்டுச் செல்வாக்கினை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையிலும், மேலதிகமாக உதவும் வகையிலும் கருமமாற்றக்கூடிய இந்துச் சூழ்நிலையுடைய பாடசாலைகள் அவசியமாகும்." இது போன்ற கருத்துக்கள் மீது ஏற்பட்ட நம்பிக்கையும், உந்துதலும் சபையினை இந்துப் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான தமிழ்ப் பாடசாலையொன்றை ஸ்தாபிப்பதில் நாட்டங்கொள்ளச் செய்தது.

விவேகாநந்த சபையினர் இந்து தமிழ்ப் பாடசாலையை ஸ்தாபிப்பதற்குத் தீர்மானம் எடுப்பதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினர் அநுராதபுரத்திற் பாடசாலை யொன்றினை அமைப்பதற்குக் கல்வித் திணைக்களத்தின் அனுமதியைக் கோரினர். அத்துடன் 1939 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் 22 ஆம் திகதி விஜயதசமியின்போது பாடசாலையை ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருந்தனர்; ஏற்கனவே தமிழ்ப் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு வசதியாக மூன்று பாடசாலைகள் நகரத்தில் இருப்பதால், இவர்களின் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. சமயரீதியில் அல்லாது வேறு எக் காரணம் கொண்டும் இப்பாடசாலை அமைக்கப்பட்டு அங்கீகாரம் பெற்றால், அது ஏனைய மூன்று பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் ஆபத்தாக முடியும் என்றும் கல்வித் திணைக்களம் கருதியது. (பாடசாலைப் பரிசோதகர் அறிக்கை 8-10-1939) இதன் விளைவாகச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் ஆர்வம் தணியவே, விவேகாநந்த சபை அப்பணியினை மேற்கொண்டது. பாடசாலை ஸ்தாபகர்கள் இரு முக்கிய தடைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தனர். ஒருபுறம் நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்து அல்லாத பாடசாலைகளின் எதிர்ப்பு; மறுபுறம், மிகவும் மோசமானது, இந்து சமயப் பெற்றோர், பழைமை போற்றும் பண்டைய இப்பெற்றோர் இன்னமும் இந்து அல்லாத பாடசாலைகளிலேயே நல்ல கல்வி பெற

முடியும் என்று தீவிரமாக நம்பினர். இத்தடைகளை வெற்றிகொள்வது மிகவும் இலகுவானதொன்றல்ல. அக்காலத்தில் சபையின் தலைவராகவும், அநுராதபுரச் சட்ட அறிஞர்களில் முதல்வராகவும் விளங்கிய இராமசாமி அவர்கள் வீட்டுக்கு வீடு சென்று பிரசாரஞ் செய்து, மாணவர்களைச் சேர்த்தார். "இவரைப் போன்று சட்டறிஞர் குழாத்தில் பிரபலியம் பெற்றிருந்த வேறு எவரும் படிப்பறிவற்ற சாதாரண வறிய மக்களது வீடுகளுக்கு இதுபோன்ற இயக்கத்திற்காகப் பணிவிர்க்கக் கொண்டு சென்றிருக்கமாட்டார்." இது இராமசாமியுடன் கூடவுழைத்த எமது பழைய காரியதரிசிகளில் ஒருவரான திரு. நடராசாவின் கூற்றாகும்.

பல எதிர்ப்புக்களுக்கு மத்தியிலும் பணப் பற்றாக்குறையுடனும், சபையினர் தமது எண்ணத்தை 1944 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் 27 ஆம் திகதி நவராத்திரி தினத்தன்று நிறைவேற்றினர். சமயாசாரப்படி ஏடு தொடக்கிப் பிள்ளைகள் சேர்க்கப்பட்டனர். முதலாவதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட மாணவர் சபையின் தற்போதய காரியதரிசியான திரு. எம். கணேசமூர்த்தி அவர்கள் ஆவார்.

இப்பாடசாலையின் "சிரேஷ்ட புத்திரனான" இவர் பாடசாலை ஸ்தாபகர்களின் வேண்டவாவுக்கு இசைய, சிறந்த இந்துவாக விளங்குவதுடன் சபையின் காரியதரிசியாகக் கடந்த பன்னிரண்டு வருடங்களாகத் தொடர்ந்து சிறப்புப் பணியாற்றி வருகின்றார். பாடசாலையை ஆரம்பிப்பதெனத் தீர்மானித்தவுடன், அப்போது சபையின் பொருளாளராக விளங்கிய வர்த்தகர் திரு. எஸ் சிவராமலிங்கம் தமது சொந்தப் பணத்தை முற்பணமாகக் கொடுத்து, முதல் ஒன்றரை வருடம் பாடசாலை நடைபெறுவதற்கு உதவி செய்தார். அக்காலத்திற் சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்த காலஞ் சென்ற P. B. புலாங்குலம திசாவையின் உதவியினால் அரசாங்கம் இப்பாடசா

லைக்கு 84-1-1945 இல் தற்காலிக அங்கீகாரத்தையும், ஈற்றில் 1-10-46 தொடக்கம் அரசாங்க உதவி நன்கொடைபெறும் பாடசாலையாகவும் அங்கீகாரம் அளித்தது. பாடசாலை ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர், காலஞ்சென்ற சு. நடேசபிள்ளை (அக்காலச் சட்டசபை உறுப்பினர்), செல்வி மகேஸ்வரி தம்பு ஆகியோரைப் பிரதான பேச்சாளராகக் கொண்ட மாபெருங் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது.

அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றாலும், பாடசாலை விவகாரங்களிற் சபை தனது கவனத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளவில்லை. சபையின் முகாமைக் குழுவினது இடைவிடா நெருக்குதலின் விளைவாகவே 1-1-63 தொடக்கம் பாடசாலையின் தரம் மகா வித்தியாலயமாக உயர்த்தப்பட்டது. இதனைக் கொண்டாடும் முகமாக 13-5-63 இல் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில் பாடசாலையின் பெயர்ப்பலகையை திரு. K. B. இரத்தியைக்கார (பா. உ.) திரை நீக்கஞ் செய்து வைத்தார். திரு. K. B. இரத்தியைக்காரினது உதவியின்றிப் பாடசாலையினைக் குறுகிய காலத்தில் தரம் உயர்த்தியிருக்க முடியாது;

பாடசாலைகளிலிருந்து பாலர் வகுப்புகளை அரசாங்கம் நீக்கிய காலந் தொடக்கம் இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த பாலர்கள், பாடசாலையிற் சேர்வதற்கு முன்னர் பெறும் பயிற்சியினைப் பெறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. புரொபெல் (Froebel) என்பவருடைய பாலர் வகுப்பு முறைக்குப் பதிலாகப் பாலர்களுக்கு மொன்ரிசோரி கல்வி முறையே சிறந்தது என்று கருதப்பட்டது. மொன்ரிசோரிப் பாடசாலை ஒன்றினை ஆரம்பிக்கும்படி இந்துப் பெற்றோர், சபையை வேண்டிக்கொண்டனர். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கச் சபை 10-5-67 இல் 'சாரதாதேவி' பாலர் பாடசாலையினை ஆரம்பித்தது. இப்பாடசாலை குறுகிய காலத்திற் பிரபலமடைந்ததால், தமிழ் இந்துப் பாலர் மாத்திரமன்றி ஏனைய சமயச் சமூகப் பாலர்களும்

கல்வி சற்கத் தொடங்கினர். இப்பாடசாலை இதற்கென அமைக்கப்பட்ட கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகின்றது. இப்பாடசாலையின் ஒரு பகுதியிற் சபையின் நூலகம் அமைந்துள்ளது.

சபையினது வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம் 12-9-51 இல் நடைபெற்றது அன்றைய தினம் காலஞ்சென்ற ஏ. சிவக்கொழுந்துவின் உருவப்படத்தினை P. B. புலாங்குலம திசாவை திரை நீக்கஞ் செய்து வைத்தார். இது ஒரு முழுநாள் நிகழ்ச்சியாக நடைபெற்றது. அன்றைய தினம் பிரதம அதிதிகளாகச் சுவாமி அசங்கானந்த, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், திருவாளர்கள் J. N. ஆறுமுகம், K. ஆழ்வாப்பிள்ளை, K. கனகரத்தினம், M. இராசேந்திரா ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

நிவந்தா

சபை 25-8-63 இல் சுவாமி விஷ்ணு நந்தரின் நூற்றாண்டு விழாவினைக் கொண்டாடியது. இக்கொண்டாட்டத்தில் இந்தியத் தூதுவரகத்தின் முதற் காரியதரிசியான கௌரவ திரு. B. N. போஸ், பேராசிரியர் துரைசாமி சாஸ்திரி, சுவாமி சிவாங்கானந்த ஆகியோர் பங்குபற்றினர். அக்கொண்டாட்டத்தின் நினைவாக நூற்றாண்டு மலரொன்றும், பஜனாவளியொன்றும் வெளியிடப்பட்டன.

அதேயாண்டில் விவேகானந்த தமிழ்ப் பாடசாலை ஆசிரியர்களான திருவாளர்கள் N. நவரத்தினம் தலைமையாசிரியர், S. அருளம்பலம் சிரேஷ்ட உதவியாசிரியர், V. சிவப்பிரகாசம், P. கந்தசாமி ஆகியோர் மாற்றம் பெற்றுச் சென்றனர். பாடசாலை அரசாங்கத்திற்குக் கையளிக்கப்படும் வரை அதை நடத்துவதற்கு சபைக்கு இவ்வாசிரியர்கள் அளித்த விகவாச சேவையினைச் சபை பாராட்டி, உருக்கமான பிரியாவிடை ஒன்றினை அளித்தது.

அரசாங்கம் பாடசாலையையும், சொத்துக்களையும் பொறுப்பேற்றதால், சபைக்கு இருப்பிடம் எதுவும் இல்லாது போயிற்று. அநுராதபுரப் பாதுகாப்புச்

சபை, பாடசாலைக்கெனத் தனிப்பட்ட கட்டிடம் நிர்மாணிப்பதைக் கட்டுப்படுத்தியதால், சபை தனது கட்டிடத்திற்பாடசாலையை நடத்தி வந்தது. இந்னைக் காரணங் காட்டிச் சபை அரசாங்கத்திற்கு முறையீடு செய்தது. மத்தியஸ்தர்களின் தீர்ப்பின்படி சபை மண்டபம், கிணறு, மலசலகூடம் ஆகியவற்றைப் பாடசாலை தவிர்ந்த நேரங்களில் உபயோகிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவ்வேளையில், புதிய நகரிற் கொடுக்கப்பட்ட காணியிற் சபை தனக்கென நாலு அறைகளைக் கட்டியது. இவ்வறைகளுக்குரிய அடித்தளம் சபைத் தலைவரான சி. நடராசாவினால் 12-7-63 இல் இடப்பட்டதுடன், 9-2-64 இற் பிரவேசஞ்செய்யப்பட்டது. பிரமாண்டமான கட்டிடம் ஒன்றிற்குரிய திட்டமும், மாதிரிப்படமும் சபையிடமுண்டு. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதிப் பற்றுக்குறைபெருந்தடையாக உள்ளது. மேலும் இரு அறைகளை 1972 ஆம் ஆண்டு சபை கட்டி முடித்தது; இவற்றில் ஒர் அறைவரும் விருந்தினருக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சமய ஆர்வமும், பக்தியுணர்வும் உடைய விடுதியாளர்களையே சபை தெரிவு செய்கிறது. சபையின் நடபடிக்கைகளுக்கு இவர்கள் தமது முழு ஒத்தாசைகளையுங் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறோம்.

சபைக்கெனத் திரு. N. உருத்திரபசுபதி அவர்களினால் வரையப்பட்ட இலச்சினை 18-10-63 இல் நடைபெற்ற கூட்டத்தின்போது திரை நீக்கஞ் செய்து வைக்கப்பட்டது.

வண. சகோதரி நிவேதிதாவின் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டங்கள் 27-4-68 இல் நடைபெற்றது. அன்றைய தினம் கல்கத்தா இராமகிருஷ்ண - சாரதாதேவி மடத்தையும், மிஷனயுஞ்சார்ந்த சந்நியாசினிகளான முத்திப்பிரானு. ஆத்மபிரானு ஆகியோரும், அநுராதபுரம் புனிதவளனார் திருச்சபையைச் சேர்ந்த வண; தந்தை சேவியர்

அவர்களும் முக்கிய பேச்சாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். அடுத்த வருடம் மகாத்மா காந்தியின் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்பட்டது.

சைவ நாயன்மார் குருபூசைகள் தாவலர் குருபூசை, கலைமகள் விழா, திருவாசக விழா, ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், சாரதாதேவி, விவேகாநந்தர் ஆகியோர் தினங்களும் ஒழுங்காகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. சாரதாதேவி பாலர் பாடசாலையில் ஒவ்வொரு செவ்வாயும் சபையின் கூட்டுப் பிரார்த்தனையும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலயத்தில் பஜனையும் சபையினால் ஒழுங்காக நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. பெரும் கொண்டாட்டங்களின்போது சிறந்த பேச்சாளர்களை இந்தியாவிலிருந்தும், இலங்கையிலிருந்தும் தருவிப்பதற்குச் சபை தவறாத திட்டம். அந்நிரதபுரச் சிறையிலுள்ள கைதிகளுக்காகச் சமய சேவையினையும் சபை நெடுங்காலமாகச் செய்துவந்தது.

சபை தொடர்ந்து பாடசாலையினது நலனில் அக்கறைகாட்டி வருகின்றது என்று மேலே குறிப்பிட்டோம். பாடசாலை ஸ்தாபகர்களது நோக்கத்தை முறியடிக்கும் நோக்கத்துடன் மறைமுக நடபடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொழுது சபை மிகவும் விழிப்பாக இருந்து அவற்றை முறியடித்தது. இதனைக் கூறுவது நல்லதல்ல. எனினும், பாடசாலையின் நல்வாழ்வியை உத்தேசித்தும், எதிர்காலச் சந்ததி ஸ்தாபகர்களது நோக்கத்தினை அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சபை, கோவில், பாடசாலை ஆகிய மூன்றும் திரிகூலம்போலத் தத்தமது துறையில் இங்குள்ள இந்துக்களுக்

குச் சேவையாற்றுகின்றன. இம்மூன்று ஸ்தாபனங்கள் உண்மையில் வெவ்வேறு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள். எனினும், அவையின் நடபடிக்கைகள் இப்பிரதேசத்தில் வாழும் இந்துக்களின் சமய, கலாச்சார வளர்ச்சியை வளர்க்கும் வகையில் இணைந்துள்ளன. சபை, கோவில், பாடசாலை ஆகியவை அமைந்திருக்கும் நிலையினை — கிட்டத்தட்ட ஒரே நேர் கோட்டில் — நுணுக்கமாக ஆராயின், ஸ்தாபகர்கள் இவை ஒன்றிற்கொன்று உறுதுணையாக ஒருமித்து உழைக்க வேண்டுமென்ற பேரவாவினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது புலனாகும்.

இச்சிறிய குறிப்பினை முடிப்பதற்கு முன்னர் காலஞ்சென்ற எம். சிவராமலிங்கம், திருவாளர்கள் K. இராசரத்தினம், T. நடராசன், S. ஆறுமுகம்தம்பி, N. பசுபதி, R. சதாசிவம்பிள்ளை, திருமதி S. M. சிற்றம்பலம் ஆகியோர் காலத்திற்குக் காலம் சபைக்கு ஆற்றிவந்த சேவையினை மறக்கமுடியாதது என்பதைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக, சபையின் பொருளாளராக 1964—1973 வரை கடமையாற்றிய திரு. K. இராசரத்தினம் அவர்கள் விடுதியினது பாதுகாவலராக விளங்கினார். அத்துடன் சபையின் நடபடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் முன்னின்றுழைத்தவர்.

இன்னொரு சிறப்பு அம்சத்தையுங் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும், தற்போதய தலைவருமான திரு. S. நடராசா அவர்கள் தொடர்ந்து சபையின் நடபடிக்கைகளிற் பங்கு கொண்டு அதிக கவனம் எடுத்து வருவது சிறீ லங்காவிலுள்ள எமது சபை போன்ற ஸ்தாபனங்களின் வரலாற்றில் ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த சாதனையென்றே கொள்ளல் வேண்டும்.

சபையின் வளர்ச்சிப் பாதையிலே.....

- 1897 சுவாமி விவேகானந்தர் அநுராதபுரத்திற்கு விஜயஞ் செய்தல்.
- 1925 விவேகானந்த சபை ஸ்தாபிதம்.
- 1936 சபை மண்டபம் நிர்மாணிப்பதற்குச் சுவாமி விபுலானந்தர் அத்திவாரக் கல் நாட்டல்.
- 1938 சபை மண்டபம் சுவாமி விபுலானந்தரால் திறந்து வைக்கப்பட்டல்.
- 1944 விஜயதசமியன்று அநுராதபுரம் விவேகானந்த வித்தியாலயம் ஆரம்பம்.
- 1946 வரையறை செய்யப்பட்ட சபையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டல்.
வித்தியாலயத்திற்கு அரசாங்க அங்கீகாரம் கிடைத்தல்.
- 1951 சபையின் வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம்.
சபையின் முதற் செயலாளரான காலஞ்சென்ற ஏ. சிவக்கொழுந்து அவர்களின் உருவப்படம் திரை நீக்கஞ் செய்யப்பட்டல்.
- 1952 பழைய நகரில் வித்தியாலயத்திற்கான கட்டடத்திற்குத் திரு. எம். இராசேந்திரா, சி. சி. எஸ். அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டல்.
வித்தியாலயத்திற்கெனக் கட்டப்பட்ட மண்டபத்தைச் சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் திறந்து வைத்தல்.
- 1953 கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன், டி. ஏ. மதுரம் ஆகியோரது கலை நிகழ்ச்சி. (வித்தியாலயக் கட்டட நிதிக்காக).
- 1954 சபை, வித்தியாலயம் ஆகியவற்றின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும், போஷகர், தலைவர், வித்தியாலய முகாமையாளர் போன்ற பதவிகளை வகித்தவருமான திரு. வி. இராமசாமி அவர்களது மறைவு. 4-9-54 இல் அன்றாது உருவப்படத்தைப் பிரதம மந்திரி அதி. கௌரவ சர். ஜோன் கொத்தலாவல திரை நீக்கஞ் செய்து வைத்தல்.
- 1955 சுவாமி இராமதாசரும், அன்னை கிருஷ்ணபாயும் சபைக்கு விஜயஞ் செய்தல்.
- 1956 காலஞ்சென்ற இந்தியப் பிரதமர் பண்டிதர் ஜவஹர்லால் நேரு புதிய நகரிலுள்ள வித்தியாலயத்திற்கு அத்திவாரக் கல் நாட்டல்.
- 1962 ஜூலை மாதம் 4 ஆம் திகதி புதிய நகர் ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலயத்திற்கு இத்தியத் தூதுவராலயப் பிரதம செயலாளர் ஸ்ரீ எஸ். மணி, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் ஆகியோர் அடிக்கல் நாட்டல்.
- 1963 சுவாமி விவேகானந்தர் நூற்றாண்டு விழா.
விவேகானந்தர் ஞாபகார்த்த மலரும், 'பஜனாவளி' என்னும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நூலும் வெளியிடப்பட்டல்.
- 1964 புதிய நகரில் சபையின் விடுதி திறக்கப்பட்டல். சபை விடுதியாளர் புதிய நகருக்குக் குடிபெயர்தல்.
ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலய குடமுழுக்கு (9-9-64).

- 1965 பிரதம மந்திரி அதி. கௌரவ டட்லி சேனநாயக்கா சபைக்கு விஜயஞ் செய்தல்.
- 1966 உயர்திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன், கலைமகள் ஆசிரியர், மணி விழா.
“முருகன் காட்டிய வழி” என்னும் பொருளில் உரையாற்றல்.
- 1967 பாரதி விழாவில், பாரதியின் பேர்த்தியும் தமிழ் விரிவுரையாளருமான திருவாட்டி சு. விஜயபாரதி, அவரது கணவர் ஆங்கில விரிவுரையாளர் திரு. கே. சுந்தரராஜன், தென்னிந்தியச் சிறுகதை எழுத்தாளர் கு. அழகிரி சாமி ஆகியோர் பங்குபற்றுதல்.
சாரதாதேவி பாலர் பாடசாலை ஆரம்பம்.
- 1968 சகோதரி நிவேதிதை அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா.
பிராவிருஜிக முத்திப் பிரானு, பிராவிருஜிக ஆத்மபிரானு சந்நியாசினிகள் பங்குபற்றல்.
தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சபைக்கு விஜயம் செய்தல்.
வடஇந்திய இமாலயத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமத் சுவாமி திலக்காராஜ் வருணகயம், சமய விரிவுரைகளும்.
- 1969 மகாத்மா காந்தி நூற்றாண்டு ஜெயந்தி விழா.
- 1971 ஸ்தாபக உறுப்பினர் டி. ஏ. குமாரசாமி மறைவு.
- 1972 சபை விடுதி மேலும் இரண்டு அறைகளால் விஸ்தரிக்கப்படல்.
- 1975 “மெய்கண்டான் நெறி” ஆசிரியர் திரு. சோ. க. வேலாயுதர் இயற்றிய “ஸ்ரீ கதிரேசன் பதிகம்” வெளியீட்டு விழா (11-3-75).

ஒரு முறை உலகத்தைச் சுற்றிப் பார்! மற்ற ஜாதியாருடைய நாடி நரம்புகளிலே எவ்வளவு இரத்த உறுதி இருக்கிறதென்பதைக் காண்பாய். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? எவ்வளவோ கல்வி கற்றபின்னும் பிறர் வாழிலண்டை சென்று வேலை கொடுங்கள் என்று பிச்சை கேட்கிறீர்கள். மற்றவர் காலினுள் மிதிபட்டு அடிமைகளாயிருக்கிறீர்கள். நீங்களும் மனிதரா? ஒரு குண்டுசித் தலைவளவு பெறுமதிதானும் உங்களுக்கில்லை. நீர்வளம் நிறைந்த இந்தச் செழிப்பான நாட்டில், மற்ற இடங்களிலும் விட ஆயிரம் மடங்கு வளம் மிகுந்த நாட்டில் உண்ண உணவும், உடுப் பதற்கு உடையுமின்றி வருத்தப்படுகிறீர்கள். வேத வேதாசிரமங்கள் உண்டென்று பேசுகிறீர்கள். உணவுக்கும் உடைக்கும் பிறர் தயவை எதிர்பார்த்து நிற்கும் ஜாதியார் பெருமை பேசுவது எங்ஙனம்? மனித வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சியைச் செய்யுங்கள். சாவு வருவது திண்ணமாயினும், கற்போலும் கட்டைபோலும் செத்துப் போவதைவிட வீரர்களைப் போலச் சாவது நன்றல்லவா?

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

PEOPLE WHO PREFER QUALITY

PREFER

GUNASEKERA & Co.

ANURADHAPURA

FOR QUALITY PRINTING

Phone: 554

Phone: 376

S.M.A.

S. M. A. BUHARY

GENERAL MERCHANT

87 - 88, Bank Site,
ANURADHAPURA.

Dealers :

- ★ Provisions
- ★ Hardware
- ★ Oilman
- ★ Glassware
- ★ RoadMaster Bicycles & Parts

Agents for :

LUXOL PAINTS

DARLEY BUTLER & Co. LTD.

JANATHA BEEDI

AGRO CHEMICALS

PLEASE PAY A VISIT ONCE AND BE SATISFIED

விவேகானந்த தத்துவம்

ப. சந்திரசேகரம்

கல்விப் பீடம், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், கொழும்பு வளாகம்.

‘எண்ணுமிரு நிலத்தெழுந்த பல நதியும்,
இறுதியில் வந்தெறி நீர்வேலை,
நண்ணுகின்ற வியல்பதுபோற் பல்வேறு
தகைமையராய் ஞானநாடும்,
மண்ணகத்தோர் செல்லுநெறி

செம்மையதாய்க்,
கோடனையாய் மருவுமேனும்,
புண்ணியனே நினையடையு மார்க்க மவை
அனைத்துமென்பு புகல்வன் யானே.’

உலகில் இதுவரை எத்தனையோ மகான்கள் அவதரித்திருக்கிறார்கள்; அவர்களுள் இருவர் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச தேவரும் சுவாமி விவேகானந்தருமாவர்.

இவ்விரு குரவர்களும் வாழ்ந்த காலம் பாரதத்தின் ஆத்மீகப் பண்பாடும், உயிர்நிலையும் அழிந்துவிடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருந்த காலமாகும். ஆசிய நாடுகள் அடிமைப்பட்டு தம் வலியிழந்து, மதியிழந்து சிதைவுற்று, இரந்து உயிர் வாழும் நியதியை நோக்கிக்கொண்டிருந்த காலம்;

கல்வி மறுமலர்ச்சி மூலமும், கலாச்சாரம் புத்துயிர் பெறுவதன் மூலமும், சமய சமரசத்தின் தோரணையிலும் ஆண்மை தரும் கல்வி எழவேண்டும் என்பது இராமகிருஷ்ண விவேகானந்தநெறி; ஆண்மைதரும் கல்வி மூலமே, ஒரு நாடு முழுமையான விடுதலையடைய முடியும்; ஆண்மைதரும் கல்விக்கு உயிரூட்டுவன தன்னம்பிக்கையும் சிரத்தையுமாகும். மக்கள் மனதில் தன்னம்பிக்கையும் சிரத்தையையும் “ஊட்டாத கல்வி எதிர்மறைக் கல்வியாகும்; தன்னம்பிக்கையையும் சிரத்தையையும் வளர்ப்பதே உடன்பாட்டுக் கல்வியாகும்; உடன்பாட்டுக் கல்வியே கல்வி.”

இக்கல்வி நெறியினை மக்களுக்கு உணர்த்துவான்வேண்டி விவேகானந்தர் மக்களை ‘எழுமின்! விழிமின்! குறிசாரும் வரை நில்லாது செல்மின்’ என வீரக் குரலில் வேண்டி நின்றனர். எழுதவிலும், விழித்தவிலும், குறிக்கோளைத் தேடிச் சென்றுகொண்டிருப்பதிலும். உயர்ந்த தத்துவமுண்டு, கல்வி என்பது யாத்திரை; வாழ்க்கை என்பது யாத்திரை. எனவே, யாம் எல்லையற்ற கல்விச் செல்வத்தை அதன் விளைவாக எழுகின்ற அளப்பரிய முடிவுகளைச் சதாவும் ஏசிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது நெறி. இந்நெறியினைச் சமூக சீர்திருத்தவாதியான விவேகானந்தப் பெருமான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தத்துவமாக விளங்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள்.

ஆண்டு 1881. உலகமே போற்றும் சிறந்த வேதாந்தியாக இந்துமதத்தின் உயர்ந்த கொள்கைகளை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி வியக்கச்செய்த பெரிய மகானாக, பிற்காலத்தில் சுவாமி விவேகானந்தராக விளங்கிய நரேந்திரன், கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம் இது. இந்த ஆண்டு பாரதத்தின் வரலாற்றில், உலக வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

ஆங்கிலக் கவிவாணர், வேதாந்த நெறியாளர் உவில்லியம் உவேட்சுவேத் இறைவனின் நித்தியமான தன்மை. அழியா அன்பின் தன்மை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய உன்னத கருத்துக்களை வைத்துக் கவிதைகள் புனைந்தவர். அவரது உயர்ந்த தத்துவம் இக்கவிஞர் பெருமானின் ‘சுற்றுப்பிரயாணம்’ என்ற கவிதையில் மிளர்கின்றது.

சுவாமி விவேகானந்தருக்குப் பல கலைக்கழக நிலையில் ஆங்கில இலக்கியம் கற்பித்த ஆங்கிலப் பேராசிரியர் பேராசான், உவில்லியம் கேஸ்ட்டி. ஸ்கொத்லாந்திய கிறிஸ்தவத் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர். இவர் சன்மார்க்க நெறியினராக விளங்கினார்கள். கேஸ்ட்டி அவர்கள் பட்டதாரி மாணவர்களுக்குச் 'சுற்றுப் பிரயாணம்' எனும் கவிதையைக் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது தன் நினைவு மறந்து, பரவசமுற்ற நிலையில் கவிதையைக் கற்பித்தார்.

'வாழும் இறைவன் மனநெறிப் பாட்டில் சித்தமாய் எழுபவன். அவனைக் கண்டு, மோன உறவில் தன்வயமிழந்து நிற்பதன் மூலம் பற்று வளரும். அவன் பால் பெறுகின்ற சக்தி பேராணந்தமாய் வளரும்; நிவேதனமாய் ஒளிரும்' எனும் கவிஞனின் கருத்துக்களை ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி "இதுவே பரவச அனுபூதிநிலை" என்று எடுத்துரைத்தார்கள். இக்கருத்தை எடுத்துரைத்த ஆசிரியப் பெருந்தகை அகத்தாய்மையாலும், ஒருமுகப்படுத்திய உணர்வாலுந்தான் இதனை எய்த முடியும் எனவும் மாணவர்களுக்குக் கூறினார்கள்.

மாணவர்களும் பரவச நிலை அடைந்தவர்களாய், ஆசிரியர் போதனையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். வருங்காலத் தீர்க்கதரிசியான விவேகானந்தர் தமது மதிப்புக்குரிய ஆசிரியருடன் உளம் ஒன்றி, பரவச அனுபூதிநிலை எனும் தீன்மைபற்றி மேலும் விளக்கம் தருமாறு அவரிடம் பரிந்து கேட்டார்கள். இந்நிலையில் தம்மை மெய்மறந்த ஆசிரியர், இவ்வினாவுக்குத் தர்க்கரீதியாகவோ, நேரடியாகவோ விடையளிப்பது சிரமம் என்று கூறி, "இப்படிப்பட்ட புனிதமான மனநிலையைப் படைத்த அனுபூதியான ஒருவர் பவதாரிணி பள்ளி கொண்டிருக்கும் தட்சணேஸ்வரத்தில் வாழும் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர். நீங்கள் அங்கு சென்று அவரைக் கண்டால் பரவச அனுபூதிநிலை என்பது விளங்கும்."

என்று விவேகானந்தருக்கும் மற்றைய மாணவர்களுக்கும் எடுத்துரைத்தார்கள். அக்கணமே விவேகானந்தர் பாரதத்தாய் செய்த தவப்பயனாய் வந்த பாரிவரும் புகழ்படைத்த பரமஹம்சரை, நீரொழியப்பாலுண்ணும் நெறியில் ஆய்ந்து நிலையான உண்மைகளை நெஞ்சிற்கொண்டவரை, சீர்மிகுந்த மெய்ஞானி, குணக்குன்றும் பரமஹம்சரை தட்சணேஸ்வரம் சென்று கண்டார். அந்நிமிடமே குருநாதரால் ஆட்கொள்ளப் பட்டார்.

விவேகானந்த சுவாமிகள் ஐக்கிய அமெரிக்காவில், சர்வமத மகாசபையில் உலகநெறியாம் வேதாந்த நெறியினை விளம்பி, ஆத்மிகக் கொடியினை உயர்த்தி அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் யாத்திரை செய்து தாயகம் திரும்பினார்கள். தாயகம் திரும்பும் வழியில், இலங்கையின் தலைநகராம் கொழும்பிற்கும், போதிமாதவன் திருத்தலமாம் அநுராதபுரத்திற்கும் இந்துமத, சமூக, கல்வி மறுமலர்ச்சியை ஏகிக்கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாண நகருக்கும் விஜயம் செய்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில், இந்து கலாசார மறுமலர்ச்சிச் சின்னமாய் விளங்கிய இந்துக் கல்லூரியில் வேதாந்தம் எனும் பொருள்பற்றி உரை நிகழ்த்தினார்கள். விவேகானந்தப் பெருமான் நிகழ்த்திய உரைகளுள் இவ்வரை, மிகவும் சிறந்த தெனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

வேதாந்த தத்துவத்தை இங்கு விளக்கிய குரவர், "திக்காலத்தில் நாம் செய்யக்கூடிய உயர்ந்த தர்மம் தான தர்மம்தான்! தானம் அனைத்திலும் உயர்ந்தது, ஆத்மிக அறிவு புகட்டுதல், அதற்கடுத்தது லெனகை அறிவு புகட்டுதல்; இவை இரண்டிற்கும் அடுத்ததாக மக்களது உயிரைக் காப்பாற்றுவதும் அவர்களுக்கு, உணவும், நீரும் அளிப்பதுமாகும்" என விவேகானந்தப் பெருமான் தனது உரையிற் கூறினார்கள்.

“உலக வாழ் மக்கள் எல்லோரும் ஆத்மீக சக்தி நிறைந்தவர்கள். ஆத்மீகம் முழுமை, நிறைவு கொண்டது என்று பொருள் படும். மனிதனில் புதைந்திருக்கும் இவ் ஆத்மீகத்தை வெளிக் கொணர்ந்து மலரச் செய்தல் வேண்டும். அறிவும், ஆற்றலும், அழகுணர்வும், அருளும் மனிதனிடத்து இயல்பாக அமைந்துள்ளன. ஆத்மீகத்தை அரும்பி மலரச் செய்வதன்மூலம், அறிவின் வழி ஆற்றலையும், அழகுணர்வையும், கருணையையும் பன்முகப்படுத்திப் பின்னர், ஒன்றிக்க வைத்து, மாந்தர்களை அறிவும், ஆற்றலும், அழகுணர்வும், கருணையும் உள்ள கிருபாகரர்களாக விளக்கமுறச் செய்கின்றோம்.”

சுவாமி விவேகானந்தர் யாழ்ப்பாண நன்னகரில் எடுத்தோதிய கருத்துக்களை நுணுகி ஆராய்வோமானால், மனிதனின் இயற்கை, விளக்கம் பேற்றால் அவன் இறைவனையடையும் மார்க்கத்தை வளர்ப்பான்; உலகம் செறிவுடன் இயங்க அறிவு வளரும்; இவ்விரண்டும் இணையும்போது, மக்களுக்கு உண்டி கொடுக்க, உயிரைக் காப்பாற்ற ஏதுவான அறிவு வளரும் எனும் கருத்தினை நாம் பெறுகின்றோம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்த்திய உரையில் சுவாமிஜீ கூறிய இன்னுமொரு கருத்தையிட்டும் நாம் சிந்தித்தல் வேண்டும்: “வேதத்திலில்லை, சீதையிலில்லை, தீண்டாமை என்கின்ற தீய பழக்கம், பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும், ஒன்றே குலம், எல்லோரும் ஒரு நாட்டின் மக்கள், மன்னர்கள்.” இந்நீதிகளில், ஊறித் திளைத்தவர் விவேகானந்தர். “கடவுள் ஆராதனை நடக்கும் இடங்களிற்கூட நாம் மற்றவர்களுக்கு முன்நிற்க விரும்புகின்றோம். இதைவிடக் கேவல

மான அடிமையுணர்ச்சி வேறு என்ன இருக்கமுடியும்? இப் பொருமைசைய அகற்றவேண்டும். இவ்வடிமைத் தனமே, நமது சமுதாயத்தின் பெரும் பாவமாகும்” என்று அடிகள் தனது உயிர்க்கரை குறிப்பிட்டார்கள்.

மக்களை மக்களாக மதியாது, ‘எல்லோரும் ஓர் நிறை, எல்லோரு ஓர் விலை’ என்று உணராது, மக்களைத் தாழ்த்தி நடாத்தும் தீய பழக்கம், இன்றும் நம் மிடையே நிலவி வருகின்றது. சுவாமிஜீ, இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த காலம், இங்கு ‘தீண்டாமை’ எனும் கொடிய நோய் கோரத்தாண்டவமாடிய காலம். இதை உணர்ந்த விவேகானந்த மேதை, மக்களை அடிமைகளாக நடாத்தும் மதிக்கெட்ட தன்மை, மக்களை அடிமைகளாக நடாத்துவோரின் இதயமே அடிமைப்பட்டது என்பதை விளக்குகின்றது என்ற உயர்ந்த விளக்கம் அளித்தார்கள்.

விவேகானந்தர், உலகைத் தெய்வமாகக்கொண்டு, அதற்குச் சேவை புரியுமாறு, ஆத்மீகப் பெரியாற்றை உலகின் பல பாகங்களிலும் பாய்ந்து ஒடுமாறு செய்தார். பாரதத்திலும், உலகின் பல நாடுகளின் ஆத்மீக, பண்பாட்டு, கலாசார, கல்வி வளத்தையும் பெருக்கிய பெருமை விவேகானந்தரால் உருவாக்கப்பட்ட இராமகிருஷ்ண திருத்தொண்டர் சூழாத்தினைச் சாரும். பிறருக்காக உழைப்பதில் தமது வாழ்வைத் தியாகம் செய்யும் புனிதமான ஆன்மாக்கள் இத்திருக்கூட்டத்துறவிகள். தியானத்திலும் சரி, செயலாற்றலிலும் சரி, மிக உயர்ந்த ஞானத்தின் அடிப்படையில் இத்திருக்கூட்டம், அளப்பரிய சேவையை உலகின் பல பாகங்களிலும் ஆற்றிவருகின்றது.

அநுராதபுரத்தில் இந்து சமயம்

கலாநிதி கா. இந்திரபாலா

மனிதப் பண்பாட்டியல் துறைத் தலைவர்,
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், யாழ், வளாகம்.

அநுராதபுரத்திலே இந்து சமயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்னும் பொருள்பற்றி இம்மலருக்கு ஒரு கட்டுரை எழுதுமாறு, பொன் விழா மலர்க்குழுவினர் கேட்டுள்ளனர். அவர்கள் கொடுத்துள்ள குறுகிய காலத்துக்குள் விரிவான முறையிலே இப்பொருள்பற்றி ஆராய்ந்து எழுதுவது இலகுவான காரியமன்று. எனினும், அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இக்கட்டுரையிலே அநுராதபுரத்தில் இந்துசமய வரலாறு பற்றிச் சில முக்கியமான விடயங்களை எழுதியுள்ளேன்.

தென்னாசியாவில் மிகப் பழைய மதம் இந்துமதம் என்பர். இந்துமதம் என்பதற்குக் கொடுக்கப்படும் விரிவான வரைவிலக்கணத்தின்படி இது உண்மையெனலாம். இன்று நாம் இந்து மதம் என்று கூறுகின்றபோது மிகப் பழைய அடிப்படையான தென்னாசிய வழிபாட்டு முறைகளையும், மிக வளர்ச்சியுற்ற வேதாந்த சித்தாந்தத் தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கிய மதம் ஒன்றையே கருதுகின்றோம். அவ்வாறு பார்க்குமிடத்து இலங்கையின் மிகப் பழைய மதமும் இந்து மதம் எனலாம்.

அநுராதபுரம் இற்றைக்கு 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு தலைநகராக அமைக்கப்பட்டது. பௌத்தம் இந்நாட்டில் பெருஞ்செல்வாக்குப் பெறுவதற்கு முற்பட்ட காலத்திலே தலைநகராக அது தோன்றியிருந்தது. அதனை அமைத்த மன்னர்கள் இந்து மத வழிபாட்டு முறைகளைக் கடைப்பிடித்தவர்கள் என்றே ஒரு பரந்த கருத்துப்படக் கூறலாம். இந்த ஆதியான கால கட்டத்திலே மக்கள்

மத்தியிலும் மன்னர்களிடையேயும் நிலவிய சமய நம்பிக்கைகளைப்பற்றி அறிவதற்குத் தொல்பொருளியற் சான்றுகள் மிகவும் நம்பகரமானவையாயமையும். அக்காலத்தில் மக்கள் விட்டுச் சென்றுள்ள பொருட்கள் மூலம் அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகளையும் சமய நம்பிக்கைகளையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இன்னமும் அநுராதபுரப் பகுதியில் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்து நிலையை அறிவிக்கத்தக்க வகையிலே அகழ்வாராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஒரேயொரு இடத்திலேதான் நிலமட்டத்திலேயிருந்து மிகவும் ஆழமாக அகழ்ந்துசென்று ஆதியான கட்டம் வரை அகழ்வாராய்ச்சி நடத்தப்பட்டது. அது கெடிகேப்பிர தேசம் (Gedige Area) எனப்படும் இடத்திலாகும். 1957 இல் யுனெஸ்கோத் தாபனத்தினால் இங்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட பேராசிரியர் செஸ்டியரி என்பார் அவ்விடத்திலே அகழ்வாராய்ச்சியைத் தொடக்கி வைத்தார். அந்த நேரத்திலே அவரிடம் பயிற்சிபெறும் ஒரு மாணவனாக அகழ்வாராய்ச்சியிலே பங்கு கொள்ள எனக்கும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், செஸ்டியரி அகழ்வாராய்ச்சியை முற்றுவிக்காது செல்ல, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொல்பொருளியல் துணை ஆணையாளர் விரான் தரணியகல அதனைத் திரும்பவும் நடாத்தி முற்றுவித்தார். அந்த அகழ்வாராய்ச்சியின் முடிவுகள் மிகவும் முக்கியமானவை. ஆனால், இன்னும் பிரசுரமாகி வெளிவரவில்லை. இந்த முடிவுகள் ஒரு விடயத்தை மட்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அதாவது, கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட ஐந்தாம்

நான்காம் நூற்றாண்டுகளிலே அநுராத புரத்தில் வாழ்ந்த மக்களுடைய பண்பாடும், பொன்பரிப்பு, கந்தரோடை, தென்னிந்திய ஆதிச்ச நல்லூர் போன்ற இடங்களிலே வாழ்ந்தோர் பண்பாடும் ஒரு பொதுப் பண்பாடு என்பதே அப்படியாகப் பின், வழிபாட்டு முறைகளைக் குறித்தும் அக்காலத்தில் தென்னிந்தியப் பிரதேசத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் நெருங்கிய ஒற்றுமை இருந்தது என்று கூறலாம்.

இந்தப் பின்னணியிலேதான், அநுராதபுரத்தில் ஆதியில் இருந்து இந்து வழிபாட்டு முறைகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன என்பதைக் கூறக்கூடியதாக உள்ளது. இலக்கிய ஆதாரங்களிலே இதற்கான சான்றுகளை ஓரளவு கண்டு கொள்ளலாம்.

கி. மு நான்காம் நூற்றாண்டளவிலே தான் அநுராதபுரம் முதன்முறையாக ஒரு தலைநகராக எழுச்சிபெற்றது. அப்பொழுது, அந்நகரின் பல பாகங்களிலும் பல கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. அப்படியான கோயில்களில் காலவேணை, சித்தராஜன், வளவாமுகி போன்ற இயக்க தெய்வங்களுக்கான கோயில்களும் சிவலிங்க வாழிபாட்டிற்குரிய கோயில்களும் இடம்பெற்றன என்று ஆராய்ந்தறிய முடிகின்றது சிவலிங்க வழிபாட்டிற்குரிய கோயில்கள் பாளி நூல்களிலே சிவிகாசாலைகள் எனப்பட்டுள்ளன. இவற்றைவிடத் தேவகிருகங்கள் (தெய்வங்களின் வீடுகள்) என வேறு வழிபாட்டுத்தலைங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றை எல்லாம் எடுத்து ஆராய்வோமாயின், பௌத்தம் அநுராதபுரத்தில் பரவுவதற்கு முற்பட்ட ஒரு காலத்தில் அங்கு சைவ மதத்திற்குரிய சிவலிங்க வழிபாடும், வேறு இந்துத் தெய்வங்களின் வழிபாடும் நிலவின என்று கூற முடிகின்றது.

பௌத்தம் பரவிய காலத்தில் இந்துமதம் நிச்சயமாக அநுராதபுரத்திலே செல்வாக்கு இழந்திருக்க வேண்டும். என

னும், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி நடத்திய மன்னர்கள் பௌத்தர்களாக அல்லாது இந்துக்களாகவே இருந்தனர் என்கொள்ள இடமுண்டு. எல்லா மன்னன் பௌத்தன் அல்லன் என்பது திட்டவாட்டமாகப் பாளி வரலாற்று நூல்களிலே கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த மன்னர்களுடைய காலத்தில் இந்துமதம் செல்வாக்குடன் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறலாம். இதனாலேதான் சைவ வழிபாட்டு முறைகள் பூரணமாக அழிவுறுது பிற்பட்ட காலங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்திலிருந்து ஆட்சி நடத்திய மகாசேன மன்னன் இலங்கைத் தீவிலிருந்த சைவ ஆலயங்களை அழித்துச் சிவலிங்கங்களை அகற்றினான் என அறிவினீரோம். இந்தச் செய்தி மகாவங்ஸ — மகா என்ற ஓர் உரை நூலிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அநுராதபுரப் பிரதேசத்தில் இருந்த சைவக் கோவில்கள் மகாசேனன் காலத்தில் அழிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என இதைக் கொண்டு ஊகிக்கலாம்.

கிறிஸ்துவுக்குப் பிற்பட்ட ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் வேறு பாகங்களில் இருந்த சைவக் கோயில்கள் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிந்த போதிலும், அநுராதபுரத்துக் கோயில்கள் பற்றி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை எம்மால் ஒன்றும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அநுராதபுரத்திலுள்ள அழிபாடுகள் மத்தியில் இந்துக் கோயில்களின் அழிபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் ஒன்பதாம், பத்தாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவை. 1898இல் பெல் என்ற ஆங்கிலேயத் தொல்பொருளியலாளர் முதன்முறையாக இவற்றை அகழ்ந்து வெளிப்படுத்தினார். ஏறக்குறைய பன்னிரண்டு சிறு கோயில்களின் அழிபாடுகள் ஜேதவராம — விஜயராம பாதைக்கும் பங்குளிய — கூட்டம்பொக்குணப் பாதைக்கும் இடையில் வெளிப்

பட்டன. இவற்றிடையே சிவலிங்கங்களும் காணப்பட்டன. இங்கு வெளிப்பட்ட கோயில் ஒரே அமைப்பைக் கொண்டவை. அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், கர்ப்பக் கிருகம் ஆகிய மூன்று முக்கிய பாகங்களைக் கொண்ட சிறு கோயில்கள் இவை.

இவற்றிடையே ஒன்பதாம் நூற்றாண்டளவிலே பொறிக்கப்பட்ட இரு தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களும் கிடைக்கப் பெற்றன. சைவக் கோயில் ஒன்றில் தினமும் ஒரு திருவமுதும் ஒரு திருந்தாவிளக்கும் வைப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட ஒழுங்குகளை இந்த இரண்டு கல்வெட்டுக்களும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

பதினேராம் நூற்றாண்டளவிலே சோழர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆண்டபோது மீண்டும் அநுராதபுரத்தில் சைவமதம் செல்வாக்குப் பெறவாய்ப்பு ஏற்பட்டது. நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலே பல சிவன் கோயில்கள் கட்டப்பட்டது போல அநுராதபுரப் பிரதேசத்திலும் கட்டப்பட்டன. உதாரணமாக, அத்தாகட என்ற இடத்தில் (அநுராதபுர மாவட்டத்தில்) உத்தம சோழ ஈஸ்வரம் என்ற சைவக் கோயில் ஒன்று சோழர் காலத்தில் இருந்தது பற்றிக் கல்வெட்டு ஒன்றினால் அறிகிறோம். உத்தம சோழன் என்ற சோழ மன்னன் பெயராலே இது அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அங்கு அரங்கன் இராமசேனன் என்பான் நிலத்தானமும்

பசுத்தானமும் தெங்குத்தானமும் செய்தமை பற்றிக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் பின் அநுராதபுரமும் பொலன்னறுவையும் பூரணமாகக் கைவிடப்பட்டபின், அங்கிருந்த சைவக் கோயில்களும் புறக்கணிக்கப்பட்டு அழிவடைந்திருக்க வேண்டும். வன்னிய அரசர்கள் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பிரித்தானியர் காலம் வரை இப்பிரதேசத்திலே ஆதிக்கம் செலுத்தியபோது அங்குமிங்குமாகச் சில கோயில்கள் வழிபடப்பட்டு வந்திருக்கலாம் எனினும், இவற்றைப் பற்றிய தகவல்கள் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரம் வழியாக நொக்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயக் கண்டியிலிருந்து தப்பி ஓடியபோது அநுராதபுரத்திலே ஒருவர் அவனைச் சந்தித்து, அவனுடைய கதையை ஒருவாறு புரிந்து கொண்டு, "தம்பிரானே! தம்பிரானே!" என்று கூறியதாக நொக்ஸ் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளான். நொக்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளவன் அநுராதபுரத்திலே பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த ஓர் இந்து என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், அவனைப் போன்று அங்கு வாழ்ந்த இந்துக்களைப் பற்றியோ அவர்களுடைய வழிபாட்டுத் தலங்களைப் பற்றியோ எமக்கு வேறு சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. அநுராதபுரத்திலே பூரணமான தொல்பொருளியலாராய்ச்சி மூலமேதான் அங்கு நிலவிய இந்து மதத்தின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்;

நமது மதம் அனைவருக்கும் இடம் கொடுக்கின்றது; எவரையும் நிராகரிப்பதில்லை. நமது ஜாதி முறை மதத்துடன் சேர்ந்ததாகத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அது மதத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஜாதிகள் நம் சமூகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்பட்டவை. அவை அவசியமில்லாமல் போகும்போது ஜாதிகளும் தாமாகவே மறைந்துவிடும்.

— &வாமி விவேகானந்தர்.

அநுராதபுரத்தில் இந்துசமயம் — தற்காலம்

க. அருமைநாயகம், B. A. Hons. (Cey.)

ஆங்கிலேயரது ஆட்சியின்போது அநுராதபுரம் படிப்படியாகத் திறக்கப் பட்டு, சிறிய நகரமும் உருவாகியது. வியாபாரம், கூலிவேலை, அரசாங்க உத்தியோகம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்ட ஏராளமான தமிழர்கள் மீண்டும் அநுராதபுரத்தில் வந்து குடியேறினர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் இந்துக்களானபடியால் தமது வழிபாட்டிற்குரிய கோவில்களைக் கட்டத் தொடங்கினர். அத்துடன், நகரில் பெரும் செல்வாக்குடையோராக விளங்கினர். அநுராதபுரத்தில் இன்று ஐந்து பிரதான இந்துக்கோவில்கள் உள்ளன. அவையாவன முறையே ஐயந்தி மாவத்தை ஸ்ரீகதிரேசன், ஐயந்தி மாவத்தை பிள்ளையார், நுவரக்குளம் பிள்ளையார், வன்னியன் குளம் பிள்ளையார், வசபக்குளம் பிள்ளையார் என்பனவாகும். பிள்ளையாரைக் குளக்கரைகளில் வைத்து வணங்கும் வழக்கம் நெடுங்காலமாகவே சிங்கள-தமிழ் மக்களிடையே நிலவிவருவதே மேற்கூறப்பட்ட பிள்ளையார் கோவில்களில் மூன்றும் குளக்கரைகளில் அமைந்திருப்பதற்குக் காரணம். கோவில்களில் இருக்கும் பிள்ளையார் விக்கிரகங்களைத் தவிர, நகரத்தின் பிரதான சந்திகளிலும் பிள்ளையார் வைத்துப் போற்றி வணங்கப்படுகின்றார். இவ்வழிபாடுகளைச் செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் சிங்கள மக்களே. பெளத்தர்களிடையே பிள்ளையார் வழிபாடு செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதற்கு இன்னொரு காரணம், புத்தரே "கணபதி ஹிருதயம்" என்ற மந்திரத்தை உபயோகப்படுத்தினார் என்பதனாலாகவுமிருக்கலாம். தவிர, அநுராதபுர பிரதேசக் காவல் தெய்வமாகப் பிள்ளையார் விளங்குவதால், அவருக்குரிய வழிபாட்டு இடங்கள் இங்கு ஏராளமாகக்

காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் ஏராளமான ஐயனார், தர்க்கை போன்ற தெய்வங்களுக்குரிய சிலைகளும் காணப்படுகின்றன.

நுவரக்குளம் பிள்ளையார்

நுவரக்குளத்தின் வட-கீழ்க்கரையில் மனோரம்மியமான சூழ்நிலையில் அமைந்திருக்கும் பிள்ளையார் பல அற்புதங்களைச் செய்தவர் என்பதால் தமிழ்-சிங்கள மக்கள் ஏராளமாகச் சென்று வழிபடுகின்றனர். இக்கோவில் வரலாற்று ரீதியாகவும் பல சிறப்புக்களையுடையது. நுவரக்குளத்தில் நீரருந்தி ஆயாசம் தீர்த்த ஏழைச் சந்நியாசி ஒருவருடைய திருநீற்றுப் பையிலிருந்து விழுந்தவரே இப்பிள்ளையார் என்பது ஐதிகம். தன்னை எவ்வகையிலும் அசைக்கக்கூடாது, தானிருந்தபடியே இருக்கவேண்டும் என்பது பிள்ளையாரின் விருப்பமாகும். இதனால் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்ற பொழுதும் பீடம் ஒன்றும் அமைக்காது நிலத்தில் புதைந்த நிலையிலேயே விக்கிரகத்தை இருத்திக் கோவில் கட்டவேண்டியிருந்தது என்கிறார் கோவில் பூசகரான தி. விக்கினேஸ்வர ஐயர் அவர்கள். கருங்கல்லிலான இவ்விக்கிரகம் ரிஷிசி - விநாயகர் என்றழைக்கப்படுவார். இரண்டு மேற்கைகளிலும் பாம்பு சுற்றி விளையாடுகிறது. தும்பிக்கை இடம்புரியாகவுள்ளது. 1958ஆம் ஆண்டுக் கலவரத்தின்போது பிள்ளையாரைத் தகர்த்தெறியச் சென்றவர்களைப் பாம்பு படமெடுத்துத் துரத்தியது. அதன் பின்னர் சிங்கள-தமிழ் மக்களுக்குப் பிள்ளையார்மீது மிகுந்த பக்தி ஏற்பட்டுள்ளதாக ஐயரவர்கள் கூறினார்கள். இதைப் போன்ற நேர்த்தியான விக்கிரகம் (பிள்ளையார் விக்கிர

கம்) ஈழத்தின் வேறெப்பாகத்திலும் இல்லையென அறிஞர் கருதுவர். கொட்டில் போலமைந்த கோவிலைப் புனரமைத்து முதன்முதலாகக் கும்பாபிஷேகம் செய்த பெருமை தற்போதய ஐயரின் தகப்பனாரான வே. திருஞானசம்பந்தக் குருக்களைச் சாரும். 1916ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து கோவிலின் வெளிப் பிரகார வேலைகள் நடைபெற்றன. 1971ஆம் ஆண்டு முழுமுச்சாகத் தொடங்கிய வேலை இப்போது பூரணமடைந்து, மடப் பள்ளி வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கோவிலைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்ட மதில் வேலை 1974ஆம் ஆண்டு முடிவுற்றது. மிகவும் எளிமையான முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கோவிலில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஆவணிச் சதுர்த்தியின்போது பெரும் உற்சவம் நடைபெறுகின்றது.

ஸ்ரீ கதிரேசன் கோவில்

அநுராதபுரத்தில் இதுவரை கிடைத்த சான்றுகளின்படி முருகனுக்குரிய கோவில்கள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனினும் இசுறுமுனியா, ருவான் வெளி தாதுகோபம், ஜெத்தவனராம ஆகிய பௌத்த கோவில்களின் காவல் தெய்வம் முருகன் என்றே கருதப்படுகின்றது. கொறவப்பெரத்தாணக்கு அப்பாலுள்ள உறுளுவவக் குளத்தருகில் இருக்கும் முருகன் கோவில் மேற்கூறப்பட்ட பௌத்த கோவில்களின் பாதுகாப்புத் தெய்வமான முருகனின் கோவில் என்றே சிங்கள மக்கள் கருதுகின்றார்கள்.

இன்று புதிய நகரத்தில் ஐயந்தி மாவத்தையும் பண்டாரநாயக்க மாவத்தையும் சந்திக்கும் முகப்பில் காண்பவர் யாவரையும் கொள்ளைகொண்டு தமதாக்கிக் கொள்ளும் அருள்வடிவுடனும், பொலிவுடனும் அமைந்திருக்கும் ஸ்ரீ கதிரேசப் பெருமானின் கோவில் 1963ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் நிர்மாணிக்கப்பட்டதொன்றாகும். இவ்வாற

யத்தின் தோற்றம்பற்றிப் பல்வேறு கதைகள் சொல்வார் இவ்வூரவர். இங்கு வாழும் முதியவர்களில் ஒருவரான திரு. க. மெய்யழகன் என்பவரது கூற்றுப்படி, ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலயத்தின் தோற்றத்திற்கு மூலகாரணமாக இருந்தவர் அவர் தந்தை வழிப் பேரனான முருகன் அல்லது முருகாண்டி என அழைக்கப்பட்ட விவசாயியாவார். தனக்கு வந்த முடக்குவாத நோயைப் போக்கி காலடியெடுத்து வைக்க முருகன் அருளினால் கால்நடையாகக் கதிர்காமம் வந்து காணிக்கை செலுத்துவதாக வேண்டினின்றார் அந்த முருக பக்தர். வேண்டுவார்க்கு வேண்டியவாறு அருளும் அவ்விழைவன் அவருக்குப் பூரணசுகம் காட்டிக் கனவில் தன் திரு உருவம் காட்டி, நனவில் தோன்றித் தன் வேல், சேகண்டி, சங்கு ஆகியவையை விட்டுச் சென்றார். பழைய நகர்க் கடைவீதியில் அவ்வேல் தாபிக்கப் பெற்றுப் பலரும் வணங்கும் நிலையேற்பட்டது. தந்தையின் பின்னர் கோவில் பொறுப்பையேற்ற கதிரவேலுவினால் கோவிலைச் சிறந்த முறையில் பராமரிக்க முடியாது போகவே, அக்காலத்தில் சிறந்த இந்துக்களாக விளங்கிய துன்னலைச் செல்லையா, எஸ். எஸ். சரவணமுத்து, ச. சிற்றம்பலம், முருகுப்பிள்ளை, சி. நா. சிற்றம்பலம் போன்றோரிடம் கையளித்தார். பழைய நகரக் கடைவீதி அசுத்தம் நிறைந்ததாக இருந்ததால் கோவில் ஒட்டுப்பள்ளம் என்ற இடத்துக்கு மாற்றப்பட்டு, அங்கும் தேவையற்ற சச்சரவுகள் ஏற்படவே மாவடிக்கு மாற்றப்பட்டது. மாவடி தமிழர்களது கோட்டையாக விளங்கிய இடமாகும். மாவடிக்கு மாற்றப்பட்டதன் பின்னர், 1937ஆம் ஆண்டில் ஓர் ஏக்கர் நிலம் தருமசாதனமாகக் கிடைத்தது. அன்று தொடக்கம் புதிய கோவிலை நிர்மாணிப்பதில் கோவில் தானேசர் குழுவினர் முன்னின்றுழைத்து, 1931ஆம் ஆண்டிலும் கும்பாபிஷேகம் செய்தனர். ஆண்டு தோறும் வைகாசித் திங்களில் விசேட

திருவிழாக்களும், கந்தஷஷ்டி. ஆடி அமாவாசை, திருக்கார்த்திகை முதலான அனுட்டான வைபவங்களும் சூரன் போர், மானம்பூ போன்ற ஏனைய விழாக்களும் இனிது நடைபெற்று வந்தன.

இந்நிலையில் 1948ஆம் ஆண்டில் அந் ராதபுரத்தின் புனிதம் கெடுவதாகப் பௌத்தர்களது கிளர்ச்சி தொடங்கியது இதன் விளைவே புனித நகர்ப் பிரகடனமும், குடியகர்வும், பௌத்த சமயமற்ற ஏனைய சமயக் கோவில்களின் இடப் பெயர்வுமாகும். அரசாங்கம் நட்ட ஈடாக அளித்த ஒரு இலட்சம் ரூபாய் உடன் புதிய நகரில், புதிய கோவிலின் திருப்பணி வேலைகள் 1962ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் ஆரம்பித்து, 1964ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 25ஆம் நாள் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இப்புதிய ஆலயம் முற்றிலும் ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், ஸ்தபன மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், ஆஸ்தான மண்டபம் என்பன யாவும் சாஸ்திர முறைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பழைய ஆலயத்தின் மூலஸ்தான மூர்த்தியாக விளங்கிய வேலுக்குப் பதிலாக, முருகக் கடவுள் ஜெய, விஜய சக்திகளான வள்ளி தெய்வயானை அம்சங்களுடன் சிலை ரூபத்தில் உரிய முறைப்படி ஸ்தாபிக்கப் பெற்றுப் பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிக்கின்றார். மூலமூர்த்தி மாற்றம் செய்யப்பட்டபொழுது சீர்திருத்தம் கருதியவர்களுக்கும் பழைமைவாதிகளுக்கும் இடையே சிறிய அபிப்பிராயபேதமிருந்ததெனினும் இம்மாற்றம் நாவலர் பெருமானார் கூறியவாறமைந்தது என்பதலை சகலரும் திருப்தியடைந்தனர்.

முன்பு மூல மூர்த்தியாயிருந்த வேலும் மிகவும் பழைய விங்கம் ஒன்றும் ஏனைய பரிவாரத் தெய்வங்களுடன் அதற்கென அமைக்கப்பெற்ற சுற்றுப் பிரகார கோவில்களில் வைத்துப் பூஜிக்கப்படுகின்றன.

வசபக்குளம் பிள்ளையார்

இக்கோவில் வசபக்குளத்தின் வடபுற அணைக்கட்டின்கீழ் அமைந்துள்ளது. தனிக் கல்லொன்றின் முன்பக்கம் மாத்திரம் நன்கு செதுக்கப்பட்ட பிள்ளையார் சிலை ஒன்று இங்குண்டு. அச்சிலைக்குப் பக்கத்தே பழைய பெரிய விங்கம் ஒன்றும், தூர்க்கை சிலையொன்றும் வைத்துப் பூஜிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதே கோவில் வளவில் வட-கிழக்குப் பக்கமாக வைரவர் ஒருவரையும் வைத்து வணங்குகின்றனர். எனினும், இது வைரவ சிலைக்குரிய அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இவ்வுருவம் சூரிய நாராயணராகவும் இருக்கலாம்; ஒரு காலத்தில் இக்கோவில் சிறந்த கட்டட அமைப்பைக் கொண்ட சிவன் கோவிலாக விளங்கியிருத்தல் வேண்டும். இங்கு காணப்படும் விங்கம் அக் கோவிலைச் சார்ந்ததாகவிருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில், கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் கட்டடச் சிதைவு பெரிய விங்கம் ஒன்று இருந்ததற்குரிய அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளது. கோவிலிலிருந்த தூண்களும் ஏனைய கட்டடப் பொருள்களும் 1876ஆம் ஆண்டில் வசபக்குளத்தின் நீர் வெளியேறும் மடு திருத்திக் கட்டுவதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கலாரசனையும், வரலாற்றுப் பண்புமற்ற சென்ற நூற்றாண்டுப் பொறியியலாளர் சிலரின் செய்கையால் கோவிலைப் பழைய உருவில் அமைப்பது கஷ்டமாக உள்ளது. கோவிலின் வடபகுதியில் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டின், பல சைவ சமயச் சின்னங்கள் கிடைக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இக்கோவிலில் தினமும் விளக்கேற்றப்படுகின்றது. நவராத்திரிக் காலத்தின்போது விசேஷ பூசையும் நடைபெற்று வருகின்றது.

ஜயந்தி மாவத்தை பிள்ளையார்

இக்கோவில் ஸ்ரீ கதிரேசன் கோவிலுக்கு அருகாமையில், விவேகானந்த சபைக் கட்டடத்திற்குத் தெற்குப் பக்கத்

தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீகதி ரேசன் கோவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டதன் பின்னர் இது எழுப்பப்பட்டது. திருப்பணி வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனி மாதத்தில் திருவிழாக்களும் ஏனைய வழக்கமான உற்சவங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன.

வன்னியன்குளம் பிள்ளையார்

புதிய நகரத்தில் வசிக்கும் இந்து - பெளத்த மக்களின் அன்றாட வழிபாட்டுத் தெய்வமாக இது விளங்குகிறது. ஆண்டவனுக்கும் அடியார்க்குமிடையே எவ்விதத் தடையுமில்லை என்பதற்கு அறிகுறியாக இங்கு வரும் பக்தர்கள் தாமாகவே விக்கிரகத்திற்குப் பூசை செய்கிறார்கள். முக்கியமான நேர்த்திக் கடன்களையும் செய்துவருகிறார்கள். அநுராதபுரம் புதிய நகரப் பிரதான வைத்தியசாலைக்கு அருகாமையில் இருப்பதால், இதன் மகிமையும் வழிபடவருவோரது எண்ணிக்கையும் கூடுதலாக இருக்கின்றது. இங்கு இருக்கும் பிள்ளையார் சிலையும் பழையது. இக்கோவிலும் நுவரக்குளம் தேவஸ்தானத்தாருக்குச் சொந்தமானது.

அநுராதபுரத்திலுள்ள புனித வெள்ளரசமர முன்றல் வாசலில் பிள்ளையார் சிலை வைத்து நெடுங்காலமாக வணங்கப்பட்டு வந்தது. போதிமரப் பிரதேசப் புனரமைப்புடன் இப்பிள்ளையார் சிலை அகற்றப்பட்டு விட்டது. அப்பிள்ளையார் மிகவும் அண்மைக்காலத்தையது.

ஈழத்தின் பழைய சைவக்கோவில்களில் பெரும்பாலானவை ஈஸ்வரனுக்கு அமைக்கப்பட்ட கோவில்களாகவே விளங்கின. மாதோட்டம் திருக்கேதீஸ்வரம், திருகோணமலை கோணேஸ்வரம், கீரிமலை நகுலேஸ்வரம், சிலாபம் முனிஸ்வரம், பொல்லநறுவையிலுள்ள வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரம் பேரன்ற பழைய வர

லாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கோவில்கள் அனைத்தும் சைவப் பெருமக்கள் முயற்சியினால் மீண்டும் சிறந்த வழிபாட்டுத்தலங்களாக மாறிவிட்டன. ஆனால் இப்பிரதேசத்திலுள்ள பழைய கோவில்கள் எதுவும் புனரமைப்புச் செய்யக்கூடிய தன்மை இல்லாமலிருப்பது வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

அநுராதபுரத்தில் சைவசமயம் ஆதிக்காலந் தொடக்கம் நிலவி வருகிறதென்பதனை இம்மலரில் கலாநிதி கா. இந்திரபாலா அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள். காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள மக்கள் இந்துக்களாகவும், தமிழ் மக்கள் பெளத்தர்களாகவும் விளங்கியதற்கு வரலாற்று ஆதாரங்கள் உள்ளன. அநுராதபுரத்தில் காணப்படும் ஆதாரங்கள் இதற்குச் சான்றாகும். அநுராதபுரத்தில் பழைய அழிபாடுகள் போக, சைவம் இங்கு மேம்பட்டிருந்தது என்பதற்கு அறிகுறியாக இருக்கும் சான்றுகளில் அறிஞர்களின் கருத்துப்படி இசுறுமுனியாவும் ஒன்றாகும். இன்று பெளத்த பெருமக்களின் வழிபாட்டு இடமாக விருப்பினும், ஆதியில் இது ஈஸ்வர - முனிகோவிலாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்பது அறிஞர்கள் கருத்து. தவிர, இங்கு காணப்படும் இரு காதலர்களது சிற்பம் சிவனையும் பார்வதியையும் குறிக்குமென்பர். குப்தர் காலத்துக் கல்வெடிவில் அமைக்கப்பட்ட இச் சிற்பங்களில் அஜந்தா ஓவியச் சாயல்கள் பரவியுள்ளன. மேலும், பாறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ள அமர்ந்திருக்கும் நிலையிலுள்ள உருவம் ஐயனார் உருவமாகும் என அறிஞர் கருதுவர். குளங்களைப் பாதுகாக்கும் தெய்வமாக ஐயனார் வணங்கப்பட்டு வந்த காலத்தில் இவ்வுருவம் செதுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவைகளைவிட ககட்டகஸ்திகிலியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அர்த்த நாரீஸ்வரர் வெண்கலச் சிலைகளும் அநுராதபுர சைவ சமய வளர்ச்சியினை எடுத்து விளக்குகின்றன.

நாவலர் காட்டிய வழி

கலாநிதி ச. தனஞ்சயராசசிங்கம்
தலைவர், தமிழ் இந்துப் பண்பாட்டுத்துறை, வித்தியாலங்கார வளாகம்.

“சைவ சமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும்” (‘சைவ சமயி களுக்கு விக்கியாபனம்’ ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் - பக்கம் 80) என்னுந் நோக் கத்துடன் உழைத்தவர் ஆறுமுகநாவ லர். அவர் குறிப்பிட்ட கல்வியின் வழி தமிழாகும். அவர் சமயக் குறிக் கோளினே அடைவதற்குத் தமிழ்க் கல்வி யைக் கருவியாகக் கருதினார்.

நாவலரின் தொண்டினை நாம் பல நோக்கிற் கணிக்கலாம். இறவாது எஞ்சிய கையெழுத்து ஏட்டுப்பிரதிகளை ஒப்பிட்டுப் பிழையறப்பதிப்பித்தல், விவேகமில்லாதவர்க்கும் ஆங்கில மொழி யைக் கற்பதிலும் லௌகியங்களைச் செய் தனிலும் தங்காலத்தைப் போக்குகிறவர் களுக்கும் பெண்களுக்கும் (இன்றும் இந் நாட்டிற் பெண்கல்வி பின்தங்கி நிற் பதை நோக்குக) நீதிநூல்களையும் சரித் திரங்களையும் சமயநூல்களையும் உல கியல் நூல்களையும் வெளிப்படையாகிய வசனநடையிற் செய்து அச்சிற் பதிப்பித் துப் பிரகடனஞ் செய்தல், எல்லாத் தானத்திலும் வித்தியாதானமே சிறந் தது என்ற குறிக்கோளை நிறைவேற்று வதற்காக ஊர்தோறும் தமிழ்ப் பாட சாலைகளை நிறுவுதல், அந்நியர் ஆட்சியில் கயநலம்படைத்த சுதேச உத்தியோகத் தினர் சிவரின் சூழ்ச்சிகளால் விளைந்த தீவினைகளைப் பெட்டிசங்கள், எதிர்ப்புக் கூட்டங்கள், சமாசாரப்பத்திரிகைகளிற் கண்டனங்கள் ஆகியவற்றினால் நீக்க முயலல், சைவக்கோயிற் பரிபாலனத் தாரிலும் கோயிற் கிரியை முறைகளி லும், பூசகரின் தகுதிப்பாடுகளிலும், தனிப்பட்ட சைவர்களிலும் காணப்

படுங் குறைபாடுகளை அறவே அகற்றல், சிவாகமங்களே சைவர்க்குரிய நூலென் றும் அவற்றிற் கூறியவற்றினையே சைவ மடாதிபதி முதல் உலகியல் வாழ்க்கை நடாத்துஞ் சைவன் வரையும் கடைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டு தல், போலிப் பிரசாரத்தினாலும் உயர் பொருளாதார வாய்ப்புக்களினாலும் கவரப்பட்டுத் தஞ்சைவசமயத்தினின்றும் விலகுவோர்க்கு நல்லுரை வழங்குதல், வித்துவக்காய்ச்சலினாலும் தம் போலி யறிவினாலும் தமிழ்ப்புலமையுடையோ ரின் முயற்சிகளை எள்ளி நகையாடு வோருக்கு நல்லறிவுச் சுடர்கொளுத்து தல், மனிதர்களுக்குச் சீவ ஆதாரமுள்ள வேளாண்மைக்கு ஊக்கமளித்தல், நேர் மையுடன் தமிழர் நலன் கருதி உழைக்கக் கூடிய உத்தியோகத்தர்களை நாடாளு மன்றம் முதற் கச்சேரிவரையும் நிய மித்தல், கிலமடைந்த சைவக்கோவில் களைப் புனருத்தாரணஞ் செய்தல், அந்நிய சமயப்பிரசாரகருடன் போட்டி யிடும் சுதேச சைவப்பிரசாரகரை வேதாகம பாடசாலைகள் மூலம் உரு வாக்கல், சைவசமயத்தின் வளர்ச்சிக் கெனப் பத்திரிகைகளைத் தொடக்குதல், சைவக்கோவில்களிலும் பாடசாலைகளி லும் சைவசமயச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துதல் முதலிய எண்ணிற் றந்த தொண்டுகளை நாவலர் தம் வாழ்க்கை யிற் கருத்திற்கொண்டார்; இவற்றிற் பெரும்பாலானவற்றினை அசாதாரண சூழ்நிலையில்நிறைவேற்றினார். தனிப்பட்ட உத்தியோகமற்ற பிரமச்சாரியான நாவலர் இத்தொண்டுகளை ஆற்றுவ தற்கு அமைந்த சூழ்நிலையினை நோக்கும் போதுதான் நாம் அவரின் ஈடுசெய்ய முடியாத தொண்டினை உணரமுடியும்.

சேர். ரெபெட் பிறவுன்றிக் (1812—1822) என்னும் பிரிட்டிஷ் தேசாதிபதி இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் கிறித்தவ சமயத்தொண்டர் பெருந்தொகையினராக வருவதற்குரிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இத்தேசாதிபதி மக்களின் கல்வியையும் ஒழுக்கத்தையும் ஒங்கச் செய்வதற்குச் சமய நிறுவனங்கள் இன்றியமையாத சாதனங்களென உணர்ந்ததன் விளைவாக 1805ஆம் ஆண்டில் இலண்டன் மிசன் சங்கத்திலிருந்து நான்கு கிறித்தவத்தொண்டர் இலங்கைக்கு வந்தனர். அவர்களுள் வண. ஜெ. டி. பாம் (Rev. J. D. Palm) என்பவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு சமயப் பிரசாரஞ் செய்தார். இச்சங்கத்தினரைத் தொடர்ந்து பப்ரிஸ்டு மிசன், வெசலியன் மிசன், அமெரிக்கன் மிசன் ஆகிய சமய நிறுவனங்களிலிருந்து தொண்டர் முறையே 1811, 1813, 1815ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கைக்கு வந்து தத்தஞ் சமயப்பணியினை ஆற்றத் தொடங்கினர். சமண பௌத்தர்கையாண்ட அன்னதானம், வஸ்திரதானம், சாஸ்திரதானம், ஓளடததானம், அபயதானம் முதலிய தந்திரவுத்திகளையும் நன்கு இவர்கள் பயன்படுத்தினர். இச்சூழ்நிலையின்றான் நாவலர் பிறந்தார்; சந்தர்ப்பவசமாக மிசனரிமார் கற்பிக்கும் வெசலியன் மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற்றார். இக்கல்வியே அவர் வாழ்க்கையின் திருப்புமையமாகவும் தகுதிப்புலமைத்துணையாகவும் நின்றது. நாவலர் ஆங்கில அறிவியலையும் கிறித்தவ சாத்திரத்தினையும் கற்றிலரேல், தமிழ்ப் பண்டிதர்களாலும் ஆங்கில அறிவு பெற்றோராலும் நகையாடப்பட்டிருப்பர். நாவலர் தம் ஆங்கில அறிவு அற்பமெனக் கூறினாலும் (சைவசமயிகளுக்கு விக்கியாபனம்) அவரின் கம்பீரமான ஆங்கில உரைநடையினை வண. பிதா. வால்டனுக்கு விடுத்துள்ள மறுமொழிகள் மூலம் நாம் உய்த்துணரலாம். சைவக்கோயில்களில் தேவாரம் முதலியன பண்ணுடன் ஓதப்படுதல், புரா

ணங்களுக்குப் பயன் சொல்லப்படுதல் முதலிய சில புண்ணியச் செயல்களுக்குப் பதிலாக வாண வேடிக்கைகளும் தாசிகள் நடனமும் சிற்றின்பப் பாடல்களும் பிற களியாட்டுக்களும் இடம்பெற்றன. இறைவனின் பேரில் உயிர்ப்பலி நிகழ்த்தப்பட்டது. கோவிலின் வருமானத்தினைத் தனிப்பட்டவர் உள்ளம் போகும் போக்கிற் செலவிட்டனர். நாவலர் நம்மைவிட்டு 96 ஆண்டுகள் கழிந்தன.

நாவலர் காட்டிய வழியில் எத்தனை பேர் சென்றுள்ளனர்? பழந்தமிழ் நூல்களை அச்சிடுவதிலும் அவற்றிற்கு உரையெழுதுவதிலும் நாவலர் தமக்கெனப் பரந்த பரம்பரையினைப் படைத்து விட்டார். அவர் தொடக்கி வைத்த தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நடத்துவோர் அவரின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டனர். அவர் வழியிற் சென்று காலஞ்சென்ற வழக்கறிஞர் இராசரத்தினம் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். அவர் உண்டாக்க விழைந்த வேதாகம பாடசாலை இன்னும் உருவாகவில்லை. இன்றும் சைவசமயிகளிற்கு சிலர் புறச்சமயத்தினைச் சார விரும்புகின்றனர் இவர்களுக்கு நல்லுரை வழங்கச் சைவப்பிரசாரகர் எவரும் இல்லை. வேளாண்மைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து மட்டக்களப்பு யாழ்ப்பாணத்து வேளாளர் சங்கத்தினை நிறுவிய நாவலர் காட்டிய வேளாண்மை வழியில் எத்தனையேர் நுழைந்துள்ளர்? நம்மிற் பலர் நாவலர் வெறுத்து ஒதுக்கிய அரசாங்கச் சேவையையே விரும்புகின்றனர். இந்துக் கோவில்கள் நாவலர் சுட்டிக்காட்டியதை விடப் பன்மடங்கான ஊழல்களின் இருப்பிடமாகத் திகழ்கின்றன. மாட்டின் லாதர் இறந்து 140 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே யோன் செபஸ்தியான பாச் பிறந்து கிறிஸ்தவ சமயத்திற்குப் புனர்வாழ்வு அளித்தார். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் நாவலர் இறந்து 96 ஆண்டுகள்தாமே கழிந்துள்ள இன்னும் சற்றுப் பொறுப்போமாக.

கௌமாரம் — சில குறிப்புகள்

வி. சிவசாமி, B. A. (Cey.), B. A. (Hons.) Lond., M. A. (Cey.)
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், யாழ். வளாகம்

பொது

முருகப்பெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட வழிபாடு கௌமாரம் எனப்படும். கௌமாரம் எனும் சொல் இளமைப்பருவத்தையும் குறிக்கும். பார்க்குமிடந்தோறும் நீக்கமற இப்பிரபஞ்சமனைத்திலும் நிறைந்துள்ள இறைவனை அம்மையாக, அப்பொருளாகக் கண்டது போலவே இளவலாக — குமரனாகவும் இந்தியர் கண்டு வியந்து வழிபட்டனர். பழந்தமிழில் இவரை முருகன், வேலன் என அழைத்தனர். முருகு எனில் அழகு எனப் பொருள்படும். வேலனைப் பிரதான ஆயுதமாகக் கொண்டவராதலின் வேலன் எனப் பெயர் பெற்றார். இவ் உலகில் உள்ள எந்த உயிரும் இளமையிலே மிக அழகாக மிளிர்வது சர்வசாதாரணம். அழகு ஒழுகும் தெய்வீகக் குழந்தையாக, சிவபிரான், பார்வதி தேவியின் இளைய குழந்தையாக — மூத்த விநாயகன் தம்பியாக — பாலமுருகனாகவே தமிழர் இப்பெருமானைக் கண்டு அளப்பிலா ஆனந்தம் கொண்டனர். கௌமாரம் தொடக்கத்திலே தனிப்பட்ட ஒரு வழிபாடாக நிலவினாலும், இன்று பெரும்பாலும் சேவத்துடன் இணைந்த ஒரு பகுதியாகவே இலங்குகின்றது.

வரலாற்று முலங்கள்

கௌமாரம் பற்றிய குறிப்புகள் ஒரு சிலவே வேத இலக்கியத்தில் உள்ளன. ஆனால், வடமொழியிலுள்ள மகாபாரதம், இராமாயணம், புராணங்கள், ஆகமங்கள், தந்திரங்கள் முதலியனவற்றிலே குறிப்பாக ஸ்கந்த புராணம், குமார தந்திரம் ஆகியனவற்றிலும், தமிழிலுள்ள சங்க நூல்களிலும் குறிப்பாக

திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் ஆகியனவற்றிலும், சிலப்பதிகாரம், கந்த புராணம், திருப்புகழ் முதலியவற்றிலும் முருகவழிபாடு பற்றிய குறிப்புகள் பல உள்ளன. இவற்றைவிடத் தொல்லியற் சின்னங்களும் பரவலாக இது பற்றி அறிய உதவுகின்றன;

வேத இலக்கியம்

வேதங்களிலே, குறிப்பாக இருக்கு வேதத்திலே, அக்னிபற்றி வரும் சடஸபதி எனும் குறிப்பு குமரனைப்பற்றியது என அறிஞரில் ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். அதர்வவேதம், சாந்தோக்ய உபநிஷதம், தைத்திரீய ஆரணியகம் முதலியனவற்றிலும் குமரனைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. தைத்திரீய ஆரணியகத்திலே சண்முக(ன்) (முருகன்) பற்றிய காயத்திரீ மந்திரம் வருகின்றது.

முருக வணக்கத்தின் தொன்மை

இந்தியாவின் பழங் குடிகளில் ஒன்றான திராவிடர் மத்தியிலே முருகவழிபாடு நன்கு நிலவிற்று. இந்தியாவின் காலத்தால் முந்திய ஹரப்புா கலாச்சாரத்திலே முருகவழிபாடும் நிலவியதாக அஸ்கோ பர்போலா (Asko Parpola) முதலிய அறிஞர்கள் தற்போது எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆதிச்ச நல்லூரிலே கிடைத்துள்ள பெருங்கற் பண்பாடு சார்பானதும், அதற்கு முந்தியதுமான தொல்லியற் சின்னங்களிலே முருகப்பிரானின் ஆயுதமும் பிரதான சினைமுமான வேலும், அவரின் கொடியாக மிளிரும் சேவலும், இன்று முருகபக்தர் காவடி ஆட்டத்தின் போது தரிக்கும் செடில்களும் கிடைத்

துள்ளன. இவை போன்ற சின்னங்கள் சி. மு. 12-ம் நூற்றாண்டு பலஸ்தீனம் முதலிய மேற்காசிய நாடுகளிலும் கிடைத்துள்ளன எனவே, இவற்றின் மூலமும், வேறு சான்றுகள் மூலமும் மேற்கு ஆசிய நாடுகளிலே குமரனைப் போன்ற தெய்வம் ஆதிகாலத்திலே வணங்கப்பட்டமையினை ஊகிக்கலாம்.

முருகப் பிரானுக்குரிய பிரதான இலச்சினையான வேல், வாகனமான மயில் ஆகியன மிகப் பழமையான காலத்திலே வாழ்ந்த மனிதர் மத்தியில் இவ்வழிபாடு நிலவியதை எடுத்துக்காட்டுவன. அதாவது, மனிதன் வேட்டையாடித் திரிந்த காலத்திலுமிவ்வழிபாடு நிலவியமையாகும். மனிதன் முதலிலே வளர்த்த பறவைகளிலே கோழியுமொன்றாகும். எனவே, சேவற்கொடி மனிதன் நாகரிக முன்னேற்றமடைந்த காலத்தில் இவ்வழிபாடு தொடர்ந்து வளர்ச்சியுற்றதைக் காட்டுவதாகலாம்.

மேலும், முருக வழிபாட்டிற்குரிய புனித இடங்கள் பல மலைப்பிரதேசங்களாக இருப்பதும் பழையகால மனிதன் மத்தியில் இவ்வழிபாடு நிலவியதைச் சுட்டிக்காட்டும்.

கௌமாரத்தின் தோற்றம் எவ்வாறு கினும், காலப்போக்கில் இஃது ஒரு மிக உன்னதமான சமய, தத்துவக் கருத்துக்களுடன் வளர்ச்சியுற்றது. இயற்கையின் பல்வேறு கூறுகளையும் கண்டு வியந்து, அவற்றை வணங்கிய மனிதன் நாகரிக முன்னேற்றம் ஏற்பட, அவற்றிற்கு அப்பாலுள்ள பெரிய சக்தியான இறைவனை இளவலாகவும் கண்டான். அவனுடைய வாகனமாக அழகிய மயில்பறவை மிளிர்கின்றது. பழைய கிரேக்க, உரோமானிய நாகரிகங்களிலும் இளமையும் அழகுமுள்ள தெய்வங்கள் வணங்கப்பட்டன. ஆனாலின்று அவர்களின் வழிபாடு மறைந்துவிட்டது. முருகவழிபாடோ, சீரும் சிறப்பும் பொலிவும் பெற்று உயிர்த்துடிப்புடன் இன்றும் நிலவுகின்றது.

பிந்தியகால வடமொழி இலக்கியம்

மகாபாரதம், இராமாயணம், புராணங்கள் ஆகியவற்றிலே முருகவழிபாடு பற்றிய பல செய்திகள் உள்ளன. வடநாட்டிலுள்ளவர்களிடமிருந்து குமரன், கார்த்திகேயன், ஸ்கந்தன், விசாகன், சுப்பிரமணியர் எனப் பல பெயரால்ழைத்தனர். இவரைப்பற்றிய அஷ்டோத்தாசதநாமாவளி, சஹஸ்ரநாமாவளி முதலியனவற்றிலிவரின் பல திருப்பெயர்ப் பட்டியலைக்காணலாம். இவரைப்பற்றிய பல கதைகள், இவரின் பிறப்பு, அசுரரை அழித்துத் தேவரைப் பாதுகாத்தற்காகப் புரிந்த வீரதீரச் செயல்கள் மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களிலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கதைகள் மூலமாகப் பல சமய தத்துவ போதனைகளும் கூறப்படுகின்றன. காளிதாசர் தமது காப்பியங்களில் ஒன்றான குமாரசம்பவத்திற்கு குமரனின் பிறப்பினையே மூலக் கருவாகக் கொண்டுள்ளார்.

தமிழிலுள்ள திருப்புகழ் போன்ற முருகன் பக்தி மலர்களைப்போன்று வடமொழியிலே சங்கராச்சாரியர் எழுதியுள்ள சுப்பிரமணிய பஞ்சரத்தினம், சுப்பிரமணிய புஜங்கள் தோத்திரம் முதலியன குறிப்பிடற்பாலன.

தொல்லியற் சின்னங்கள்

கௌமாரம் பற்றிய தொல்லியற் சின்னங்கள் வெவ்வேறு அளவிலே இந்தியா, ஆப்கானிஸ்தான், இலங்கை, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் முதலியனவற்றிலே கிடைக்கின்றன.

கிறிஸ்து ஆண்டிற்கு முற்பட்ட தமிழகத் தொல்லியற் சான்றுகள் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது. வடமேற்கு இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளிலே கி. பி. 1-8-ம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த சகர், குஷாணர் வெளியிட்ட நாணயங்களிலும், பஞ்சாப்பிலாட்சி செய்த லயன தேயக் குடியரசுக் காசுகளிலும் வேலை

தரித்த (அல்லது இல்லாத) ஸ்கந்தனும் மயிலும் அல்லது சேவலும் காணப்படுகின்றன. வீரமிக்க வயளதேயரின் குல தெய்வம் சுப்பிரமணியரே. குப்தப் பெருமன்னர் காசுகளிலும் சுப்பிரமணியர் வடிவமும் மயிலும் உள்ளன. அவருக்கான கோவில்களெழுந்தன.

தக்கணத்திலாட்சிசெய்த இக்ஷ்வாகு, கதம்ப, சாளுக்கிய அரச மரபினர் மகாசேன (ரை) (சுப்பிரமணியரை) தம் குலதெய்வமாகக் கொண்டிருந்தனர். இக்ஷ்வாகு மன்னர்காலக் கோவில்கள் சில ஆந்திர மாநிலத்திலே கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழகத்திலே முருக வணக்கம் மிகத் தொன்மையானது. முருகப்பிரானுக்குரிய மிகப்புனிதமான பழைய ஆறு தலங்களும் கோவில்களும் தமிழ் நாட்டிலின்றுமுள்ளன. இவைபற்றிய குறிப்புகள் திருமுருகாற்றுப்படைவிலே வருகின்றன. எனினும், இந்நூலிலே கூறப்படும் முருகவடிவம் போன்ற சிலை எதுவும் தமிழகத்திலிதுவரை கிடைக்கவில்லையெனப் பேராசிரியர் பிலியோகார குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பழந்தமிழர் வகுத்த திணைமரபிலே முருகன் குறிஞ்சிநிலத் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகிறான். "சேயோன் மேய மைவரை உலகம்" எனத் தொல்காப்பியம் கூறும். முருக வழிபாட்டிலுள்ள பழைய அம்சங்களில் 'வேலன் ஆடல்' ஒன்றும். இஃது இன்றும் தமிழகம், இலங்கை ஆகிய இடங்களின் கிராமப்புறங்களில் ஓரளவு நிலவுகின்றது. முருக வணக்கத்திலே, வட இந்திய, தென்னிந்தியக் கடவுள் கருத்துக்கள் இணைந்து காணப்படுவதாக அறிஞர் கருதுவர்.

எவ்வாறாகினும், இறைவழிபாட்டின் உயர்ந்த இலட்சியங்கள் சில முருகனைப் பற்றிய பரிபாடல் பாவொன்றிலே,

'யாம் இரப்பவை பொருளும்
பொள்ளும் போகமுமல்ல நின்பால்
அருளமன்பும் அறனும் மூன்றும்'
என வருகின்றது.

சங்ககாலத்திற்குப் பின்னரும் முருக வழிபாடு தமிழகத்திலே தொடர்ந்து நிலவிவந்துள்ளது. சிலப்பதிகாரம். மணிமேகலை, சைவத்திருமுறைகள் முதலிய வற்றிலும் சிறப்பாக அருணகிரிநாதரின் பக்திப்பாடல்களிலும் முருக வணக்கத்தினைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

பலதரப்பட்ட மக்களையும் கவரும் வீரத்தெய்வமாகவும் முருகன் மிளிர்கின்றான். இத்தகைய போக்கினை இன்றும் இவ்வழிபாட்டிலே காணலாம். சிறப்பாகத் தமிழர் போற்றும் பெருந்தெய்வங்களில் முருகனுக்குத் தனிவிடமுண்டு.

முருகன் அன்பர்க்கு எளியர்! நக்கீரர் போன்ற அடியவர்களைப் பேராபத்தி வின்று பாதுகாத்துத் திருவருள் புரிந்தார். எவ்வகையான மக்களும் தத்தம் நிலைகளுக்கேற்ப அவரை வணங்கி அருள் பெற்று உய்யலாம். அழகுத் தெய்வமாக, இளவலாக, தனிப்பெரும் வீரனாக, காதலனாக, ஆபத்ரக்ஷகனாக இன்னும் பலவாக முருகன் இலங்குகிறார். தன்னை எதிர்த்த சூரனை ஆட்கொண்டு உய்வித்தார்.

சிவபிரான் மைந்தர் இவர் எனக் கூறப்படினும் சிவனே முருகன் வடிவம் தாங்கினார் எனக் கந்தபுராண ஆசிரியர் கச்சியப்பர்,

"ஆதவின் நமது சத்தி அறுமுகனும்
யாமும்
பேதக மன்றானம் போற்பிரீவிலன்
யாண்டு நின்றான்"

எனத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார். மேலும், ஞானகுருவாகவும், கலியுக வரதனாகவு மிவர் இலங்குகின்றார். அன்பரின் ஞானப் பழமாகவும் மிளிர்ந்து "அன்புப்பழநீ" எனவும் அழைக்கப்படுவர். அருவமும் உருவமுமாகி அநாதியில் ஒரு பரம் பொருளாயிலங்கிப் பின் பல வடிவங்கள் தாங்கிவரும் பரப்பிரமமான, பரம்சோதியான ஒரே இறைவனே உலகத்தவர் உய்யும் வண்ணம் ஆறுமுகனாகத் தோன்றி

னன் எனக் கச்சியப்பர் தமது காலம் வரை தமிழகமறிந்திருந்த உயரிய கருத்து களை மிக ஆணித்தரமாக,

அருவமு முருவுமாகி யனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேலியாகக் கருணைகூர் முகங்க ளாரும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே ஒருநிரு முருகன்வந் தாங்குதித்தனன் உலகமுய்ய, என நன்கு எடுத்துரைத்துள்ளார்.

தமிழினை ஆய்ந்து அதனைச் சிறப்புறச் செய்த தெய்வமாகவும் முருகன் தமிழ் மரபிலே திகழுகின்றார். மேலும், தமிழின்பால் உள்ள மேலான பற்றினாலே முருகப்பிரான் "முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்பான்" எனத் தலை சிறந்த முருகபக்தர் அருணகிரிநாதர் கூறுகின்றார் "சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா" எனக் குமரகுருபரர் பாடியுள்ளார். எனவே, தமிழ் மக்களின் வாழ்வி லொன்றுபட்ட தெய்வமாகவே முருகன் மிளிர்கின்றார்.

முருகனுக்குரிய பல பழைய, புதிய கோவில்கள் இந்தியாவின் பல இடங்களிலும் இலங்கை முதலிய பிறநாடுகள் சிலவற்றிலும் உள்ளன. பிற சைவக் கோவில்களிலும் முருகன் பரிவாரத் தெய்வமாகவும் இலங்குகின்றார்.

இறைவன் ஒருவனாகிலும், மனிதன் அவருக்குப் பல பெயர்களிட்டு வணங்கி உய்ய முற்பட்டான். இவ்வாறு "ஒரு நாமம் ஒருருவம் இல்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம்" சூட்டப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டிலே முருகப்பிரானுக்கு இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தியாக வள்ளியம்மன், தெய்வயானையம்மன் என இரு சக்திகள் உள்ளனர். ஆனால், மஹாராஷ்டிரம் போன்ற வேறு சில இடங்களிலே அவர் பிரமச்சாரியாக விளங்குகிறார். அவரின் கோவில்களுக்குச் சுமங்கலிகள் போகமாட்டார்கள். 'அனாதி பிரமச்சாரி' எனவும் இவர் அழைக்கப்படுகிறார். இவரின் நாமாவளியில் இப்

பெயர் உள்ளது எனினும் வட இந்திய—தென்னிந்திய, ஆரிய—திராவிட பண்பாடுகளின் ஐக்கியத்திற்கும், இணைப்பிற்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக, அவரும் இரு சக்திகளும் இலங்குகின்றனர்.

ஈழத்திலே முருகவழிபாடு

ஈழத்திற்குத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த திராவிட மக்களில் ஒரு சாரார் மத்தியிலே முருகவழிபாடு நிலவியது. குறிப்பாகக் கடற்கரையிலுள்ள பிரதான துறைமுகங்களிலும், உள்நாட்டிலுள்ள முக்கியமான நகரங்களிலும், மலைகள் சிலவற்றிலும் முருகவழிபாடு நிலவி வந்தது. தென்பாகத்திலுள்ள பிரதான முருக தலமான கதிர்காமம் குறிப்பிடற்பாலது. கதிர்காமத்திலே வழிபடப்படும் முருகப்பிரான் முற்பட்ட காலப் பிரதேசவாரியான தெய்வமெனவும், பிற்காலத்திய முருகப்பிரான் பற்றிய இயல்புகள் இத்தெய்வத்திலே படிந்துள்ளன எனவும் ஒருசாரார் கருதுவர். ஆனால் இங்குள்ள பிரதான முருக இலச்சனையான வேலும், வழிபாட்டு முறைகள் பலவும், பக்தர்களின் பற்றும், பிறவும் பழையகால முருகவழிபாட்டினையே இன்றும் எமக்கு நினைவூட்டுவன. 'வேலு' என்ற பதம் பழைய பிராமிச்சாசனங்களிலே வருகின்றது.

1970-ம் ஆண்டிலே கந்தரோடையிலே பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழக நூதனசாலையினைச் சேர்ந்த, ஆய்வுக்குழுவினர் நடாத்திய அகழ்வாராய்ச்சியின் போது ஒரு சிறிய வேலும், திரிகுலம் ஒன்றும் கிடைத்தன. இவை கிறிஸ்து ஆண்டிற்கு முற்பட்டவை. எனவே, யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த அளவில் இச்சான்று குறிப்பிடற்பாலது. அக்கால முருகவழிபாட்டின் அறிகுறியாகவுமிருக்கலாம்.

இடைக்கால இலங்கையிலே நல்லூர், மாவிட்டபுரம், தனிணற்று, திருகோணமலை, பொலநறுவை, திருக்கோயில், வெருகல், கதிர்காமம், வேலபுரம் (கழுத்துறை) கோட்டை முதலிய இடங்களிலே முருகன் ஆலயங்களிருந்தன. இவற்றுள் திருக்கோணமலை, நல்லூர், கதிர்காமம் ஆகிய இடங்களைப் பற்றி

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழிலே சிறப்பித்துள்ளார். ஸ்காந்த புராணத்தின் ஒரு பகுதியான தக்ஷிணகைலாச புராணத்திலே இலங்கையிலுள்ள முருகதலங்களைப்பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. நல்லூர், மாவிட்டபுரம் ஆகிய இடங்களிலிருந்த முருகன் ஆலயங்கள் பற்றியாழ்ப்பாண வைபவமாலையும் பிற சான்றுகள் சிலவும் குறிப்பிடுவன. ஆனால் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியிலிருந்த பல ஆலயங்கள் கி. பி. 16-17ம் நூற்றாண்டுகளிலே போர்த்துக்கேயரின் கலையழிவுக்கொள்கைக்கும், சமய சகிப்பின்மைக்கும் இலக்காகின. பின் டச்சுக் காரர் ஆட்சி இறுதிக்கட்டத்திலும், பிரித்தானியராட்சிக் காலத்திலும் பழைய கோவில்கள் பல மீண்டும் கட்டப்படலாயின; புதியனவும் அமைக்கப்பட்டலாயின.

இடைக்கால நல்லூர்க் கோவிலொன்றான சட்டநாதர் கோவிலைச் சேர்ந்தவள்ளி, தேவசேனாசமேதரான சுப்பிரமணியர் சிலைகள் யாழ்ப்பாணம் நூதன சாலையிலுள்ளன. கிரிமலைக் கோவிலொன்றைச் சேர்ந்த ஒரு சிலையுமுள்ளது. திருகோணமலை மாவட்டத்திலே இடைக்கால முருகன் சிலைகள் கிடைத்துள்ளன. பொலநறுவையிலே வெண்கலத்தாலான மயில்வாகனருடரான முருகன் சிலையும் கிடைத்துள்ளது.

இலங்கையிலே கெமகாரம் சைவத்தின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இலங்குகின்றது. கிராமிய அடிப்படையிலுள்ள பழைய வழிபாட்டு முறையும், வைதிக மரபுப்படியமைந்துள்ள வழிபாட்டு முறையும் ஈழத்திலுள்ள முருக வழிபாட்டிலுள்ளன. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவிலில் இருந்ததாக யாழ்ப்பாண வைபவமலை கூறும் செப்புப்பட்டயம் கிடைக்குமாயின், அங்கு நிலவிய ஆலய ஒழுங்கு முறைகளைப் பற்றி ஓரளவாவது அறியலாம்.

மேலும், ஈழத்துப் பெளத்தர் மத்தியிலும், முருகவழிபாடு நிலவுகின்றது. நெடுங்காலமாகக் கதிர்காமக் கந்தனை (கதரகமதெய்யோ) அவர்களின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்துள்ளான். சில பெளத்த ஆலயங்களிலுள்ள சைவச்சிலைகளிலும், ஓவியங்களிலும் முருகனும் இடம் பெற்றுள்ளான். இலங்கையின் சமய கலாச்சார ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக முருக வழிபாடும் விளங்குகிறது. ஈழத்தின் காவல் தெய்வங்களில் ஒருவராகவும் இவர் விளங்குகிறார்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Bhandarkar R. G. *Vaisnavism, Saivism and other minor religious Systems*, Poona, 1928.
2. Filliozat Jean "Arachaeology and Tamil Study" Proceedings of the Second International Conference Seminar on Tamil Studies, Madras 1971.
3. Kailasanathakurukkal K. "A Study of the Karttikeya Cult as reflected in the Epics and Puranas." University of Ceylon, Review xix. 2, 1961 pp 131 f.
4. Gopinath Rao, *Elements of Hindu Iconography*. Vols. I — II, Madras, 1916.
5. Navaratnam C. S. *A Short History of Hinduism in Ceylon*, Jaffna, 1964.
6. Ratna Navaratnam *Karttikeya — the Divine Child*, Bombay, 1973.
7. கந்தப்புராணம்.
8. திருப்புகழ்.

“விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும்”

சி. குமாரசாமி, M. A.
விவேகானந்த ம. வி., அநுராதபுரம்.

“இருவகையான மக்கள் மாத்திரமே மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்குப் பிரச்சினைகளே கிடையா. அதாவது சுத்த மடையர்களும், ஞானம் பெற்ற சீவன் முக்தர்களுமே இவ்வகையைச் சேர்ந்தவர்கள், இவ்வெல்லைகளுக்கு இடைப்பட்ட யாவரும் வெவ்வேறு வகையிலும் அளவிலும் பிரச்சினை யுடையவர்களாகவும்,, சஞ்சலம் உடையவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள்” என்கிறது பாகவத புராணம். ஆம்! மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கிய போதே பிரச்சினைகளும் தோன்றின. நாம் ஏன் பிறந்தோம்? எங்கே போகிறோம்? இப் பிரபஞ்சம் எங்ஙனம் உண்டாகியது? மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி ஏதும் உண்டா? இருந்தால் அது எத்தகையது? இவைபோன்ற கேள்விகளுக்கு விஞ்ஞானிகளும் மெய்ஞ்ஞானிகளும் தத்தம் வழிகளில் விடைகாண முற்படுகிறார்கள். இவை வெவ்வேறுகக் காணப்பட்டாலும், முடிவில் ஒன்றையே அடைய முற்படுகின்றன என்பது சிந்தித்தாற் புலனாகும்.

உண்மைப் பொருளை விசாரணையாலும் பக்தியாலும் அறியலாம். விஞ்ஞானிகள் இவ்வுலகில் உள்ள பொருள்களையும் அவற்றின் தன்மைகளையும், தொழிற்பாடுகளையும் ஆராய்கின்றனர். இத்தான் விஞ்ஞான ரீதியான அறிவு; கற்பனைகளும் விதிகளும் உண்டாக்கப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் உண்மையாகக் கருதப்பட்ட கற்பனைகளும் விதிகளும் பிறிதொருகாலத்தில் பிழையாகக் கருதப்படுகின்றன. அப்போது அவை விலக்கப்பட்டு, புது விதிகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையிலேயே

விஞ்ஞானம் வளர்ந்து வருகின்றது. எமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஏற்ற சாதனங்களைத் தந்து உதவுகிறது. சந்திரமண்டலம்வரை போய் ஆராய்ச்சி நடத்துகின்றனர். வேறும் கோள்களுக்கும் செல்வதற்கு ஆயத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன.

மெய்ஞ்ஞானிகளும் இப்பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் இதனை உண்டாக்கிய சக்தி பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்தித்தனர். முற்காலத்திருந்த ரிஷிகளும், முனிவர்களும் தமது உள்ஞானர்வு (Intuition) மூலம் வியக்கத்தக்க அறிவைப் பெற்றிருந்தனர். வெவ்வேறு சமயத்தவராகக் காணப்பட்டாலும் அவர்களின் பெரும்பாலான முடிவுகள் எல்லாச் சமயத்தவருக்கும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. விஞ்ஞானக் கற்பனைகள் எல்லாம் மறுக்க முடியாத உண்மை அல்லை. அவை எமது அநுபவத்தை ஒழுங்குபடுத்த வந்தனவைகளே தவிரப் பிறிதல்ல. உதாரணமாக, ஜசாக் நியூற்றனின் விதிகள் ஒரு காலத்தில் எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்டதாயிருந்தன, பின்பு இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஐன்ஸ்டீன் டையினின் சார்புக் கொள்கை விதிகள் தோன்றியவுடன் நியூற்றனின் பெரும்பான்மையான விதிகள் தகர்க்கப்பட்டன. ஐன்ஸ்டீன் டையினின் விதிகளுள் முக்கியமானது ஒளியின் வேகம் பற்றியது. ஒளியின் வேகத்திற்குச் சமமாகவோ அன்றி விரைவாகவோ ஒரு பொருள் பறக்க முடியாது என்றார் ஐன்ஸ்டீன் டையின் ஆனால், ஸ்டொக்கோல்ம் (Stockholm) நகரில் நடைபெற்ற உலகப் பெளதிக விஞ்ஞானிகளின் சங்கத்தில் உரையாற்றிய இந்திய விஞ்ஞானி,

சுதர்சன் அவர்கள், ஒளியை விட விரைவாகச் செல்லும் துணிக்கைகள் உண்டு என்றும், அவைகளுக்கு (Tacheons) "ரச்சியோன்ஸ்" என்று பெயரிடப்பட்டது என்றும் கூறினார். ஆகவே காலத்துக்குக் காலம் மாற்றப்படுகின்றன, விஞ்ஞான விதிகள்.

இக்கால இளைஞர்கள் அநேகர் விஞ்ஞானம் கற்கின்றனர். வரவேற்கத்தக்கதே! ஆனால் அவர்கள் விஞ்ஞானமோகங்கொண்டும், விஞ்ஞான முடிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டதொன்றும் இல்லை என்ற தப்பிப்பிராயத்தினால் ஒழுக்க விதிகளையும் சமய ஒழுக்கங்களையும் உதாசினஞ் செய்கிறார்கள். விஞ்ஞானத்தால் ஒழுக்க விதிகளை உண்டாக்க முடியாது. பொய்ச்சாட்சி சொல்பவன் பிழை செய்கிறான் என்று எந்த விஞ்ஞான ரீதியாகவும் நிரூபிக்க முடியாது; மனிதப்பண்புகளுக்கு அடிப்பணிய வேண்டும் என்று எந்த விஞ்ஞானத்தாலும் நிரூபிக்க முடியாது. விறஜென்ஸ்டைன் (Wittgenstein) என்ற தத்துவ நிபுணர் கூறுவதாவது, "எல்லா விஞ்ஞானக் கேள்விகளுக்கும் விடைகள் கண்டுபிடித்தாலும், நாங்கள் ஏன் சீவிக்கிறோம் என்பன போன்றவற்றிற்கு விடை காண இயலாது."

அநுபவம் என்பது விஞ்ஞான ரீதியாக வருவது மட்டுமன்று. மெய்யியல் அல்லது தத்துவத்தின்படி அநுபவம், விஞ்ஞான ரீதியாக வருவதுமட்டுமல்ல; ஆன்ம ரீதியாக வருவதும் உள்ளடங்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விஞ்ஞானத்திலும், நிரூபிக்க முடியாதனவற்றை நம்புகிறோம். நம்பிக்கை சிறிதளவேனும் இல்லாமல் ஒன்றையும் நிரூபிக்க முடியாது. உதாரணமாக, இந்த உலகில் ஒழுங்கு இருக்கிறது என்று நம்பினால் தான் அதை விளங்கிக்கொள்ள முயற்சிக்கலாம். காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் ரசல் (Russell) உலகையும் அதன் நடவடிக்கைகளையும் விளங்கப்படுத்த முடியாது என்று கூறிவிட்டார். அவரை

'நம்பிக்கை' அற்றவர் என்று கருதுகிறோம்.

இக்கால இளைஞர்கள் கடவுள் இருக்கிறார் என்றால், "காட்டுங்கள், காட்டினால் தான் நம்புவோம்" என்கிறார்கள். இதைப் போன்ற கேள்விகளை விஞ்ஞானிகள் கற்பிக்கும் உண்மைகள் பற்றிக்கேட்டால் மலைக்கிறார்கள். உதாரணமாக, சூரியனிலிருந்து ஒளிச்சக்தி பூமிக்கு வருவது எங்ஙனம்? கதிர் வீசல் முறையால் என்று உடனடியாகப் பதில் வரும். கதிர்வீசல் (Radiation) எப்படி நிகழ்கிறது? ஈதர் (Aether) என்னும் ஊடகத்தில், நீரில் அலைகள் ஏற்படுவது போல் ஒளி மிதந்து வருகிறது என்று கூறினார்கள். ஒளி நேர்கோட்டிற் செல்கிறது என்பதை விளக்க இந்த விதி கையாளப்படுத்தப்பட்டது. சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் இதுதான் விளக்கமாக இருந்தது. ஆனால், உண்மையில் ஈதர் இருக்கின்றதா? விஞ்ஞானிகளின் விதிகளின் படி ஒரு பொருள் இருந்தால் (exist) அதன் நிறம், குணம், நிறை, அடர்த்தி முதலியன குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். ஆனால், இத்தகைய பண்புகள் ஏதும் ஈதருக்கு இல்லையே! ஆகையால் இல்லாதது ஒன்றை இருப்பதாக வைத்து மக்களை விஞ்ஞானிகள் ஒரு நூற்றாண்டுக் காலமாக ஏமாற்றினார்கள் என்று வானியல் நிபுணரும் மேதையுமான சேர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் கூறினார். (Sir James Jeans, F. R. S.)

மேலும், இவ்வலைக் கற்பனை (Wave Theory) ஒளியின் வேறு சில தொழிற்பாடுகளை விளக்க முடியாமல் இருந்தது. மாக்ஸ் பிளாங்க் (Max Planck) என்ற நிபுணர் சூரியனிலிருந்து ஒளி சிறு பொட்டலங்களாக வருகின்றன (Photons) என்றார். இவரின் கூற்று (Quantum Theory) ஒளியின் தொழிற்பாடுகள் அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஏனவே, இன்றுவரை மேற் சொல்லிய இது கொள்கைகளையும் ஒளிச் செலுத்துகைக்கு உபயோகிக்கிறார்

கள். இதில் எது சரியானது, எது பிழை யானது என்பது இன்றுவரை மூடும் திரம். ஒளி எங்ஙனம் செலுத்தப்படு கிறது என்ற கேள்விக்கு ஏகோபித்த விடை காணப்படவில்லை. ஆயினும் ஒளி, சூரியனிலிருந்து செலுத்தப்படவில்லை என்று யாரேனுந் துணிந்து கூறுவார் களா? இல்லையே!

மறுபிறவியை இந்துக்களும் பௌத் தர்களும் நம்புகிறார்கள். ஒருவன் ஒவ் வொரு பிறவியிலும் அவனின் நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப ஆத்மீகப்படிக்களில் முன்னேறுகிறான் அல்லது கீழிறங்குகிறான். இந்நம்பிக்கை பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது என்றும் கருதப்பட்டது. மூன்றுவயதில் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் பாடிய தும் இன்று நம்பத்தக்கனவாக இருக்கின்றன. இராமனுஜம் என்ற அதிசயக் கணித மேதையும், ஐரோப்பாவிலுள்ள யெகூடி மெனுகின் (Yehudi Menuhin) என்ற பாலிய வயலின் மேதையும் முற் பிறவிகளிற் கற்றனவற்றின் தொடர்ச்சி யாலேயே இவ்வாறு சிறப்புற்று விளங் கினர் என்று கலாநிதி இராதாகிருஷ் ணன் தமது ஒக்ஸ்போர்ட்டுச் சொற பொழிவுகளிலே கூறியுள்ளார். மேலும், தமிழ் நாட்டில் பிரபல சங்கீத வித் வானின் பேரப்பிள்ளை இரண்டு வயதாக இருக்கும்போதே அநேக இராகங்களை அடையாளங்காண முடிந்தது என்றும், சாகித்தியங்களின் கர்த்தாக்களின் பேர் களையும் அவற்றின் இராகங்களையும் அற் புதமாகக் கூறுகிறது என்றும் அறிகிறோம். இதனால் திருவள்ளுவர் வாக்குப் பொய்க்கவில்லை என்பது புலனாகிறது. "ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒரு வருக்கு எழுமையும் ஏமாப்புடைத்தி" என்பது. பொய்யா மொழியன்றே! மறுபிறவிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியை அமெரிக்காவிலுள்ள பேராசிரியர் ஸ்ரீ வின்சன் நடாத்தி நூலும் வெளியிட்டுள்ளார். (Ian Stevenson, M. D.)

மேலும் இக்காலத்தில் அமெரிக்கா விலும், ஐரோப்பாவிலும் ஐம்புலனுக்கு

அப்பாற்பட்ட ஆராய்ச்சி (E. S. P.) களை விஞ்ஞானிகள் விளக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். தூர அறிதல் (Telepathy), தூரப் பார்வை (Clairvoyance), மனத்தினால் இயக்கம் (Psycho-Kinesis) விஞ்ஞானிகளையும் மற்றவர்களையும் பிரமிக்க வைக்கின்றன. ஆனால், இந்நிகழ்ச்சிகள் (Phenomena) இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட டனவாகி விட்டன. இலண்டன், கேம்பிரிட்ஜ், ஒக்ஸ்போர்ட்டு, டியூக் போன்ற பல்கலைக் கழகங்கள் இப்படிப்புகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கியதோடு அமையாது கலாநிதிப் பட்டங்களும் வழங்கியிருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐம்புலனுக்கு அப்பாற்பட்ட உள்ளணர்வு (Intuition) என்றொரு சக்தியுண்டு. அதன் மூலமே நிலையானவற்றின் தன்மைகளை ஒருவன் அறியலாம் என்று பிரான்சு நாட்டு மேதையான ஹென்றி பேக்சோன் (Henri Bergson) போன்றவர்களும், கீழைத் தேயத் தத்துவ மேதை இராதாகிருஷ்ண னும் கூறியுள்ளார்கள்.

சமயம் என்பது நேரடியாகப் பரி பூரணான இறைவனை அறிவதும், அநுப விப்பதுவுமாம். அது மெய்யொளியை அடையச் செய்வது. உண்மைப் பொருள் சர்வவியாபகமாயிருக்கும்போது மனிதன் அதனை நேரடியாகத் தனக்குள்ளே உணர் கிறான். உபநிடதம் இதனையே "தத்துவ மசி" என்கிறது. உலக மக்கள் இதனை யுணராமல் எங்கும் இறைவனைத் தேடி அலைகின்றனர்; திருவருட்பயனில் இத னையே, " வெள்ளத்துள் நாவற்றி யெங் கும் விடிந்திருளாம் கள்ளத் திறைவர் கடன்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

துறவற வாழ்க்கையும் தெய்வீக வாழ்க்கையும் இல்லாவிட்டால் சமயங் கள் மக்களைக் காக்குஞ் சக்தியை இழந்து விடுவன. எவ்வளவு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சமயங்களாக இருந்தாலும், அதிக அளவு அறிவு பெற்றிருந்தாலும் ஆத்மீக வறு மையைப் போக்க உதவா. எங்கள் வாழ் வின் தன்மைகள் சமயத்தின் சாட்சிகளாக

விருக்கின்றன. இந்திய எண்ணத்தின்படி
ஞானிகளும் துறவிகளும் உயர்ந்த
இடத்தை வகிக்கின்றனர். அறம்,
பொருள், இன்பம், வீடு என்ற புருஷார்த்
தங்கள் பேணிக் காக்கப்படுகின்றன;

தவமும் தவமுடையாரிக்காகும்! அவ
னருளாலே அவன்றூள் வணங்கி என்பன
ஆன்றோர் வாக்குகள் அன்றே! எந்நாட்

டவர்க்கும் இறைவனைச் சைவர்களாகிய
நாம் தென்னாடுடைய சிவனாகக் கருதிப்
பணிகிறோம். கல்வியின் பயன் எல்லாம்
வல்ல இறைவனை யடைதலேயாகும்!

“கற்றதனாலாய பயனென் கொல்
வாலறிவன்
நற்றூள் தொழா அரெனின்.”

எதிர்ப்புடன் வாழும் குழந்தை சண்டையிடப் பயிலுகின்றது.
பயத்துடன் வாழும் குழந்தை பயப்படப் பயிலுகின்றது.
பரிதாபத்துடன் வாழும் குழந்தை தன்மீதுதானே பரிதாபப்படப்
பயிலுகின்றது.
பொருமையுடன் வாழும் குழந்தை வெறுக்கப் பயிலுகின்றது.
உற்சாகத்துடன் வாழும் குழந்தை தன்னம்பிக்கையுடனிருக்கப்
பயிலுகின்றது.
புகழ்ச்சியுடன் வாழும் குழந்தை பாராட்டப் பயிலுகின்றது.
அன்புடன் வாழும் குழந்தை அன்பு கொள்ளப் பயிலுகின்றது.
அங்கீகாரத்துடன் வாழும் குழந்தை இலட்சியத்தைக் கைக்கொள்ளப்
பயிலுகின்றது.
நடுநிலையுடன் வாழும் குழந்தை நீதியைப் பயிலுகின்றது.
நேர்மையுடன் வாழும் குழந்தை உண்மையெதுவெனப் பயிலுகின்றது.
நட்புறவுடன் வாழும் குழந்தை உவகம் வாழ்வதற்கு உன்னதமான
இடம் என்பதைப் பயிலுகின்றது.

— ஆன் லாண்டேன்.

“பெறுதற்கரிய பிறவி”

ச. விநாயகமூர்த்தி, B. A. (Cey.)

“பிறவிப் பெருங்கடல்” என்றும், “பிறப்பென்னும் பேதைமை” என்றும் மனிதப்பிறவியை இழித்துப் பல ஞானிகள், துறவரசர்கள், அனுபூதிச் செல்வர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுள்ளே திருமூலநாயனாரும் அப்பர் சுவாமிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். “மனிதப்பிறவி இழிந்தது”, “நிலையில்லாதது” என்ற கருத்துப்பட, பல இடங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். நிலையாமையைக்கூட — வெகு அழகாக — நினைத்த தமிழில் இருவரும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

உயிர் இருந்தால்தான் உடம்பு இயங்கும். உயிர்போன உடம்பு வெறும் பிணம்தான். நாட்டுக்கே நம்பியாக இருந்தாலும் ஒருவர் இறந்த பின்பு அவரது பெயரைக் கொண்டு, அவருடைய உடலத்தை உலகம் சுட்டாது. அதனைப் பிணம் என்றே உலகம் சொல்லும்.

“ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப் பேரினை நீக்கிப் பிணம் என்று பேரிட்டுச் சூறையங் காட்டிடைக் கொண்டு போய்ச் சுட்டிட்டு தீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந்தாரே” என்று திருமூலர் பேசுகின்றார்.

“அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார் மடக் கொடியாரொடு மந்தணங் கொண்டார் இடப்பக்கமே இறை நொந்தது என்றார் கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந்தாரே”

என்று மனிதனைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரிக்கிறார் அவர். “எத்தனையோ ஆட்

டங்களை ஆடினான் இந்த மனிதன்! ஒரு நான், இடப்பக்கத்திலே, இதயம் இருக்கிற பக்கத்திலே, ‘சற்றே நொந்தது’ என்று சொன்னான், படுத்தான். அவ்வளவுதான், அவன் சரித்திரம் முடிந்தது” என்று துறவிக் கே உரிய சிரிப்போடு பேசுகின்றார்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் உலக நிலையாமையை நன்றாக உணர்ந்தவர். நிலலாத உலகியல்பு கண்டு நிலையா வாழ்க்கையை அறத்துறந்தவர். “தந்தையார்? தாய் யார்? உடன்பிறந்தார் யார்? தாரம் யார்? புத்திரர் யார்? தாம் தாம் யாரே? வந்தவாறு எங்ஙனே? போமாறு ஏதோ?” என்று கேள்விக்குமேல் கேள்வியாகக் கேட்கின்றார். “எல்லாம் மாயை” என்று விடையும் தருகின்றார். “தந்தையரோ, தாயரோ, சுற்றத்தவரோ, நாம் இறக்கிறபோது கூட வரார்” என்று பேசுகிறார். “செத்தால் வந்து உதவுவார் ஒருவரில்லை; சிறுவிறகாற் தீமுட்டிச் செல்லா நிற்பர்” என்று விடுகிறார். கபம் - சனி, முட்டுவதை, முச்சுவாங்கு வதை யெல்லாம் தம்முடைய திருத்தாண்டகங்களிலே படம் பிடித்துக் காட்டுவார். “ஐயினால் மிடறடைப்புண்டு ஆக்கை விட்டிங்கு ஆவியார் போதலுமே அகத்தார் கூடி, மையினால் கண் எழுதி, மாலைகுட்டி மயானத்தி லிடுவார்கள்” என்று பேசுகிறார்.

இவ்வாறு மனிதப்பிறவியின் இழிவை, நிலையாமையை, அருமையாக, அழகாகச் சொன்ன இவர்கள் இருவருமே, “மனிதப்பிறவி உயர்ந்தது, சிறந்தது, வேண்டப்பட வேண்டியது” என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். திருமூலர், பிறவியைப் “பெறுதற்கரிய பிறவி” என்று

சொல்லுகின்றார். இந்தப் பிறவியிலே பிறவியினாலே, பெறுதற்கரிய பெருமானுடைய பாததாமரைகளைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அத்தகைய பெரும்பேற்றைப் பெறுவதற்கு இந்தப் பிறவி ஒரு சாதனமாக அமையவேண்டும் என்பது அவர் கருத்து;

“பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற்கரிய பிராணடி சேரார்
பெறுதற்கரிய பிறவி களெல்லாம்
பெறுதற்கரிய தோர் பேறிழந்தாரே”
என்று சொல்லியருளுகின்றார்.

அப்பர் சுவாமிகள் தில்லைப்பதிக்கு வருகிறார். எல்லையில்லாத பெருமையுடைய தில்லைப் பெரும்பதியில் நடராசப் பெருமானது திருக்கூத்துத் தரிசனம் அவருக்குக் கிடைக்கிறது. பெருமானுடைய குனித்த புருவத்தையும், கொவ்வைச் செவ்வாயையும், அக்கனியிதழின் புன்முறுவலையும், பனித்த சடையையும், பவழம் போன்ற திருமேனியையும் அத்திருமேனியிற்றேன்றும் பால்வெண்ணிற் றினையும், இனிதாம் தன்மையுடைய எடுத்த பொற்பாதத்தையும் காண்கின்றார். பேரானந்தம் கொள்கின்றார். “இந்தத் திருக்காட்சியைக் காண்பதற்

காவது மனிதப்பிறவி வேண்டுந்தான். மனிதப்பிறவி இழிந்ததுதான்; வெறுக்கப்படவேண்டியதுதான். ஆனாலும் இந்தப் பேறு கிடைக்குமானால், அதுவும் வேண்டப்பட வேண்டியது” என்று பேசுகின்றார். “மனிதத்தப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்று வியந்து போகிறார். இன்னும் ஒருபடி மேலே செல்லுகின்றார்.

“அன்னம்பாவிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாவிக்கும் மேலுயிப் பூமிசை
என்னம் பாவிக்குமாறு கண்டின்புற
இன்னம் பாவிக்குமோ இப்பிறவியே”
என்று. இந்தப் பிறவி இனியும் கிடைக்குமோ என்று ஏங்குகிறார்.

எனவே, இத்தகைய அருமையான பிறவி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது ஒரு பெரும் பேறு. அவனருளாலே அவன் தாள்களை வணங்குவதற்கு “வாய்த் தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி” என்று நினைத்துப் பெருமானுடைய திருவடியைப்பெற நாம் முயலவேண்டும். முயல்வோமாக!

ஓயாத உழைப்பினிடையே பூரண ஆனந்தம் காணும் வாழ்க்கை என்னுடையது. நாளைக்கு என்ன நடக்கும் என்பதைப் பற்றி நினைக்கவே நான் விரும்புவதில்லை. இதனால் சுதந்திரமாக வானில் பறக்கும் பட்சிபோல் இருக்கிறேன். சாரத்தின் தசைகளுக்கு எதிராக இடைவிடாமல் நேர்மையுடன் போரிட்டு வருகின்றேன் என்கிற எண்ணமே எனக்கு உயிருட்டம் அளிக்கிறது.

— மகாத்மா காந்தி.

விவேகானந்த சுவாமிகள் அவதார மகிமை

சுவாமி விபுலானந்தர்

[இக்கட்டுரை 1926ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் “விவேகானந்தன்” என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அதன் ஒரு பகுதியை மேலே தந்துள்ளோம். நன்றி “இலங்கையில் சுவாமி விவேகானந்தர்” நூற்றாண்டு வெளியீடு. தொகுப்பாசிரியர்: ச. அம்பிகையான், யாழ்ப்பாணம், 1963.]

விவேகானந்த சுவாமிகளுடைய ஜீவிய சரித்திரமானது கேட்போருக்கு உற்சாகத்தைத் தருவது. பரத கண்ட வாசிகளாகிய நம்மனோருக்குப் புத்துயிரையும் புதிய உணர்ச்சியையும் அளிக்கும் ஆற்றல் சான்றது. நமது தாய் தாட்டினுடைய பழமையும் மாட்சியும் இன்றும் அழியாதிருக்கின்றன என்ற உண்மையை உலகத்தாருக்கு உறுதிப்படுத்திக் காட்டுவது. இத்தகைய ஜீவிய சரித்திரத்தை யாம் ஒரு சிறிதாவது அறிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின், இந்துக்களாகிய யாம் கைக்கொண்டொழுகும் சமயத்தைப் பற்றித் தெளிவாகவும் வரையறையாகவும் அறிந்து கொள்ளுவது முதற்கண் இன்றியமையாத தொன்றாகும்.

இமயம் முதற் குமரீயீராகக் கிடந்த நிலப்பரப்பிலே வசிக்கும் அறிவுடைமக்களால் தொன்றுதொட்டு அனுட்டிக்கப்பட்டுவருஞ் சமயத்தை, அயல்நாட்டார் இந்து மதமென வழங்குவர், சைவம், வைஷ்ணவம் என்னும் இரு பெரும் பிரிவினையுடையதாய் வேதாகமப் பிரமாணம் மேவீ நிலபெற்றிருக்கும் நமது சமயத்தைப் பொதுவழக்கு நோக்கி யாமும் இந்துமதமென வழங்குதல் இழுக்காகாது. இம்மதம் தன்னைக் கைக்கொண்டொழுகும் மாஸிடரைத் தேவர்களாக்குவது. இதுவே இம்மதத்தின் சிறப்பியல்பு. கவிவாணரும் உத்தம தேசாபிமானியுமாகிய சுப்பிரமணிய பாரதியார் இவ்வுண்மையை வற்புறுத்தி,

1. மண்ணுலகின் மீதினிழிலே எக்காலும்
அமரரைப்போல் மடிவில்லாமல்
திண்ணமுற வாழ்ந்திடலாம்
இதற்குரிய உபாயமிங்கு செப்பக்
கேள்
நண்ணியெலாப் பொருளினினும்
உட்பொருளாய்ச் செய்கை யெலாம்
நடத்தும் விருய்த்
திண்ணியநல் லறிவொளியாய்த்
திகழுமொரு பரம்பொருளை அகத்திற்
சேர்த்து
2. செய்கையெலாம் அதன் செய்கை
நினைவெல்லாம் அதனினைவு
தெய்வமே நாம்
உய்கையுற நாமாகி நமகஞள்ளே
யொளிர்வதென உறுதிக்கொண்டு
பொய்கயமை சினம் சோம்பர் கவலை
மயல் வீண்விருப்பம் புழுக்கம்
அச்சம்
ஐயமெனும் பேயையெலாம்
ஞானமெனும் வாளாலே
அறுத்துத்தள்ளி
3. எப்போது மானந்தச் சுடர்நிலையில்
வாழ்ந்துயிர்கட்கினிது செய்வோர்
தப்பாதே இவ்வுலகில் அமரர்
நிலைபெற்றிடுவார் சதுர் வேதங்கள்
மெய்யான சாத்திரங்கள்
எனுமிவற்றூலிவ்வுண்மை விளங்கக்
கூறும்
துப்பான மதத்தினையே இந்துமத
மெனப்புவினோர் சொல்லுவாரே
என இந்து மதத்துக்கோர் வரை
விலக்கணங் கூறுகிறார். “இப்பூவுலகத்

திலே தேவரைப்போல் மூப்பு, நோய், மரணமின்றி வாழ்ந்திருக்கலாம். இது நிச்சயமான உண்மை. இதற்குரிய உபாயத்தைச் சொல்வோம், கேட்பீராக. எப்பொருளினும் உட்பொருளாய், எல்லாத் தொழில்களையும் செய்து முடிக்கின்ற அளப்பரும் வலிமையாய், அறிவொளி வடிவமாகத் திகழுகின்ற பரம்பொருள் ஒன்றுளது. அப்பரம்பொருளை உள்ளத்திலிருத்தி, அதன் வசப்பட்டு நின்றலாலே நம்வசமிழந்து, செய்கையெல்லாம் அதன் செய்கை, நினைப்பெல்லாம் அதன் நினைப்பு, நம்முள்ளே உண்மைப் பொருளாக விளங்குகின்ற தெய்வமே நாம் என்று மெய்ஞானத்தால் உணர்தல் வேண்டும். அங்ஙனமுணர்ந்து ஞானமாகிய வாளைக் கரத்திலேந்தி, நம்மை ஏழை மக்களாக்கும் பொய், கயமை, சினம், சோம்பல், கவலை, மயல், வீண் விருப்பம், புழுக்கம், அச்சம், ஐயம் என்னும் பேய்களை யெல்லாம் வெட்டி வீழ்த்தி, எஞ்ஞான்றும் ஆனந்தத்தோடு வாழ்ந்து, எல்லாவுயிர்கட்கும் இனிது செய்தல் வேண்டும். இத்தகைய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வாழ்க்கையை அடைதற்குரிய உபாயங்களை நான்கு வேதங்களாலும் சாத்திரங்களாலும் எடுத்திவம்புகின்ற ஆற்றல் சான்ற சமயத்தையே இந்துமதமென உலகத்தார் கூறுவர்”

“ஆண்மையும் ஆற்றலும் நிறைந்த வனே சமயவுண்மைகளை யுள்ளவாறறிய வல்லவன் என்பது விவேகானந்த சுவாமிகளது அருள்வாக்கு; வீரதீரமே மெய்ந் நெறிக்கு அறிகுறி; வீரமில்லாதவனிடத்து ஞானமுதிப்பதில்லை; ஒரு சிறிது திப்பினும் பேடி கை வாள்போற் பயன்

றரா தொழியும். சர்வ வல்லமையுடைய ஆண்டவனுடைய பிள்ளை நாம் என்று அறியும் அறிவே ஆண்மைக்கும் அடியாதாரமாகும் ஞானியவன் ஈசுவரனோடு ஒன்றாய் நிற்கும் தன்மையைச் சதா தியானிக்கிறான். ஆதலால், அவன் ஆனந்தத்தால் நிறைந்திருக்கின்றான். நிர்ப்பயத்தோடு கூடிய ஆண்மை அவனிடங்காணப்படுகின்றது. விவேகானந்த சுவாமி ஆண்மை மிக்க சிங்கவேற்றை நிகர்த்திருந்தார். போதனையாலும் சாதனையினாலும் பரத கண்டத்து மகளை ஆண்மை மிக்க ஆண்மக்களாக்குவதே விவேகானந்தரின் முக்கிய நோக்கமாகவிருந்தது.

நமது தாய்நாட்டைச் சுற்றிப்பார்த்தார். எவ்விடத்தும் துன்பமும் வறுமையும் அஞ்ஞானமும் ஏழ்மையும் நிறைந்திருக்கக் கண்டார். வீரதீரராகிய அவருடைய நெஞ்சம் மிகுந்த கவர்ச்சியையடைந்தது, மகரிஷிகளின் புத்திரரும், அஞ்சா நெஞ்சு படைத்த அரசர்களின் வழித்தோன்றியவருமாகிய பாரத மக்கள் இத்தகைய கீழ் நிலையடையக் காரணமென்ன வென்று தம்முள்ளே சிந்தித்தார். பிரமச்சரியத்தினின்று உற்பத்தியாகிற சிரத்தையும் ஊக்கமும் நிரம்பிய ஆண்மக்கள் குடியிருக்கிற நாடு ஒருபோதும் கீழ்நிலையடையாது. ஆதலால், ஆண்மக்கள் உண்மையாகிய ஆண்மக்களாவார்களாயின், நாடு சேமமடையும் என்பதை விவேகானந்தர் உணர்ந்தார். இம்மேலாகிய உண்மையைச் சாதனையினாலும் போதனையினாலும் நிலைநிறுத்தி நம்மனைவரையும் உய்யக் கொள்வதே இப்பெரியாருடைய வாழ்க்கையின் நோக்கமாயிருந்தது.

அநுராதபுரத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி

க. ச. தங்கராத்தினம்

தொன்று தொட்டு அநுராதபுரத்தில் வாழ்ந்த சிங்கள தமிழ் மக்கள் கலை, கலாச்சாரங்களில் மேம்பட்டு விளங்கினர் என்பதற்கு இங்கு காணப்படும் தொல் பொருட் சிதைவுகள் சான்று பகர்கின்றன. இவர்களிடையே பெரும் தமிழ் புலவர்கள் பலரும் இருந்திருப்பினும் அவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் எம் சந்ததியினருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அநுராதபுரப் பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் இந்துக்களாகவும் பௌத்தர்களாகவும் வாழ்ந்தனர்.

“போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன்போ
லெவ்வுயிர்க்குந்
நீதிலருள் சுரக்குஞ் சிந்தையான் - ஆதி
வருதன் மங்குன்றாத மாதவன்
மாக்கோதை
யொருதன்மை பாலனுளன்”

(கர. இந்திரபாலா பதிப்பாசிரியர்,
சிந்தனை I-IV.)
பேராதனை 1967, ப 81-85

என்ற ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சாசனத்தில் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ் வெண்பா, இங்கு பெரும் புலவர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சான்றாக அமைகிறது. அநுராதபுரத்தில் வாழ்ந்த பண்டைய தமிழ் அறிஞர்களின் வரலாறு எமக்குக் கிடையாத போதும், அமைக்காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்து வருகின்ற தமிழ் அறிஞர்கள், இலக்கியக் கர்த்தாக்கள், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் பற்றி அநுராதபுரத்திற்கு அப்பாலுள்ளவர்களுக்கு அறியப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அநுராதபுரத்தில் இன்று காணப்படுகின்ற இளந்தலைமுறையினரின் கலை

இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சிக்கு அத்திவார மிட்டது ‘அநுராதபுரம் தமிழ் வளர்ச்சி கழகம்’ ஆகும். 1951இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இக்கழகம் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பல பணிகள் புரிந்தது. ஆண்டு தோறும் திருக்குறள் மகா விழா விளை நடாத்திவந்துள்ளது; 1953ஆம் ஆண்டு திரு. ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார், திருவாவடுதுறை ஆதின மகா வித்துவான் தண்டபாணிதேசிகர் ஆகியோர் பங்குபற்றி திருக்குறள் மகாநாடு மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற உதவினர். புனித சூசையப்பர் கல்லூரி அதிபர் திரு. ஸ்ரனிஸ்லொஸ் ஆசிரியர் வை. நாகராசன், ஆசிரியர் அந்தோனிப்பிள்ளை, ஜனாப் எம். ஏ. சுல்தான், ஜே. பி. அநுராதபுரம் பாதுகாப்புச் சபைக் கணக்காளர் ஜனாப் எம். எஸ். ஷுசைன் ஆகியோர் இக்கழகத்தின் முன்னோடிகளும், வழிகாட்டிகளும் மாவர், இவைதவிர இக்கால கட்டத்தில் சமய விழாக்களிலும், பெரியார் நினைவுதினங்களிலும், நாடகம், நடனம், போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வந்தன. விவேகானந்த சபை காலத்துக்குக்காலம் நடாத்தும் சமய விழாக்களில் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் சேர்த்தளித்துவந்தது. அதுமட்டுமன்றி இளம் சந்ததியினரிடம் இலக்கிய ஆர்வத்தை வளர்க்கும்பொருட்டு மாணவரிடையே கட்டுரைப்போட்டி, பேச்சு வன்மைப் போட்டிகளையும் நடாத்திப் பெறுமதிவாய்ந்த பரிசில்களையும் வழங்கிவந்தது. அநுராதபுரம் சூசையப்பர் கல்லூரி தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய சேவை குறிப்பிடப்படவேண்டியது. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பல கலைநிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளித்தனர். இன்றைய கலைஞர்கள்,

எழுத்தாளர்கள் பலர் இக்கல்லூரியின் தயாரிப்புக்களே.

இலக்கியப் பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதிலும் அநுராதபுரத்திலுள்ள எழுத்தாரீவம் மிக்க எழுத்தாளர் பலர் முன்னின்றனர். 'அன்னை' என்ற இலக்கிய இதழை முதலில் கல்லச்சிலும், பின்னர் அச்சுப்பதிப்பாகவும் நடாத்தினார் வை. நாகராசன் அவர்கள். இவ்விதழ் அநுராதபுரத்தில் மட்டுமன்றி முழு ஈழத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இன்று தமிழகத்தின் பிரபல எழுத்தாளராக விளங்கும் திரு. ஜோவலன் வாஸ் அவர்கள் இவ்விதழ் வளர்ச்சியிலும், உருவாக்கத்திலும் சேர்ந்துழைத்தார். 1965-ல் புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் ஆசிரியர் திரு. அன்ரன் ஞானராசா அவர்களின் பெரு முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'மாணவர் குரல்' என்ற கல்வச்சு இதழ் மாணவர்களிடையே எழுத்தார்வத்தை வளர்க்க முன்னின்றுழைத்தது. ஏறக்குறைய ஒன்பது இதழ்கள் வரை வெளிவந்தன. இப்பாடசாலை சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர்களான அன்பு ஜவகர்ஷா, தேசப்பிரிய, இலங்கை மன்னன் ஜேம்ஸ் மிராண்டா போன்றவர்கள், இவ்விதழின் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றினார்கள்.

விவேகானந்த தமிழ் வித்தியாலயத்தின் வருடாந்த சஞ்சிகையான விவேகானந்தன், இக் காலகட்டத்தில் ஆண்டுமலராகத் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. இப்பாடசாலையின் மாணவர்களான இர. வி. மூர்த்தி, இரா. நாகராசன் ஆகியோரும், அன்பு ஜவகர்ஷா ஆகியோரும் சேர்ந்து 'புதுமை ஒளி' (தமிழ்ச்சுடர்) என்ற கையெழுத்து இதழை மூன்று வருட காலமாக நடாத்திவந்தனர். 1967ஆம் ஆண்டளவில் 88-வது இதழாகத் 'தமிழ்ச்சுடர்' என்ற பெயரில் அச்சேறியது. இக்காலக் கட்

டத்தில் ஆசி-ஞானம் 'கலைச்சுடர்' என்ற இதழையும் பே. மனோகரன் 'கலைமதி' கையெழுத்து இதழ்களையும் நடாத்தினார். ஐ.ரூப் எஸ். எச். முகமது யாகிர் 'வீரத்தமிழன்' என்ற இதழையும் நடத்தினார். இவற்றைவிடத் தேவண்டு, குமுறல், பெட்டகம், செங்கொடி போன்ற கையெழுத்து இதழ்களும் வெளிவந்தன. விவேகானந்த தமிழ் மகாவித்தியாலயச் சிரேஷ்ட மாணவர் மன்றம் தொடர்ந்து வெளியிட்டுவந்த 'கலைச்சுடர்' கையெழுத்து இதழ் பாடசாலையில் பல இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியது. குறிப்பாகப் பெண் எழுத்தாளர்களான செல்விகள் சந்திரோதயம், ஜுனைதாயூசுப், தனலட்சுமி, ஆகியோர் இந்த இதழில் எழுதிவந்தனர். 1968ஆம் ஆண்டளவில் புரட்சி இளைஞன், (எம். ஏ. இ.புராகிம்) தமிழ்வேந்தன் (அன்பு ஜவகர்ஷா) ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு அச்சிதழாக வெளிவந்த 'கத்தொளி' அகில இலங்கை வித்தியாக இலக்கிய இதழாக வெளிவந்தது.

விவேகானந்த தமிழ் மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கம் இப்பகுதியில் சிறந்த நாடக முயற்சிகளை மேற்கொண்டு ஐனரஞ்சகமான நாடகங்களை மேடையேற்றியது. ஆசிரியர் யோ. சி. நல்லதம்பி, பசுபதிப்பிள்ளை போன்றவர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ், இப்பாடசாலையில் பல சிறந்த நாடகங்கள் மேடையேறின. நாடக முயற்சிகள் சம்பந்தமாக புனித சூசையப்பர் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. சூசையப்பிள்ளை அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

விவேகானந்த தமிழ் மகாவித்தியாலயப் பழைய மாணவர்கள் சங்க கலை இயக்கத்தில் இரா. வி. மூர்த்தி, சிவாதம்பையா, பெ. இராசலிங்கம், கல்வி ராசா, ஆகியோரின் உழைப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் நடிப்புத்துறையில் இப்பகுதியின் நிரந்தர நடிகர்களாகவும், ஆற்றல் மிக்கவர்களாகவும் விளங்க

கினர். 'தவறிய மைந்தன்' போன்ற நடாக்கங்களில் நடித்த ஆசி. ஞானம், பாலசிங்கம், கிறிஸ்ரி பங்கிராஸ், நடராசா, பேரின்பராசா போன்றவர்கள் நாடகக் கலையில் ஆர்வமுடனுழைத்தார்கள்.

1968ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் இப்பகுதியில் சிறப்பாக இயங்கிய இலக்கிய அமைப்புக்களிலொன்றாகும். 'தமிழகத்திலிருந்து வரும் பயணற்ற சில சஞ்சிகைகளைத் தடைசெய்யும்படி தீர்மானம் நிறைவேற்றிய இவ் அமைப்பு முதன் முதலாகத் தென்னிந்திய தரமற்ற பத்திரிகைகளின் பகிஷ்கரிப்பு நடவடிக்கையையும் மேற்கொண்டது. 1972ஆம் ஆண்டளவில் அநுராதபுரம் ஸாகிரா மகாவித்தியாலய 'இளந்தளிர்கள்' இலக்கிய வட்டத்தால் தொடக்கப்பட்ட 'பிறையொளி' கல்லச்சிதழ் சகல மாணவர்க்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்து, மாணவர்களின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் சரியான வழிகாட்டலுக்கும் உதாரணமாகத் திகழ்கிறது. இதுவரை பதின்மூன்று இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்விதழில் மாணவ எழுத்தாளர்களுடன், இன்று இலங்கை வாடுலி பெண்கள் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் வகிக்கும் செல்வி ஹேமாலினி மெய்யழகன் உட்படப் பலர் எழுதி வருகின்றனர். இவ் 'இளந்தளிர்கள்' இலக்கிய வட்டம்' மாணவர்களுக்காக கவியரங்கம், கலை நிகழ்ச்சிகள், சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை நடாத்தி வருகின்றது.

இப்போது சமூகத்தில் இயங்குகின்ற பல் வேறு இலக்கிய அமைப்புக்களுக்கு நிகரான பெரிய இலக்கிய அமைப்பு அநுராதபுரம் கலைச் சங்கமாகும். 1972ஆம் ஆண்டில், இங்குள்ள இலக்கிய ஆர்வம்மிக்க இளைஞர்கள் முயற்சியினால் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திரு. அன்பு ஜவகர்ஷா, பேரூ. மனோகரன், ஆசி. ஞானம், கோபாலன், தம்பு சிவா,

சுருண்சபேசன், சி. குமாரசிங்கம் போன்றோர் இச்சங்கத்தின் தோற்றத்திலும், வளர்ச்சியிலும் முன்னின்றுழைத்தவர்கள். இச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபின்னர் அநுராதபுரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. கலை, கலாச்சார முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுப் பல நிகழ்ச்சிகளை இது அளித்து வருகிறது. இதுவரை, ஐந்து நூல் வெளியீடுகளையும், நான்கு கலியரங்குகளையும், நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, புத்தக விமர்சனங்கள் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளையும் நடாத்தியுள்ளது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டு காரணமாக பல சிங்கள சொற்பொழிவுகளையும் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது பொறியியலாளர் திரு. மாவை நித்தியானந்தன் அவர்கள் தற்போது இங்குள்ளத்தின் தலைவராக இருந்து தொண்டாற்றி வருகிறார்.

அநுராதபுரம் சூசையப்பர் கழகமும் சமயப்பணியுடன் கலை இலக்கியப் பணிகளையும் செய்துவருகிறது. பெரியாருடைய விழாக்கள், சமய விழாக்கள் கொண்டாடப்படும் சந்தர்ப்பங்களில், நாடகம், சொற்பொழிவு போன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து இது அளித்து வருகின்றது; அண்மையில் நடைபெற்ற சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நினைவு விழா வின்போது நடைபெற்ற அகில இலங்கை நாடகப் போட்டியில் இக்கழகத்தினரின் 'தேவன் வந்தான்' என்ற நாடகம் முதற் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கழகத்தின் வளர்ச்சியில் முன்னின்று உழைப்பவர்களில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசம் அவர்களும், சூசையப்பர் கல்லூரி அதிபர் திரு. ஸ்ரீனிஸலொஸ் அவர்களும் முக்கிய மாணவர்கள்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கழகங்கள், இலக்கிய இயக்கங்களைவிட இவ்விதங்களில் நேரடித் தொடர்பு கொள்ளாத பலரும் இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். திரு. க. மெய்யழகன் அவர்கள் 1962—1965 காலப்பகுதியில் ஏராள

மாண கட்டுரைகளையும், இலக்கிய விமர்சனங்களையும் பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தார்; அவருடைய மொழி நடையும், இலக்கியச் சிந்தனையும் தனித்துவமானது. தற்போது இலக்கியப்பணியினைச் சிறிது ஒதுங்கியிருப்பினும் இங்குள்ள இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குத் தமது ஆலோசனைகளையும், உதவிகளையும் வழங்கி வருகின்றார். விவேகானந்த சபையின் செயலாளராக இருக்கும் திரு. மா. கணேசமூர்த்தி அவர்கள், நிறைந்த இலக்கிய ஆர்வமுடையவராக இங்குள்ள இலக்கியக் கழகங்களுக்குப் பல உதவிகள் செய்து வருகிறார். இவர் அநுராதபுரம் கலைச்சங்கப் போஷகராகவும் கடமையாற்றினார். திரு. க. குமாரசாமி அவர்கள் ஓர் ஆர்ப்பாட்டமில்லாத இலக்கிய கர்த்தா. மரபு வழியைத் தம் வழியாகக் கொண்டு பல கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அண்மையில் இங்கு நடைபெற்ற ஞானப்

பிரகாசர் நினைவு தினக் கட்டுரைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றுள்ளார்; அநுராதபுரத் தமிழ் மக்கள் இன சமய பேதங்களைக் கடந்து மொழியால் ஒன்று பட்டு இலக்கிய, கலாச்சார வளர்ச்சி பட்டு இருப்பினும் முழு ஈழத்தின யில் ஈடுபட்டுள்ளமை முழு ஈழத்தின ருக்குமே ஒரு முன்மாதிரியாகும். இங்குள்ள கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், பெருந் திறமையுடையவர்களாகவும், ஆர்வமுடையவர்களாகவும் இருப்பினும், குடத்து விளக்காகவே இருக்கின்றார்கள். தலைநகரிலும், மற்றும் மாவட்டங்களிலும் உள்ளது போன்ற வசதிகளும், விளம்பரங்களும் இல்லாமலிருப்பினும், ஆர்ப்பாட்டமின்றி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் அருந்தொண்டாற்றுகின்றனர். பத்திரிகைகளும், மற்றும் அகில இலங்கை நிறுவனங்களும் இங்குள்ள கலைஞர்களுக்குப் பேரதிய சந்தர்ப்பமளித்து அவர்களையும் முழு ஈழத்துக்கும் பயன்படத்தக்கவர்களாக்க முன்வர வேண்டும்.

எல்லோரும் அதிகாரம் செய்ய விரும்புகிறார்கள்; ஒருவரும் சேவை செய்ய விரும்புவதில்லை..... முதலில் கீழ்ப்படியத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அதிகாரம் தானாகவே வரும். முதலில் தொண்டர்களாக இருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் தலைவராகும் தகுதி பெறுவீர்கள்.

— கவாயி விவேகானந்தர்.

*

*

*

எவனுடைய நெஞ்சு ஏழை மக்களுக்காகத் துயரத்தில் ஆழமோ, அவனையே நான் மஹாத்மா என்பேன்; அன்றேல் அவன் துராத் மாவே.

கவாயி விவேகானந்தர்.

OUR GROWTH

K. Arumainayagam

Our society is fifty years old this year. The society was formally inaugurated in May, 1925. The society was formed to commemorate the visit of Swami Vivekananda, the "Cyclonic Hindu", to Anuradhapura in 1897 on his return from America. Swamiji addressed a meeting of the Hindu residents held at the Esplanade. The moving spirit of the organisation at the initial stages was the late D. A. Coomaraswamy, then a District Audit Examiner. He convened a meeting of his colleagues and leading residents of Anuradhapura like the late M. A. Masilamani (Advocate), S. N. Sittampalam (Merchant and landed proprietor), C. A. Muthiah (Forest Department contractor), A. Muthuthamby (Chief Clerk, Anuradhapura Kachcheri) and Somasundara Iyer and decided to form the Vivekananda Society. The late M. A. Masilamani was elected the first President, the late V. Ramasamy and the present President Mr. S. Natarajan, J. P., U. M. were elected Vice-Presidents and the late A. Sivacolunthu, Proctor, the first Secretary.

The establishment of the society was an event of great significance in the annals of the Hindu population of Anuradhapura. However, it was not an isolated event. The event could be linked with the great religious-cum-cultural movements that had been surging all over the sub-continent of India and Ceylon. It started in Ceylon with the great Arumuga Navalar in the mid 19th century and received an added impetus by the visit of Swami Vivekananda in 1897 and his disciples subsequently. This is not to say that there was religious vacuum in Anuradhapura prior to this event. Religious activities followed the traditional patterns. It mainly centered round the leading temples.

The character and formation of the society was a departure from the older method of religious activities. The leading men of the new movement were Government servants, professionals, leading contractors and landed proprietors.

Since its establishment the activity of the society was directed towards the promotion of wisdom,

love and fraternity among its members and towards ameliorating educational, spiritual, social and cultural conditions of the Hindus. At the beginning the society held its meetings at the residence of the late A. Muthuthamby but very soon it was shifted to a rented building serving both as the library and hostel for its members.

His sacred Holiness Swami Vignanananda Maharaj, direct disciple of Swami Bhagwan Sri Ramakrishna Paramahansa, accompanied by His Holiness Ashangananda Maharaj blessed the society by his visit in 1932. Devotees from Jaffna and neighbouring places flocked in large numbers to get the Swamiji's 'darshan'. This made the members to think of a permanent building for the society. Mr. D. A. Cumaraswamy, the energetic pioneer communicated with the late Swami Vipulananda and obtained his advice and guidance towards the establishment of a permanent building for the society. Swamiji visited Anuradhapura several times and inculcated in the minds of the Hindus the necessity for a permanent establishment. His appeals bore fruits and the foundation for a permanent building was laid by him in November, 1936. The opening ceremony too was performed by him in the company of Swami Kadarawaranda on 10th September, 1938.

The members of the society next turned their attention to the sphere of education. "The most impressionable period of man's life is childhood. If at this period we allow our children to study in schools where the atmosphere is entirely at variance with the home atmosphere and where the ancient culture is often ridiculed and another offered in its place, we cannot hope to preserve our culture or augment it. Hence the necessity for schools full of Hindu atmosphere whose influence will only reinforce and supplement the home influence and cannot be in conflict with it." Convinced and spurred by such noble ideas that were current at that time the society took upon itself the arduous task of founding a Tamil School for the Hindu children of the area.

Before the Vivekananda Society thought of establishing a Hindu Tamil School at Anuradhapura, the Hindu Board of Education, Jaffna sought the permission of the Education Department. The Hindu Board was anxious and planned to open the school on 22nd October 1939, Vijayadasamy Day. But the Department's reply was typical of the attitude they had always held against the establishment of Hindu Schools in other parts of the Island. The department claimed

that there were already three other non-Hindu schools for Tamil children, two schools within half a mile, one school within one and three quarter mile and the proposed school was unnecessary except on strictly religious grounds. Besides they held the fear that the "recognition of this school may endanger the progress of all three schools" and therefore the school was "not necessary and is unfit for recognition". As a result of this, the Hindu Board dropped the idea, but the society took up where the Hindu Board left. (Report of the Inspector of Schools dated 8-10-1939.)

The pioneers faced two serious handicaps. On the one side, the opposition of the well-established non-Hindu schools. Much worse was the apathy and reluctance showed by the sophisticated Hindu parents who still believed that good education could be had only in non-Hindu schools. Surmounting these barriers was no easy task and the late V. Ramasamy, the then President of the society and a leading member of the Bar, had to go from house to house canvassing for children. "Any other person holding such a distinguished position in the Bar, apart from his 40 years of professional reputation would not have so readily condescended to trudge on a mission of this nature to the poor homes of some of the unsophisti-

cated parents." That was the comment of Mr. T. Nadarajah, one of our former secretaries, who toiled with the late Ramasamy in canvassing children for the school. Undaunted by oppositions and with inadequate finances, the society put its idea into a reality on the Vijayadasamy day in September, 1944 (27-9-44). The children were enrolled in the customary manner of starting the "Eadu", and the first pupil to be enrolled was our present secretary, Mr. M. Ganeshamoorthy. "The first son" of Vivekananda School has, true to the expectations of the founding fathers remained a devout Hindu and has successfully carried the mantle of the secretaryship of the society for the last twelve years.

The opening of the school was preceded by a mammoth meeting in which the late S. Natesan, Member of the State Council and Miss Maheswari Thamboo participated as the chief speakers. Once the decision to start the school was taken, Mr. S. Sivaramalingam (Merchant of Anuradhapura), treasurer of the society, advanced his own money to run the school for the first one and a half years. Thanks to the help rendered by the late P. B. Bulankulama Disawe, M. P. for Anuradhapura (who was a life member of the society), the school was provisionally recognised by the Government

on 24-1-1945 and finally registered as a State-aided School with effect from 1-10-46.

Though the school has been taken over by the Government, the society has not lost its interest in the school. It was largely due to the pressure exerted by the council of management that the school was upgraded to the status of a Maha Vidyalayam from 1-1-63. A celebration to mark the occasion was held on 13-5-63 at which Mr. K. B. Ratnayake, M.P., unveiled the name board. It should be mentioned that without Mr. K. B. Ratnayake's help, upgrading would not have been possible within such a short time.

Ever since the Government discontinued the practice of having lower kindergarten classes, Hindu children did not have the opportunity to acquire pre-school training. Montessorian system of education for infants was preferred to Forebel's Kindergartens. Many Hindu parents requested the society to start a Montessori school. The society could not overlook this request and the "Sarathadevi Palar Padasalai" for infants was started on 10-5-67. This school become very popular in such a short time that not only Tamil Hindu children came in large numbers but also children of other communities and religions

too sought admission. Their request was acceded to. This school functions in a building put up for the purpose in the society's new premises. A portion of the building houses the Library.

The Silver Jubilee Celebrations of the society was held on 12-9-51 and a portrait of the late A. Sivakolunthu was unveiled by P. D. B. Bulankulama Dissawe. It was a full day programme and distinguished guests on that occasion were Swami Asankananda, Sir Kandiah Vaithianathan, Messrs. J. N. Arumukam, K. Alvapillai, K. Kanagaratnam and M. Rajendra.

The centenary celebrations of Swami Vivekananda was held on 25-6-63. The chief speakers of the day were His Excellency Mr. B. N. Bose, First Secretary of the Indian High Commission in Ceylon, Professor Duraiswamy Sastri and Swami Sivangananda. A centenary Souvenir and a book called 'Bajana Valli' were published on that occasion to commemorate the event.

The same year also saw the transfer of the "Four custodians" of the school Messrs. N. Navaratnam, Head Master, S. Arulampalam, Senior Assistant, V. Sivapragasam and P. Kandasamy. The society accorded to them a warm send-off in appreciation of their

loyal services to the society in its management of the school till it was handed over to the Government.

The takeover of the school and its properties made the society virtually homeless. Owing to the limitations placed on the society under the Anuradhapura Preservation Ordinance to put up a separate building for the school, the society had perforce to run the school in the same building intended for the society. The society therefore appealed against this decision. At the arbitration, the society was permitted to use the Hall, well and the convenience after school-hours.

In the meantime, the society put up four rooms in the new premises assigned to it in the new town. The foundation was laid on 12-7-63 and the buildings were completed and house-warming was done on 9-2-64. Both ceremonies were performed by the President, Mr S. Nataraja. Though the society has a blue print for an impressive building, due to insufficient finances it is unable to execute it. Two additional rooms were constructed on the southern side of the present building. One large room is reserved for visitors, and the other for Hindu Hostellers. This building was completed in 1972. It

should be observed that the society has always been looking for devoted Hindus as its Hostellers. Hostel is not run with a profit motive but with a religious zeal and we are happy to record the hostellers extend their full hearted support to the society's activities.

A new emblem for the society was drawn by one of the society's active member Mr. N. Uruthirapasupathy. This was unveiled at a public meeting on 18-10-63.

The centenary celebrations of Sister Nivedita was held on 27-4-68. Pravrajika Muktiprana and Pravrajika Atmaprana Sannyasinis of the Calcutta Ramakrishna Sarathadevy Math and mission, Rev. Fr. Xavier of St. Joseph's Church, Anuradhapura addressed the gathering on that day. In the following year, the society celebrated the Birth Centenary of Mahatma Gandhi.

Annual reports of the society will show that the society continues to celebrate all important Guru poojas of the Saiva Saints, Kalaimahal Vizha, Thiruvasaki Vizha, Sri Ramakrishna Paramahansa Day, Vivekananda Day and Sarathadevy Day. On important occasions, eminent speakers from other parts of the Island and India are invited to address. Public meetings are held, depending on

the occasion at the premises of the Sri Kathiresan Temple, school and the society. The society for a long time got the services of volunteers to perform religious service at the Anuradhapura prisons. Regular prayer meetings are held on every Tuesday afternoon at the Sarathadevy Palar Padasalai and "Bajanai" at the Sri Kathiresan Temple on Fridays.

The society continues to take active interest in the welfare of the school. It may not be palatable but it should be mentioned for the sake of record and posterity that after the Government takeover, the society had to carry on a vigorous and sustained campaign when subtle moves were made to defeat the purpose for which the school was founded. The Society, the Temple and the School are like a trident and all, in their respective fields, serve the Hindu Community of the area. Though they appear and in fact are three different institutions today, yet their activities are co-ordinated in such a way to promote religious-

cum-cultural development among Hindus of the area. The society, the Temple and the School are located in such a way that one may not lose sight of the other and they bear ample testimony to the aspirations of the founding-fathers who wanted them to function in unison.

Before we conclude this brief history of the society, special mention must be made of the services rendered by the late M. Sivaramalingam, and Messrs. T. Nadarajan, S. Arumugathamby, M. Pasupathy, R. Sathasivampillai, Mrs. S. N. Sittampalam and K. Rajaratnam. Mr. K. Rajaratnam, who had been society's treasurer from 1964 - 1973, was virtually the "Custodian" of the society's hostel and premises. It is also interesting to observe that Mr. S. Natarajan, the present President, who is one of the Founder members of the society, continues to take an active part in the society's activities, which should be a unique record in the history of associations in Sri Lanka.

பொன் விழா

சபையின் பொன் விழா ஐப்பசித் திங்கள் 1ஆம் நாள் சனிக்கிழமை (18-10-75) நடைபெற்றது. விழாவின் முதல் நிகழ்ச்சியாக அன்று காலை 7-30 மணிக்குச் சாரதாதேவி பாலர் பாடசாலை மண்டபத்தில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடைபெற்றது. மாலை நிகழ்ச்சிகள் அநுராதபுரம் விவேகானந்தா தமிழ் மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் சபைத் தலைவர் திரு. ச. நடராசா அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றன.

விவேகானந்தா மகா வித்தியாலய இசை ஆசிரியர், திரு. த இராசையா அவர்களுடைய இறை வணக்கப் பாடலுடன் விழா நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாயின. வரவேற்புரை நிகழ்த்திய திரு. க. அருமைநாயகம் அவர்கள் "ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும், நன்றே நினையின்" என்ற திருமுலர் திருமந்திரத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கும் வகையில் ஆன்மீகத் துறையில் தொண்டாற்றிய விவேகானந்தர் நாமம் தாங்கிய

சபை கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக அநுராதபுரப் பிரதேசத்தில் வாழும் இந்துக்களுக்கு ஆற்றிய அளப்பரிய சேவைகளைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். விரிவுரையாற்ற வந்திருந்த பெரியார்களை வரவேற்கும்பொழுது, சொல்லும் பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லும் தகைமையுடையவர்கள் என்றும், சமய விளக்கினை மென்மேலும் தூண்டிவிடும் சேவைகளை யாற்றுகின்றனர் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

தலைவர் தமது தலைமையுரையின் போது சபையின் தோற்றத்தைப் பற்றி எடுத்துக்கூறி, இங்குள்ள இந்துக்கள் யாவரும் சேர்ந்து சபையின் வளர்ச்சிக்கு மேலும் உதவ வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். அடுத்ததாகப் பொன்விழா நினைவு பேச்சுவன்மைப் போட்டியில் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் முதலிடம் பெற்ற பாடசாலைச் சிறுர்களான செல்வன் கு. ஸ்ரீகுமரன், செல்வன் ப.

ரமேஷ், செல்வி ச. புவனேஸ்வரி ஆகியோரது பேச்சுக்கள் இடம் பெற்றன.

வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் சார்பில் விழாவில் பங்குபற்றிய சுவாமி முக்கியானந்த மகராஜ் அவர்கள் பேசும்பொழுது, “19 ஆம் நூற்றாண்டில் மேலைத் தேயங்களில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் தர்க்கரீதியான எண்ண வளர்ச்சியும் ஒருங்கே ஏற்பட்டன. இந்தியாவில் தேசிய எழுச்சி ஏற்படத் தொடங்கியது. இராம ராஜ்மோகன் டிரூய் போன்டிரூர் எழுந்தனர். மேலைத் தேசச் செல்வாக்கு கிழக்கிலும் பரவியது.

இக்காலத்தில் இராமகிருஷ்ணர் அவதரித்தார். நரேந்திரா (பின்பு விவேகானந்தர்) பல்கலை கழகத்திற் படித்துப் பட்டம்பெற்ற பின்பு ஆன்மீக தரகங்கொண்டவராகத் திரிந்தார். குருவை அடைந்தவுடன் அத்தாகம ஒருவாறு தணிந்தது. குரு சமாதியடைந்த பின்னர் இந்தியா எங்கணும் பாத யாத்திரை மேற்கொண்டார். விவேகானந்தர் மக்கள் பசிப் பிணியாலும், அறியாமையாலும் வாடுவதைக் கண்ணுற்று விசனப்பட்டார்.

பின்னர், 1893 ஆம் ஆண்டு சிக்காக் கோவில் நடைபெற்ற சர்வ சமய மகாநாட்டில் வெற்றிக் கொடி நாட்டினார். மனித இன ஒற்றுமை பற்றியும் ஆன்மீக ஈடேற்றம் பற்றியும் பேசி அமெரிக்கர்களைக் கவர்ந்தார். இந்து ஒருவனை நல்ல இந்துவாகவும், ஒரு கிறிஸ்தவனை நல்ல கிறிஸ்தவனாகவும், ஒரு முஸ்லிமை நல்ல முஸ்லிமாகவும், ஒரு பெளத்தனை நல்ல பெளத்தனாகவும் செய்வதே அம்மகாநாட்டின் குறிக்கோளாக இருந்தது. மேலும், விஞ்ஞானம் மேற்கே வளர்ந்தாலும் அதன்பலன்களை அனைத்துலக மக்களும் பெறுவது போல ஆன்மீகம் இந்தியாவில் தோன்றி வளர்ந்தாலும், அகில உலகிற்கும் அது சொந்தமாகிறது என்பதை வலியுறுத்தினார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

15-1-1897இல் சுவாமி விவேகானந்தர் கொழும்பில் வந்திறங்கினார். அவர் எதிர் பார்த்ததைவிட அதிக அளவில் மக்கள் கூட்டம் சென்று வரவேற்றது. அவருக்குப் பாராட்டும் வரவேற்புரையும் கௌரவ பொன். குமாரசாமி அவர்களால் வாசித்தளிக்கப்பட்டது. அடுத்த நாள் சுவாமி விவேகானந்தர் ‘இந்திய ஆன்மீகமும், மேலைத் தேயப் பொருளாதார வளர்ச்சியும்’ என்ற பொருள் பற்றிப் பேசினார். பின்னர் கண்டி - டம்புல்ல வழியாக மாட்டு வண்டியில் அநுராதபுரம் வந்தார். அங்கும் பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டார்.

அநுராதபுரத்தில் வந்து கூட்டத்திற் பேச முயன்றபோது சிலர் குழப்பம் விளைவிக்க முயன்றனர். அவர்களுக்குச் சுவாமியவர்கள் “மைத்திரி தத்துவம் போதிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, கடைப்பிடிக்கப்படவும் வேண்டியதொன்று” என்ற அறிவுரையை வழங்கினார்கள். பிறிதொரிடத்தில் உரையாற்றும்பொழுது, “ஏகம் சத்; விப்ரா பகுதா வதந்தி” அதாவது, “உண்மை ஒன்றே. அதைச் சான்றோர் வெவ்வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடுகிறார்கள்” என்றார்.” இவ்வாறு சுவாமி முக்யானந்தா மகராஜ் அவர்கள் சுவாமி விவேகானந்தரது இலங்கை விஜயம் பற்றிச் சுவையான கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

அவரைத் தொடர்ந்து “சைவத்திருமுறைகள்” என்னும் தலைப்பில் திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் விரிவுரை ஆற்றினார்.

“சைவத் திருமுறைகள் என்று சொல்லும்பொழுது, திருமுறைகள் என்றால் என்ன என்று நாம் நினைத்துப்பார்த்தல் வேண்டும். தெய்வத் தன்மையுள்ள நூல்கள் என்று பொருள் கொள்வார்கள்; தெய்வத்திடம் நம்மை நெறிப்படுத்துகின்ற நூல்கள்; அவனருளாலே அவன்றூள் தொழுது காதலாடிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி மெய்தான் அரும்ப விதிர் விதித்த நிலையில் அவன் தந்த

தமிழைக் கொண்டு அவனையே பாடித்திரிந்த அடியார் கூட்டம், பேரருளாளர் கூட்டம் நம்மேற் கொண்ட கருணையினாலே தந்தருளிய பெருஞ் செல்வங்கள் இத் திருமுறைகள்”

“சைவத் திருமுறைகளுள்ளே முதல் ஏழும் தேவாரங்கள் என்று வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரங்கள் முதல் மூன்றாகவும், அப்பர் சுவாமிகள் அருளிய தேவாரங்கள் அடுத்த மூன்றாகவும், சுந்தரர் அருளிய தேவாரங்கள் ஏழாவது திருமுறையாகவும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்தத் தேவாரத் தமிழுக்கே ஒரு தனியான சிறப்பு உண்டு “தேவரீ குறளும் திருநான்மறை முடிவும் மூவர் தமிழும் முனிமொழியும், கோவைத் திருவாசகமும், திருமுலர் சொல்லும் ஒரு வாசகம் என்று உணர்” என்று ஒரு பழைய திருப்பாடல். அங்கே மூவர் தமிழ் என்று தேவாரம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. மணிவாசகப் பெருந்தகையாருடைய வாசகமும், திருக்கோவையார் நூலும் குறிக்கப்படுகின்றன. இவைகள் தான் மொழிகள்; ஒரு வாசகங்கள்; சத்தியமான வாக்குக்கள் என்ற கருத்திலே அந்தப் பழைய திருப்பாடல் செல்கிறது”

“தேவாரங்களுக்குப் பொதுவான சிறப்பிருந்தாலும் மூவர்கள் பாடியவைகளுக்குத் தனித்தனியான சிறப்புகள் உண்டு. ஞானசம்பந்தர் கள்ளமில்லாத வெளையுள்ளம் கொண்டு வாழ்ந்த பிள்ளைப் பெருந்தகையார். அந்தப் பிள்ளைப் பெருமானுடைய திருவுள்ளம் இன்ப மயத்திலே திளைத்தது; திருவருளாலே திளைத்து மூழ்கியது; தன்பமென்றால் என்னவென்று கண்டறியாத அனுபவம் ஞானசம்பந்த சுவாமிகளது அனுபவம். ஆகையால், இறையையே இன்பமாகக் காண்கின்ற அந்தப் பேரழகுக் களஞ்சியத்தைக் காண்கின்றோம். அவருடைய வாக்குகளில், ஞானசம்பந்த

தப் பெருமானுடைய தமிழிலே இயற்கை அழகு விஞ்சியிருக்கும். தமிழழகு கொஞ்சியிருக்கும் இசையானது மிஞ்சியிருக்கும். தந்தையோடு மைந்தன் பேசுவது போன்ற ஒரு பாவனை; குழந்தை பேசுவது போன்று ஓர் அருமைப்பாடு அவருடைய வாக்கிலே சிறந்திருக்கும். அவருடைய தமிழிலே இயற்கையைக் காணலாம்; இறையையும் காணலாம்.” இவ்வாறு உரையாற்றிய அவர் நாவுக்கரசரது கெஞ்ச தமிழ், சுந்தரரது தோழமைத் தமிழ், மணிவாசகரது உருக்கமான வாசகங்கள் ஆகியவற்றிற் பொதிந்துள்ள தெய்வம்சங்களைத் தமது பண்பட்ட பக்தித் தமிழாலே எடுத்தியம்பிச் சபையோர் மத்தியிற் பெரும் பரவசத்தை ஏற்படுத்தினார்.

திரு விநாயகமூர்த்தி அவர்களைத் தொடர்ந்து “திருவாசகத்தின் சிறப்பு” என்னும் பொருளில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, திருவாசகக்கொண்டல், பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் உரையாற்றினார்கள். தமக்களிக்கப்பட்ட தலைப்பில் உரையாற்றுவதற்கு முன்னர் சபையின் சேவையினைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கொழும்பு போன்ற இடங்களில் இதுபோன்ற சபைகள் பொன் விழாக் கொண்டாடினால் அது பிரமாதமான விடயமல்ல. அந்நிராதபுரத்தில் பௌத்தமக்கள் பெருமபான்மையாகவும், இந்துக்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாகவும் வாழும் பிரதேசத்தில் பொன் விழா காண்பதென்றால் மிகவும் சிறப்பானதும், போற்றற் குரியதுமான கைங்கரியமாகும் எனக் கூறினார்கள்.

தமக்களிக்கப்பட்ட தலைப்பில் உரையாற்றும் பொழுது, “சம்பந்தர் பாடியது கொஞ்ச தமிழ், நாவுக்கரசர் பாடியது கெஞ்ச தமிழ்; சுந்தரர் பாடியது மிஞ்ச தமிழ். மணிவாசகர் பாடியது நெஞ்சை உருக்கும் தமிழ். மணிவாசகரின் திருவாசகம் போப்பையர்

போன்ற பிறசமய ஞானிகளையும் தன் பால் கவரும் தன்மை வாய்ந்த சிறந்த அஞ்ள்வாசகம். திருவாசகத்தின் தத்துவம் திருவைந்தெழுத்தின் தத்துவமாகும். இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் ஆன்மீக ஒருமைப் பாட்டினத, தொடர் பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் இயல் புடையன. திருவாசகப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் தாமரை மலர்களை ஒத்தவை. தாமரை மலர்கள் தண்ணீர்ப் பொய்கையில் மலர்வன. திருவாசக மலர்கள் தண்ணீர்ப் பொய்கையில் மலர்ந்தவை. மூன்றைய மூன்று சமயக் குரவர்களும் சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மாரீக்கங்களைக் காட்டினர். மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் ஞானமாரீக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.”

பண்டிதை அவர்களுடைய விரிவுரை “என்னை நன்றாக இறைவன படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாநே” என்ற திருமுரது வாசகத்தினை நினைவுட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

பேச்சுவன்மைப் போட்டியில் முதல் மூன்றிடங்களைப் பெற்ற பாடசாலைச் சிறுர்களுக்குப் புத்தகப் பரிசில்களும், நான்காம் ஐந்தாம் இடங்களைப் பெற்றவர்களுக்குச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன. விழாவின் பிற்பகுதி நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைவை வகித்த சபையின் உபதலைவர்களில் ஒருவரான திரு. த. சுப்பிரமணியம் (பொறியியலாளர், மிகிந்தலை), அவர்களால் மேற் கூறப்பட்ட பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன.

தொடர்ந்து, செயலாளர் திரு. ம. கணேசமூர்த்தி அவர்கள் நன்றியுரை கூறினார்கள். நன்றியுரைக்குப் பின்னர் இசைச் செல்வி வசந்தாதேவி தர்மலிங்கம் (பாட்டு), செல்வி ரஞ்சனாதேவி தர்மலிங்கம் (வயலின), செல்வன் சு. வரதராஜன் (மிருதங்கம்) ஆகியோரது இனனிசைக் கச்சேரி நடைபெற்றது.

ஈற்றில், இறை வணக்கப் பாடலுடன் விழா இனிது நிறைவெய்தியது.

தொகுப்பு: கே. ஏ.

இருளைக் கண்டு பயப்படும் குழந்தையை நாம் இலகுவாக மன்னித்துவிடலாம்; ஆனால், மனிதர்கள் வெளிச்சத்தைக் கண்டு பயப்படுவதே வாழ்க்கையில் மிகவும் சோகமான சம்பவமாகும்.

— பிளாட்டோ.

ஆலயமும் ஆண்டவன் வழிபாடும் நமக்கு வேண்டும். மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்குச் சமயமும் வேண்டாம், கடவுளும் வேண்டாம் என்ற கொள்கையினால் மனிதன் அகவாழ்வு ஆட்டம் கொடுக்கும் என்பதை இன்று மக்கள் உணர்கிறார்கள்..... சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பு சமயத்தினால்தான் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

— சே: தவபாலசிங்கன்.

பொன் விழா நினைவுப் பேச்சு வன்மைப் போட்டி

கீழ்ப் பிரிவு:

முதற் பரிசு :	கு. ஸ்ரீகுமாரன்,	அ/விவேகானந்த த. ம. வித்தியாலயம்
இரண்டாம் பரிசு :	சி. சிற்சபேசன்,
மூன்றாம் பரிசு :	ந. சல்மாசர் மின்,
சான்றிதழ் :	பொ. சுரேந்தினி,
	ஏ. சிறீதரன்,	அ/புனித வளவன் கல்லூரி

மத்திய பிரிவு:

முதற் பரிசு :	ப. ரமேஷ்,	அ/விவேகானந்த த. ம. வித்தியாலயம்
இரண்டாம் பரிசு :	ச. சோமாஸ்கந்தராசா,
மூன்றாம் பரிசு :	ச. நந்தினி,
சான்றிதழ் :	செ. செல்வகுமாரி,
	எம். யோகநாதன்,	அ/புனித வளவன் கல்லூரி

மேற்பிரிவு :

முதற் பரிசு :	ச. புவனேஸ்வரி,	அ/விவேகானந்த த. ம. வித்தியாலயம்
இரண்டாம் பரிசு :	சி. அருட்செல்வன்,
மூன்றாம் பரிசு :	இ. சிவசக்தி,
சான்றிதழ் :	க. வனஜா,
	ந. பிரேமினி

ஓம்

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபை (வரைவுள்ளது)

அநுராதபுரம்

நடப்பு வருட உத்தியோகத்தர் பட்டியல்

காப்பாளர்கள் : ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா, திரு. மூ. பசுபதி,
திருமதி த. சிற்றம்பலம், திரு. செ. சிவஞானசுந்தரம்பிள்ளை,
திரு. சி. மூ. கந்தசாமி.

தலைவர் : திரு. ச. நடராசா.

துணைத் தலைவர்கள் : திருவாளர்கள் இ. சதாசிவம்பிள்ளை, செ. சிவசுப்பிர
மணியம், வே. இரகுநாதன், த. சுப்பிரமணியம்,
வி. சிவசுப்பிரமணியம்.

நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் : திரு. த. சுப்பிரமணியம்.

பொதுச் செயலாளர் : திரு. ம. கணேசமூர்த்தி.

துணைச் செயலாளர் : திரு. கு. வேல்முருகு.

பொருளாளர் : திரு. சி. நாகலிங்கம்.

துணைப் பொருளாளர் : திரு. வி. பொன்னையா.

நூலகர் : திரு. க. ஆ. தில்லைநாதன்.

துணை நூலகர் : திரு. தி. சச்சிதானந்தம்.

நிர்வாகக் குழு : திருவாளர்கள் பொ. நவரத்தினம், கி. வைத்திலிங்கம்,
சி. பொன்னுத்துரை, க. கணேசப்பிரபு, ம. கனகலிங்கம்,
சி. அண்ணாத்துரை, ந. பாலஸ்கந்தன்.

முகாமைக் குழு : திருவாளர்கள் இ. கதிரமலைநாதன், அ. வேல்முருகு,
சி. குமாரசாமி, க. அப்பர், வ. செகராஜசிங்கம்,
பொ. சந்தோஷம், சு. இரத்தினசபாபதி, வ. சின்னத்தம்பி.

கணக்குப் பரிசீலகர்கள் : திருவாளர்கள் க. இராசரத்தினம்,
க. ஆலாலசுந்தரம்.

சுபையின் சீவியகால உறுப்பினர்கள்

1. திரு. மு. பசுபதி, 'லக்ஷ்மிகரம்', உடுவில்.
2. திரு. இ. சதாசிவம்பிள்ளை, புதிய நகரம், அநுராதபுரம்.
3. திரு. மு. கனகரெத்தினம், கலட்டி அம்மன் கோவிலடி, வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.
4. திரு. ம. கணேசமூர்த்தி, 'திருவேரகம்', ஸ்ரீமேவன்கொடகே மாவதி, அநுராதபுரம்.
5. திரு. எஸ். செல்லத்துரை, அப்போதிக்கரி, குமாரசாமி ரோட், கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.
6. திரு. க. சிவசுப்பிரமணியம், கல்வி இலாகா, யாழ்ப்பாணம்.
7. திரு. வி. கே. பாலசுப்பிரமணியம், அப்போதிக்கரி, வட்டுக்கோட்டை.
8. திரு. ச. நடராசா, 'பிருந்தாபன்', யாழ்ப்பாணத் தெரு, அநுராதபுரம்.
9. திரு. எம். தம்பிராசா, ஏழாலை, சுன்னாகம்.
10. திரு. சு. மதுசூதனன், புத்தூர் தெற்கு, புத்தூர்.
11. திரு. வீ. கணபதிப்பிள்ளை, புலோலி தெற்கு, பருத்தித்துறை.
12. திரு. க. சி. கிருஷ்ணபிள்ளை, பெருந்தெரு, அநுராதபுரம்.
13. திரு. என். எம். சரவணமுத்து, 23, கிருண்ட வீதி, நீர்கொழும்பு.
14. திரு. எம். பாலசிங்கம், குண்டங்கரை, களபூமி, காரைநகர்.
15. திரு. எம். கந்தசாமி, அப்போதிக்கரி, அம்மன் கோவில் வீதி, கொக்குவில், கிழக்கு, கொக்குவில்.
16. திரு. எம். இராசையா, அப்போதிக்கரி, மாத்தளை.
17. திரு. ம. இராமநாதன், சிம்கோ லிமிட்டெட், லுசாகா, த. பெ. இல. 90, சம்பியா.
18. திரு. சி. கந்தசாமி, புதிய நகரம், அநுராதபுரம்.
19. திரு. வ. நடேசலிங்கம், உரும்பராய்
20. திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியம், அநுராதபுரம் நகரசபை அலுவலகம், அநுராதபுரம்.
21. திரு. பொ. நடனசபாபதி, பொது வேலைப்பகுதி, அநுராதபுரம்.
22. திரு. வே. இரகுநாதன், நெடுஞளம் வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்.
23. திரு. சி. மு. கந்தசாமி, வல்லிபுரம் அன் கோ., அநுராதபுரம்.
24. திரு. க. இராசரத்தினம், உரும்பராய் தெற்கு, உரும்பராய்.
25. திரு. வ. தங்கவடிவேல், வல்லிபுரம் அன் கோ., அநுராதபுரம்;
26. திரு. த. சுப்பிரமணியம், 349, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்;
27. திரு. க. லம்போதரன், கணக்காளர் கட்டிட இலாகா, கொழும்பு.

சபையின் கடந்தகாலத் தலைவர்கள்

	வருடம் 1925
திரு. எம். ஏ. மாசிலாமணி, நியாயவாதி	
திரு. வி. இராமசாமி, ஜே. பி., வழக்கறிஞர்	1951—52
திரு. எம். இராஜேந்திரா, சி. சி. எஸ்.	1953—54
திரு. வி. இராமசாமி, ஜே. பி., வழக்கறிஞர்	1955
திரு. எஸ். இலங்கைநாயகம்	1956
திரு. எஸ். நடராசா, ஜே. பி., வழக்கறிஞர்	1957
டாக்டர் கே. சிவஞானசுந்தரம்	1958
திரு. எஸ். நடராசா, ஜே. பி., வழக்கறிஞர்	இற்றை வரை.

சபையின் கடந்தகாலச் செயலாளர்கள்

திரு. ஏ. சிவக்கொழுந்து, வழக்கறிஞர்	1925
திரு. ஆர். பரமகுரு	
திரு. எஸ். ஏ. வைத்தியலிங்கம்	
திரு. எஸ். எம். சிவராமலிங்கம்	
திரு. ரி. நடராசன்	1944
திரு. எம். வைரவப்பிள்ளை	1949
திரு. ஏ. கே. ஆறுமுகத்தம்பி	1951—53
திரு. ஏ. நவரத்தினராசா	1953—54
திரு. எஸ். கந்தையா	1954—55
திரு. வி. தில்லையம்பலம்	1955—56
திரு. வி. எஸ். கந்தப்பு	1956—58
திரு. கே. செல்லையா	1958—59
திரு. எஸ். குமாரசாமி	1959—60
திரு. பி. குமாரசாமி	1960—61
திரு. ரி. நடராஜன்	1961—64
திரு. ம. கணேசமூர்த்தி, சட்டத்தரணி	1964 — இற்றை வரை.

சபையின் கடந்தகாலப் பொருளாளர்கள்

திரு. எஸ். கந்தையா	1951—1952
திரு. எஸ். சோதிநாதன்	1953—54
திரு. சி. பரராஜசிங்கம்	1955
திரு. ஈ. சபாரத்தினம்	1956—57
திரு. ஏ. சிவசுப்பிரமணியம்	1958—61
திரு. கே. சிற்றம்பலம்	1962—63
திரு. கே. இராசரத்தினம்	1964—73
திரு. சி. நாகலிங்கம்	1974 — இற்றை வரை.

விவேகானந்த தமிழ் வித்தியாலய முகாமையாளர்கள்

திரு. வி. இராமசாமி, ஜே. பி., வழக்கறிஞர்	1944—1946
திரு. எஸ். கந்தசாமி	1947
திரு. சோ. சிவராமலிங்கம்	1948—1956
திரு. ந. பத்மநாதன்	1957—1960
திருமதி. ரி. சிற்றம்பலம்	1960 தொடக்கம் அரசாங்கம் வித்தியாலயத்தைக் கையேற்கும் வரை.

சாரதாதேவி பாலர் பாடசாலை முகாமையாளர்

திரு. இ. சதாசிவம்பிள்ளை	1967 — இற்றை வரை.
-------------------------	-------------------

..... the crying evil in the East is not religion — they have religion enough — but it is bread that the suffering millions of burning India cry out for with parched throats. They ask us for bread, but we give them stones. It is an insult to starving people to offer them religion; it is an insult to a starving man to teach him metaphysics..... I came hereto seek aid for my impoverished people.

— Swami Vivekananda
at the Parliament of Religions.

நன்றி மறப்பது நன்றல்ல

இம்மலர் தனிநபரது முயற்சியல்ல. பல நல்லிதயங்களின் ஒத்தாசையாலும் உழைப்பாலும் வெளிவருகின்றது.

ஆசியுரை வழங்கிய சமயப் பெரியார்கள், கௌரவ அமைச்சர்கள் ;

குறுகிய கால அவகாசத்தில் தரமான கட்டுரைகளை எழுதி உதவிய பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஏனைய அறிஞர்கள் ;

மலருக்கான விளம்பரங்களைச் சேகரிப்பதில் அலைந்து திரிந்த சபைக் காரியதரிசி, பொருளாளர் ;

தகுந்த நேரத்தில் விளம்பரம் சேகரிப்பவர்களுக்கு ஒத்தாசை புரிந்த ஹட்டன் தேசிய வங்கியின் அநுராதபுரப் பிரதேச முகாமை யாளர் திரு. பி. இட்சுமணன் ;

தட்டச்சில் பிரதிகள் எடுத்துதவிய திரு. எஸ். கே. தங்கரத் தினம், செல்வி ரெஜினா ரேசு ;

ஜாதி மத பேதமின்றி விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் ;

மலர் அச்சாகும் காலத்தில் அதனை ஒழுங்குபடுத்துவதில் உதவி புரிந்த திரு. இ. மகாதேவன் ;

ஈற்றில், குறுகிய காலத்தில் சிறந்த முறையில் மலரை அச்சிட்டுதவிய சபையின் நீண்ட நாள் நண்பர்களான ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகத்தினர் ஆகிய அனைவருக்கும் மலர்க் குழுவினர் தமது நன்றியைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.

மலர்க் குழுவினர்.

“எமது விளம்பரதாரர்களை ஆதரிப்புங்கள்.”

பொன் விழா காணும்
அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையினருக்கு

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

பொ. சந்தோஷம்

59, பொது சந்தைப் பகுதி

அநுராதபுரம்

தொலைபேசி: 372

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையினருக்கு உரியதாகுக.

திருமதி மல்லிகா வில்வராஜா

விஜேந்திரா படமாளிகை

அநுராதபுரம்

Phone: 457, 357.

T. P. M. Sulaiman & Company

GENERAL MERCHANTS & TRANSPORTING AGENTS

Dealers in Ceylon Produce

Pathumal Lorry Transport Service

No. 67, Market Site,
New Town,
ANURADHAPURA.

Phone: 275.

HAJI V. S. SEGU ABDUL CADER & Co.

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

Nos. 115 — 116, Bank Site,
New town,

Anuradhapura.

Branch:

No. 141, Prince Street,
COLOMBO - 11.

DRINK THE BEST

ELEPHANT BRAND

SOFT DRINKS

Authorised Dealer :-

NATIONAL STORES

No. 6, Market Site,

New Town,

ANURADHAPURA.

Phone: 535

SPACE

DONATED BY

A WELL - WISHER

WITH THE BEST COMPLIMENTS

OF

P. A. MOHAMED & Co.

(Props. S. H. M. Maharoo & Bros.)

Agents for :-

- ★ B. C. C. PRODUCTS
 - ★ SRI LANKA TOBACCO INDUSTRIES CORPORATION
 - ★ UNION CARBIDE CEYLON LTD.
- AND
- ★ LEWIS BROWN & COMPANY

No. 50, Market Site,

ANURADHAPURA.

Phone: 438, 647.

T'Gram: "PAMCO"

BEST WISHES

REX STUDIO

PHOTOGRAPHERS

Market Site,
ANURADHAPURA.

WITH THE BEST COMPLIMENTS

OF

MAHALAKSHMI STORES

Authorised Dealer in:-

Elephant Brand Mineral Waters

360, Tharmalingam Road, :
VAVUNIYA.

பொன் விழா கொண்டாடும்

சபையினருக்கு

எம் நல்வாழ்த்துக்கள்

பூ. சுப்பிரமணியம் சக சகோதரர்

கெக்கிராவ

தொலைபேசி : 5 2 8

சிறந்த தானிய வகைகளும்
சில்லறைச் சாமான்களும் பெற வாருங்கள்!

லொறி டிரான்ஸ்போட்

ஆர். டி. ஆறுமுகம் அன் சன்ஸ்

பெருந்தெரு

நொச்சியாகம

சிறந்த தானிய வகைகளுக்கு

நொச்சியாகமையில் ஒரே ஸ்தாபனம்

..

எம். கந்தையா

பெருந்தெரு

நொச்சியாகம :

சபையினருக்கு

நல்வாழ்த்துக்கள்

மு. சிதம்பரப்பிள்ளை அன் சன்ஸ்

பெருந்தெரு

நொச்சியாகம்

தொலைபேசி: 6

ALL OILMENT GOODS CAN BE OBTAINED
AT REASONABLE PRICES

Agents for:—

LEVER BROTHERS

EVEREADY BATTERIES

Transport Agents, Dealers in Country Produce

M. SITHAMPARAPILLAI & SONS

MAIN STREET

NOCHCHIYAGAMA

Telephone: 6

WITH BEST COMPLIMENTS FROM
D. S. Gunasekera & Sons (Tractors) Ltd.
ANURADHAPURA

Dealers for:—

**Agricultural Tractors and
Impliments — Agro Chemicals**

Telephone: 470

WITH BEST COMPLIMENTS FROM
SARASAVI PRINTING PRESS
MADAWACHCHIYA ..

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

சரசவி அச்சகம்

மதவாச்சி

WITH THE BEST

COMPLIMENTS

OF

S. R. N. BROTHERS

ANURADHAPURA

விஜயம் செய்யுங்கள்

சகல சாய்ப்புச் சாமான்களுக்கும்

சிறந்த புகையிலை சுருட்டு

முதலியவற்றிற்கும்

நம்பிக்கையான இடம்

ஐங்கரன் அன் கோ.

இல. 80, பிரதான வீதி,

அநுராதபுரம்.

நவநாகரீக ஆடை வகைகள்

வாங்குவதற்கு

ஏற்ற இடம்

க்ணேசன்ஸ்

வவுனியா

பொன் விழா கொண்டாடும்

அநுராதபுரம் விவேகானந்த

சபையினருக்கு

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

ராஜேஸ்வரி சினிமா

முருங்கன்

BEST WISHES

C. S. ABBASCUTTY & Bros.
MURUNKAN

Rice Millers & General Merchants

Agents for :—

Petroleum Corporation

Lever Brothers

E. B. Creasy

Sri Lanka Sugar Corporation

45 Years of Service to the Farmers

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

North Central Concrete Works Ltd.

Manufacturers

of

Centrifugally Spun R. C. C. Pipes

Jayanthy Mawatha, :
ANURADHAPURA.

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

Anura Jewellery Mart

ANURADHAPURA

T'Phone : 463

For All Your Motor & Tractor

REPAIRS

Premington Garage

556, Mihintale Road,

ANURADHAPURA

T'Phone; 450

பிடவைகளும், சாய்ப்புச் சாமான்களும்

நியாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ள

.. விஜயம் செய்யுங்கள்.

காசிப்பிள்ளை அன் சன்ஸ்,

79, கடை வீதி,

வவுனியா.

உத்தரவாதமுடைய பவுண் தங்க நகைகளுக்கும்
ஓடர் நகைகள் குறித்த காலத்தில்
பெற்றுக்கொள்வதற்கும்

ச. சரவண பவ

334/46, மைத்திரிபால சேனநாயக்க மாவத்தை,
அநுராதபுரம்.

Wilson & Weeracity Stores

560, 562, Jaffna Junction,
ANURADHAPURA.

Wholesale Distributors of Textiles,
Duro, Velona Agents,
Radio Dealers & Repairers.

Dealers in:

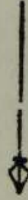
Foodstuffs, Oilman Goods & Suppliers of Grains on Commission
&
GENERAL MERCHANTS

T'Phone: 4 2 7

T'Grams: "Wilsons"

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

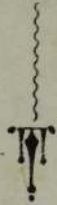

RATNA MILLS

MARADANKADAWAL

சிறந்த

அச்சுவேலைகளுக்கு

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம்

336 - 340, காங்கேசன் துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 285

Visit

for

your

TEXTILE

Requirements

AKURANA STORES

TEXTILE MERCHANTS

KEKIRAWA.

Visit :

Uma Design Centre

For

ALL MODERN
FOOT WEARS

121, Bank Site
New Town
ANURADHAPURA

சிறந்த புகையிலை, தனியான கூட்டு

நல்லெண்ணெய்

சாய்ப்புச் சாமான்களுக்கு

க. சி. கிருஸ்ணபிள்ளை

120, பெருந்தெரு
அநுராதபுரம்

அன்பளிப்பு

ஆ. சோமசுந்தரம் கொம்பனி

90, பிரதான வீதி
கெக்கிராவ

தொலைபேசி: 526

பொன் விழா காணும்

விவேகானந்த சபையினருக்கு
எமது நல்வாழ்த்துக்கள் உரியதாகுக

சிறந்த காலணி வகைகளுக்கு

நியூ பூட் எம்போரியம்

134, பெருந்தெரு

அநுராதபுரம்

ARCHIVES

University of Jaffna
246051

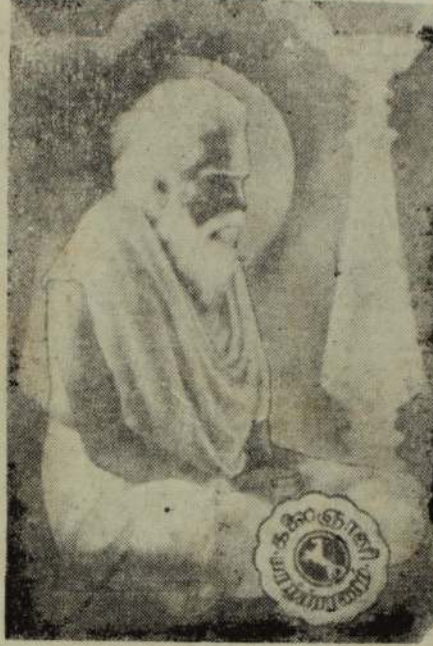

Library

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

246051

நல்வாழ்த்துக்கள்

மாற்றும் கூற்றும் வருவதன் முன்னம்
போற்றும் அறம்.

— மணிமேகலை

மு. பொன்னுத்துரை

பிரபல வர்த்தகர்

சரஸ்வதி மில்ஸ்

நொச்சியாகம

தொலைபேசி : 6

SARASWATHI MILLS

Prop. M. Ponnuthurai

: **NOCHCHIYAGAMA**

Telephone : 6

பொன் வீழாக் காணும்

அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையினருக்கு

நல்வாழ்த்துக்கள்

திருமதி த. சிற்றம்பலம்

சிற்றம்பலம் படமாஸிகை.

அநுராதபுரம் :